

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

Poziv Kovinotehne

BREZ DARIL!

Celjsko trgovsko podjetje Kovinotehna je sklenilo, da bo sredstva, ki so bila namenjena za letošnje obdaritev posameznih poslovnih partnerjev, dodelilo v solidarnostni sklad za pomoč Kozjancem, in sicer za gradnjo cest, šol ali drugih objektov. Delavski svet je sprejel tudi konkreten sklep, in sicer, da la osnovni šoli v Loki pri župnu pet starih milijonov. Obenem pa Kovinotehna predlaga vsem delovnim organizacijam celjske občine, območja in Slovenije, da sprejmejo podobne odločitve.

S sklepom Kovinotehne se začenja uresničevati predlog, ki je bil že pred meseci izrešen na seji občinske konference ZKS Celje. Takrat je v razpravi nekdo dejal, da naj delovne organizacije omejijo letošnja in druga darila, saj je praksa slej ko prej vodi v zmanjšanje poslovnih odnosov in dobi drugačno vrednost. V teh dneh je slovenski in jugoslovanski tisk poln takih predlogov. Vsi se namreč zavedajo, da je lahko boj proti nekaterim obdaritvam poslovnih partnerjev uspešen, če se bodo tega zavedali v vseh delovnih kolektivih. Če bo to enotno in splošno prizeta odločitev.

Na zadnji seji komiteja občinske konference ZKS v Celju je bilo sprejeto odločno stališče, da morajo vse organizacije in aktivni ZK v organizacijah združenega dela pri obravnavi letnih planov za leto 1973 posebej obravnavati vse stroške poslovanja. Med drugim tudi stroške kilometrine, dnevnice in reprezentance, nagrajevanje trgovskih potnikov in poslovanje s privatniki, o vsem tem pa morajo biti seznanjeni samoupravni organi in delovni ljudje.

Konkreten izraz te zahteve komiteja je odločitev in pobuda Kovinotehne, da že z novim letom (čeprav so marsikje različna darila že naročili) prenehajo z obdaritvijo poslovnih partnerjev, sredstva pa dajo v solidarnostni sklad za Kozjansko. Prvi odmevi v delovnih kolektivih kažejo, da pobudo pozdravljajo in da jo bodo marsikje usvojili. V odločitvi, da naj bodo sredstva namenjena zlasti zaostalim krajem našega območja, ni nobene miloščine. Zbrana sredstva, pa četudi bi jih bilo le nekaj deset milijonov, bi lahko pomenila nov prispevek širše, solidarne družbene skupnosti, da Kozjansko hitreje pretrga spono svoje zaostalosti. Zakaj je prav, da delovni kolektivi namenijo sredstva prav šolam?

V naši akciji predstavljanja šol — Naše šole vsepovsod — vsak teden znova ugotavljamo, v kako različnih in neizmerno težkih razmerah stopa kozjanski otrok na pot učenosti. Na tisto pot, ki mu najbolj realno kaže na njegov jutrišnji položaj v naši družbi. Njegov štart je neenakopraven, neenak, pa močno drugačen v primeri z veliko množico njegovih sovrstnikov. In čeprav se razmere na manj razvitih območjih s povečano družbeno skrbjo spre-

minjajo, so tudi solidarnostne akcije, kot naj bi bila ta, o kateri pišemo, zelo dobrodošle.

Ne zato, ker bodo ne vem koliko resnično prispevale k premagovanju sedanjih razmer. Predvsem zato, ker kažejo na vsebinske odnose med ljudmi. Na toplo človečnost, na skrb za človeka, na to, da le počasi spoznavamo, kako mora vsak med nami malo pogledati iz svojega lonca — tja, kjer je potrebna materialna prisotnost družbene skupnosti in kjer je dobrodošla solidarnost kot dokaz, da moramo vsi skupaj hitreje presegati ta čas, če hočemo bolje živeti.

Tudi zato je poziv Kovinotehne potreben — odmeva in posnemanja.

J. VOLFAND

MILAN HORVAT je v Šentjurju šele tri leta, pa se je še zelo vživel v družbeno življenje Šentjurja. Kot predmetni učitelj je prišel iz Prekmurja, iz Male Polane, in se tudi kmalu vključil v aktivno družbeno politično delo. Trenutno je predsednik Izvršnega odbora šentjurske Kulturne skupnosti in njemu gre zahvala za tako lep sprejem slovenskih književnikov na literarnem večeru ob Tednu srečanj s slovenskimi pesniki in pisatelji. Drago Medved

GLASOVANJE JE ZELO USPELO

Glasovanje za izenačitev zdravstvenega varstva kmetov in delavcev je uspelo. Zmagala je solidarnost, že tolikokrat izpričana, zmagalo je spoznanje, da si mora tudi kmečki človek končno pridobiti pravice, ki mu bodo zagotovile enakopravnejši položaj v zdravnikovi čakalnici, pri zobozdravniku ali v bolnišnici. Zelo ugoden izid glasovanja (za celjsko rizično skupnost 78,30 odstotkov) kaže seveda na mnogo več kot na zgolj solidarnost. Kot le na prepričanje, da mora biti tudi kmet deležen pravic, ki mu po sedemindvajsetih letih nove domovine tudi pripadajo. Velik odziv kaže še na nekaj drugega.

Kakorkoli že vzamemo, ta množični ZA je ljudski glas

za nadaljnje učinkovitejšo odpravljanje socialnih razlik v naši družbi. Je tudi glas za Titovo pismo, ki postavlja pred vso ZK, pred celotno družbeno skupnost, da se še odločneje spoprime z vsemi

obrazi nepravilnega socialnega razlikovanja v naši družbi. Za tako politiko, resnično usvojeno politiko vseh delovnih ljudi, je uspešna solidarnostna akcija, kot je bil nedeljski in ponedeljski refe-

rendum, tudi dober znak za konkretno odpravljanje nepravilnih socialnih razlik v vsakem delovnem kolektivu.

Rezultati glasovanja pa so bili v nedeljo in ponedeljek takile:

Občina	KMETIJE		DELAVCI, UPOKOJENCI, OBRATNIKI IN PRI NJIH ZAPOSLENI VAJENCI					
	Glasovalo vseh upravič. %	Glasovalo ZA upravič. %	Glasovalo vseh upravič. %	Glasovalo ZA upravič. %				
Brežice	3088	96,16	3014	93,86	7760	94,85	7232	88,39
Celje	1508	91,72	1467	89,23	33722	85,16	28950	72,86
Laško	1011	91,06	986	88,81	6250	90,01	5342	76,90
Mozirje	1094	86,82	1090	85,71	4478	86,08	3661	70,37
Sevnica	1814	96,33	1736	92,19	5719	93,24	4933	80,43
Slov. Konjice	1430	88,38	1394	86,15	6179	92,13	5110	75,97
Šentjur	2348	94,33	2276	91,44	3388	92,29	3039	82,78
Šmarje	4431	90,81	4355	89,26	7133	93,71	6697	87,99
Žalec	2467	95,99	2426	94,36	12407	94,76	11213	85,64
REGLJA	19191	92,87	18734	90,66	87054	89,60	76077	78,30

**PRVO
NADALJEVANJE
S POTI
PO INDIJI**

na 20. strani.

STOP - pop moda shop

MLADO ZA MLADÉ

2. nadstropje

VELEBLAGOVNICA

z urednikove mize

Naš novinar Jure Krašovec se je srečno vrnil iz Indije. Od danes dalje boste lahko, dragi bralci, na zadnji strani prebirali zanimiva potopisna doživljenja in srečanja z ljudmi v prijateljski ter nevrščeni Indiji. Novinarska beležnica je res polna.

V zadnjem NT se je v našo rubriko Z urednikove mize prikrdla napaka Prihodnjic izide NT v povečanem obsegu, na osemindvajsetih straneh, s celostransko nagradno križanko in z, upajmo, bogato vsebino.

V urednikovi mizi se je nabralo izredno veliko pisem in vse kaže, da bodo v praznični številki kar cele tri strani namenjene rubriki Bralci pišejo. Nekaterim se moram opravičiti, ker bi že morali priti na vrsto, pa... se ne da drugače. In če bo še naprej vse več takih odmevov, bo NT vsak dan zanimivejši.

Danes vas vabimo, da preberete, kaj delajo v Grižah, kako se pripravlja Veljko Kolar na konferenco ZKJ o mladih, kakšni so odmevi v kolektivih o akciji, da bi prenehali z obdarovanjem poslovnih partnerjev in... prijetno branje!

Vaš urednik

Intervju s Tonetom Rožmanom

OTOKU LEPŠI VIDEZ IN PODOBO

Krajevna skupnost OTOK v Celju je prav gotovo nekaj svojstvega, nekaj posebnega. Problemi, ki jih običajno rešujejo v krajevnih skupnostih širom po našem območju, so tu pretežno rešeni. V mislih imamo predvsem komunalno ureditev. Seveda pa se na Otoku pojavlja vrsta drugih problemov, ki so pogojeni s samim značajem krajevne skupnosti, s strukturo prebivalcev, ki tod živijo, in ne nazadnje tudi s posebnim načinom življenja, ki se pač odvija v novih naseljih mestnih krajevnih skupnosti.

Za intervju smo zaprosili predsednika sveta krajevne skupnosti Otok TONETA ROZMANA, sicer uslužbenca celjskega Etoala.

NOVI TEDNIK: Krajevna skupnost Otok je prav gotovo nekaj posebnega. V čem se po vašem mnenju kaže njene značilnosti?

TONE ROZMAN: Značilno za tako krajevno skupnost, kot je Otok, je predvsem to, da so vsi tisti problemi, ki jih krajevne skupnosti običajno rešujejo s samo komunalno ureditvijo naselja, že urejeni, vsaj v pretežni meri. So pa zaradi tega številne druge dejavnosti, kjer ugotovljamo vrsto pomanjkljivosti. Pripravljenost ljudi na primer za različne politične akcije je zelo skromna. Ljudje ne kažejo navzven takega interesa za take akcije, ki bi imele splošno družbeno korist. To je sicer lahko posledica dosežane nezadostne aktivnosti družbeno političnih organizacij, nepravilnih prijemov oziroma slabo pripravljenih programov.

NOVI TEDNIK: Lahko trdite, da imate s primeri?

TONE ROZMAN: Vsekakor! Primer ogrevanja na Otoku je sprožil živo zanimanje vseh Otočanov, vendar gre tu predvsem za problem, ki je zadeval slehernega stanovalca posebej. Zato interes za ureditev problema ni zaostal. Primer pa se kaže tudi v naslednjem: posamezni hišni sveti in del prebivalcev skrbno urejuje okoliše svojih hiš, še posebno zasebni lastniki hiš, o čemer pričajo številna priznanja turističnega oziroma Otepševalnega društva. Medtem pa večina skrajno malomarno in neodgovorno gleda na probleme ureditve okolja. Lomijo okrasno grmičevje, teptajo cvetje in uporno izsiljujejo poti po vogalih zelenic. Poseben problem je tudi del mladine, ki se skrajno neodgovorno ob-

našajo do posameznih objektov in naprav. Lokal na Trubarjevi ulici, kjer je bila slaščičarna, so morali zapreti, saj so ga ugostitelj praktično demolirali. Nekdo se je celo z mopedom pripeljal pred šank in zahteval pijačo. Odrasli bi morali biti pozornejši od mladine.

NOVI TEDNIK: Krajevna skupnost ima prav gotovo tene stike s hišnimi sveti. Kakšni so ti odnosi?

TONE ROZMAN: Vse dosedanje akcije krajevne skupnosti niso bile dovolj konkretno zastavljene. Hišni sveti so bili v veliki meri

prepuščeni sami sebi in kot taki neorganizirani z relativno majhnimi finančnimi sredstvi, kar je onemogočilo njihovo učinkovitejše delovanje. Krajevna skupnost brez angažiranja hišnih svetov in njihovega konkretnega sodelovanja ne predstavlja ničesar! Takoj po izvolitvi sedanjega sveta krajevne skupnosti so člani delo razdelili tako, da je vsak član sveta zadolžen za določeno število hišnih svetov ter z njimi konkretno kontaktirajo. Člani sveta odhajajo na njihove sestanke oziroma prisostvujejo posameznim zborom stanovalcev. Od te oblike dela si veliko obetamo. Pri prvem poskusu smo dobro uspeli. Člani sveta so obiskali vse hišne svete, ki jih je na Otoku preko 80, nato pa so na seji sveta posredovali njihovo problematiko.

NOVI TEDNIK: Iz zaključkov prvega sestanka s predsedniki hišnih svetov ste pravzaprav oblikovali na Otoku konkretne pogramne dela, ne samo krajevne skupnosti, temveč tudi vseh družbeno političnih organizacij. Načrtujete tudi kakšno konkretno akcijo?

TONE ROZMAN: Seveda! V okviru programa dela je

krajevna konferenca SZDL na drugi seji sprejela zaključke, v okviru katerih je krajevna skupnost med drugim zadolžena tudi za naslednji dve konkretni akciji: izboljšati moramo delo hišnih svetov ter povečati njihovo vlogo pri razvijanju stanovanjske kulture, druga zadolžitve pa se nanaša na urejenost in varstvo okolja na Otoku. Najprej bomo uresničili drugo zadolžitve, in sicer v dveh delih. Organizirali bomo javno tribuno o urejenosti in varstvu okolja, ki bo predvidoma meseca februarja. Organizirali pa bomo tudi konkretno akcijo za ureditev zelenih površin, za zasaditev cvetja in okrasnega grmičevja. Zaključili pa bomo tudi nekatera manjša komunalna dela.

NOVI TEDNIK: Kako ste si zamislili potek te akcije?

TONE ROZMAN: K sodelovanju mislimo pozvati vse prebivalce naše krajevne skupnosti. Poleg njih pa še vse družbenopolitične organizacije, delovne skupnosti, še zlasti s področja trgovine, lastnike zasebnih hiš, mladino, šole in vzgojno varstveno ustanovo. Pritegnili pa bomo tudi društva, katerih interes je ureditev in lep videz naselij ter vse ostale zainteresirane. Uredili bomo vse zelenice, prehode za pešce, zasadili okrasno grmičevje in cvetje ter namestili klopi ob posameznih poteh. Ob neka-

terih hišah bomo zahtevali, da stanovalci odstranijo smeti in razno navlako. Od občanov pričakujemo konkretno sodelovanje pri zemeljskih delih. Tu mislim na urejevanje cvetličnih gred ter na izkope za okrasno grmičevje.

NOVI TEDNIK: Ureditev, kot si jo zamišljate, bo tudi precej stala. Kako boste zbrali potrebna sredstva?

TONE ROZMAN: Pričakujemo, da bomo uspeli zbrati potrebna sredstva na tak način, da bi tudi stanovalci prispevali svoj delež in sicer vsako gospodinjstvo ZA ENO VRTNICO. Del sredstev bo zagotovila krajevna skupnost, enako pa tudi podjetja, za katera pričakujemo, da bodo krila vsaj stroške ureditve okolice njihovih objektov. Nadalje bi občani s svojim udarniškim delom zmanjšali predrščunsko vrednost za vrednost opravljenih del, skupščina občine Celje pa bo zagotovila razliko do končnega pokritja stroškov. Vsaj tako so načeloma obljubili.

NOVI TEDNIK: In kakšen odziv pričakujete od občanov?

TONE ROZMAN: Prepričani smo, da bodo občani pri tej akciji radi sodelovali, saj gre za lep zunanji videz naselja, v katerem prebivamo pretežno del dneva, istočasno pa bo vsakomur prijet-

no, če se bo lahko pred gostom ali tujcem postavil z vzorno urejeno okolico svojega doma. Sedanje stanje nam prav gotovo ni v čast! Ob tem delu pa želimo še posebej angažirati tudi pionirske hišne svete, da bi tako urejeno okolico tudi v bodoče ohranili ter tako zagotovili, da tudi mladi prispevajo svoj delež k lepšemu videzu našega Otoka.

Tako torej. Prvi koraki v široko zastavljeni akciji so že storjeni. Prepričani smo, da bodo tudi Otočani radi prispevali svoje, saj gre na koncu koncev za ureditev okolja, v katerem živi več tisoč ljudi. Otok naj bi postal

oaza cvetja in zelenic, okolje skratka, ki ga bo vsak vesel. Tega pa ne bo mogoče doseči, če se v akcijo ne bodo aktivno vključili vsi prebivalci, in če ne bo v nas vse prodrla zavest, da je urejenost okolja na koncu koncev tudi odraz kulture ljudi, ki v določeni stanovanjski soseski žive.

Svet krajevnih skupnosti je pokazal dovolj iniciativnosti, na prebivalcih Otoka je sedaj vrsta, da pokažejo svoj odnos in store vse, kar je potrebno. Če bomo sodelovali vsi, to ne bo težko!

Razgovor pripravila: BERNI STRMONIČ

Šentjur

SAMOKRITIČNO

Pretekli teden je imel svojo sejo tudi občinski komitej ZKS v Šentjurju. Na njem je bila podana analiza položaja po pismu predsednika Tita in 29. seji CK ZKS. Pri tem so kritično ocenili tudi nekatere pojave v občini, ki sicer niso značilni, dajejo pa vtis delne neorganiziranosti, neurejenosti medsebojnih odnosov in neenotnosti v nastopanju komunistov v vseh pogledih.

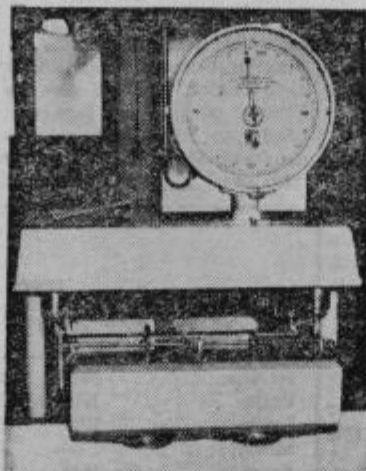
Sekretar komiteja Vinko Jagodič je v svojem poročilu nanašal vrsto nepravilnosti, ki jih bo treba prejeti ali slej odpraviti. Pri tem se ne gre preveč uspevati z uspehi, ki so bili v občini doseženi tako na področju gospodarstva, kulture in splošnega družbenega napredka. Bolj je važno spoznavati napake, kar je pogoj za napredek. V občinski upravi bo potrebna reorganizacija, saj doslej ni bilo dovolj avtoritete zlasti v inšpektorski službi. Nekateri so se preveč, drugi premalo angažirali. Precej nepravilnih stališč je bilo tudi v samoupravnem delovanju, medtem ko je bil v šolstvu dosežen materialni napredek, niso pa zadovoljni z izvajanjem socialističnih vzgojnih smotrov, ki jih nekateri prosvetni delavci še premalo izvajajo. SZDL v Šentjurju tesno sodeluje z občinskim komitejem ZK, zato pa bo treba čimprej urediti mladinsko vprašanje, saj je bila na delo CK ZMS izrečena precej ostra kritika. Komisija za ugotav-

ljanje premoženja je že imela nekaj primerov negativnih pojavov, ki pa jih menda ni veliko. Ta komisija naj ima tudi preventivni pomen, da bi bilo podobnih primerov čim manj.

Podobne misli so se razpletale tudi v razpravi, ki je prav tako obelodanila nekatere nepravilnosti: ekstremnosti osebnih dohodkov v zdravstvu, premalo aktivnosti CK ZKS v delovnih organizacijah, neurejeni medsebojni odnosi med kmečkim živinorejskim društvom in kmetijskim kombinatom, problem informiranja, slaba disciplina v zdravstveni postaji in podobno. Dokaj zanimiva je bila tudi diskusija o kmetijskem vprašanju, kjer so ugotovili, da je še precej možnosti v blagovni proizvodnji. Člani kooperanti bi si tudi želeli boljše sodelovanje s posepevalno službo, ki jih ponekod še premalo obiskuje. Tudi davčna služba v občini ni na zadovoljivem nivoju, to pa predvsem zaradi slabe kadrovske zasedenosti. V krajevni skupnosti Šentjur so samoupravni odnosi slabo razviti predvsem zaradi tega, ker je bila KS v glavnem le podaljšana roka Občine. To je bilo zlasti opazno pri razpolaganju sredstev.

Ob koncu seje je sekretar CK ZKS Šentjur Vinko Jagodič pozval vse sekretarje osnovnih organizacij, naj dosledno izvajajo sklepe, s čimer bodo najboljše dokazale enotnost vseh komunistov.

svetujemo, projektiramo, montiramo in servisiramo

MLEKARSKA TEHTNICA

opremo za vas!

- ŽIVINSKE
- KLVANISKE
- DOZIRNE
- MOSTNE
- MLEKARSKE
- DECIMALNE
- SILOSNE
- IN AVTOMATSKO TEHTNICE ZA MESNO INDUSTRIJO

LIBELA-CELJE
OPEKARNIŠKA 2
TEL. 21-41 TELEF. 2208

DARILO, ki je več kot DARILO

DARILNI BON

VELEBLAGOYNICA

V CELJU

Kultura

NOVO OVREDNOTENJE

Ali so se delavci in komuni na področju kulture dovolj odločno borili proti javom, ki so tuji socializmu, ki so ovirali razvoj samostojnih socialističnih odprav v kulturi in njeno samostojno, socialistično usmerjenost? Ali so kulturne javnosti pri svojih programih zasnovah upoštevale razno vsebino delovanja, ki se odpirale navzven in se slišale kar najbolj afirmativno med delavskim razredom? Kako poteka samostojno organiziranje kulture? Ali tudi na tem področju gisnujemo zahtevo, da deški razred zagospodari spolno družbeno reprodukcijo? Kakšen je potemtakem javni samoupravni organ delavcev vpliv na delovne središče v kulturi in na vsebino delovanja kulturnih javnosti? Ali smo lahko zadovoljni s soudeležbo predstavnikov družbenih organizacij v delovanju kulturnih javnosti? In kako je s povezanostjo med kulturno tvorstvo in delovnimi organizacijami?

Če se ni izčrpan seznam praznanj, ki jih je spodbudil sedanje prizadevanje ZK, si na področju kulturne javnosti zagotovi večji vpliv, več idejnega usmerjanja, več tvorne prisotnosti, bilanca odgovorov na zaviljena vprašanja ni najodnejša, je pokazal posvet, ga je komite občinske kulture ZKS Celje nedavno klical z delavci in komunisti v kulturnih ustanovah vsake občine. Uvodno misel posvetu je podal Boris Reber, predsednik komisije ZKS za idejna vprašanja in kulture.

Med uvodnimi izhodišči, ki so za razpravo pripravila

posebna delovna skupina, je bilo tudi vprašanje, kako se kulturni delavci vključujejo v napore za humanistično usmerjenost naše družbe. Misljena je bila borba proti malomeščanščinam, zahodnjaški estetsko nevednostni kulturni plaži in proti potrošniški miselnosti v kulturnih krogih. Skratka — kakšen je zares ta boj za obogatitev kulturnega življenja delovnega človeka. In če razmišljamo o tem, potem je treba seveda ugotoviti, kako kulturna tvornost prerašča svoje ozke prostore in postaja delavcu življenjska potreba, ne pa neznana, odmaknjena dejavnost. Dejavnost, ki je nekako rezervirana za »boljše ljudi«. V celjski občini je bilo že opaziti (zlasti v programski politiki SGL Celje) premike v približevanju kulturnih hramov delovnemu človeku (abonma Kozjansko, abonma kulturna akcija, povezava z gospodarskimi organizacijami ipd.). Vendar pa so te lastovke še nekam osamljene.

V možnostih prostorskega preraščanja domače kulturne tvornosti pa je mišljen tudi slovenski, jugoslovanski in svetovni, nacionalni, kulturni prostor. Za nekateri še vedno govorijo o slovenski nacionalni kulturi, mislijo pa na ljubljansko. Celje kot regijsko kulturno središče bo moralo v tem kulturnem odpiranju navzven izraziti še več ambicioznosti. Ne le z delom in umetniško kvaliteto profesionalnih kulturnih ustanov. Tudi z akcijami in prireditvami (Teden srečanj s slovenskimi književniki je lahko ena, nekaj pa jih je še v zamislih), ki bodo morda le prebudile ljubljansko (!) televizijo in njeno dobro srečno razumevanje za dogajanja

v provinci.

Med vprašanji, ki so bila na posvetu posebej omenjena, so bila tudi tale: kako poteka delovno povezovanje profesionalnih kulturnih ustanov in amaterskih kulturnih skupin, kakšni uspehi so doseženi pri uresničevanju ciljev kulturne akcije in kaj je potrebno na področju kulturne dejavnosti v Celju spremeniti po pismu predsednika Tita in 29. seji CK ZKS.

Razprava je med drugim pokazala, da bo potrebna v celjski občini boljša integracija vseh družbenih organizacij (izpostavljen je bil sindikat) za uveljavljanje kulturne tvornosti med delovnimi ljudmi.

Kulturni delavci so na posvetu sprejeli tudi akcijski program nalog, za katere so odgovorni člani ZK in celotni delovni kolektivi. V vseh kulturnih ustanovah morajo kolektivi na področju članov ZK samokritično razpravljati o razredni vsebini delovanja kulturnih ustanov, o samoupravnih odnosih znotraj kolektiva in o samoupravnem organiziranju kulturne nasploh. Skupščina kulturne skupnosti mora razpravljati o idejni angažiranosti kulturnega dela v občini zlasti glede na vsebino delovanja posameznih kulturnih ustanov in glede na povezovanje z združenim delom. Svet za kulturo in znanost pri celjski občinski skupščini mora spregovoriti o samoupravnih odnosih v kulturi, posebno delovna skupina pa mora pripraviti predlog kulturnih akcij, ki bi spodbudile večjo kulturno tvornost med delovnimi ljudmi.

Na posvetu so bile sprejete še nekatere druge naloge —

vsem je skupna zahteva, da se delo v kulturni sferi še obogati in da postane skrb za kulturno življenje oziroma za novo ovrednotenje odnosa do kulture vsakodnevna naloga vseh družbenih organizacij. Posvet, o katerem je govoril, je dobra zasnova za začetek tega novega ovrednotenja.

J. V.

REFERENDUM V EMO

Ni še dolgo tega, ko smo v našem časniku obsežno pisali o težavah in problematiki v EMO ter istočasno spregovorili tudi o tem, kaj čaka kolektiv obeta boljše perspektiva, če pride do omenjene družbe. Reorganizacija v proizvodnji, sanacija trenutnih finančnih razmer ter potrebna presmetitev v bodoče so nedvomno tako dejstva, ki zgovorno pričajo o tem, kaj je delavcem storiti.

Ob vsem tem torej ni neupravičeno pričakovati, da so zaposleni v EMO dodobra spoznali možnosti svojega perspektivnega razvoja in, da se bodo na jutrišnjem glasovanju izrekli ZA ZDRUŽITEV Z ISKRO!

B. S.

Šentjur

GLAS „ZA“ NAČRTE

V nedeljo so občani občine Šentjur pri Celju glasovali za združitev delavskega in kmečkega zavarovanja. Občani krajevnih skupnosti Dramlje, Dobje, Loka pri Zusnu, Prevorje, Kolobje, Planina pri Sevnici in Slivnica pa so glasovali tudi za uvedbo krajevnega samoprispevka za obdobje 1973-1977 za realizacijo programov krajevnih skupnosti.

Referendum za združitev delavskega in kmečkega zavarovanja se je od 2489 vpisanih volivcev-kmetov udeležilo 2438 volivcev-kmetov ali 94,3 odstotka. Od tega je za združitev glasovalo 2276 kmetov ali 96,9 odstotka, proti 50 kmetov ali 2,5 odstotka, medtem ko je bilo 13 glasovnic neveljavnih ali 0,6 odstotka.

Od skupno 1929 obrtnikov, upokojujencev in nezaposlenih se je glasovanja udeležilo 1551 ali 89,7 odstotka. Za združitev pa je glasovalo 94,1 odstotka, proti pa 5,5 odstotka, 0,5 odstotka glasovnic je bilo neveljavnih.

Poleg tega je bilo tudi glasovanje za uvedbo krajevnega samoprispevka za obdobje 5 let. Rezultati referenduma kažejo, da se je kljub slabemu vremenu — prav v nekaterih krajevnih skupnostih je zapadlo do 39 cm snega, referendumu udeležilo skupaj 91 odstotkov vseh vpisanih volivcev. Od tega je skupaj glasovalo za uvedbo krajevnega samoprispevka 86,4 odstotka, proti 12,9 odstotka, neveljavnih pa je bilo 0,7 odstotka glasovnic. Ker so se občani odločali za uvedbo samoprispevka v okviru svoje krajevske skupnosti je potrebno ugotoviti, da je referendum v vseh sedmih krajevnih skupnostih uspel.

V krajevnih skupnosti Prevorje se je referendum za uvedbo krajevnega samoprispevka udeležilo 76,5 odstotka vseh vpisanih volivcev, za uvedbo je glasovalo 90,4 odstotka.

V krajevnih skupnosti Slivnica se je referendumu udeležilo 91,7 odstotka vseh vpisanih volivcev, »za« je glasovalo 89,7 odstotka, v krajevnih skupnosti Dramlje 96,6 od-

stotka, »za« je glasovalo 88,7 odstotka, v krajevnih skupnosti Loka pri Zusnu 98,3 odstotka, »za« 95,6 odstotka, v krajevnih skupnosti Planina 92,9 odstotka, »za« 84,4 odstotka. V krajevnih skupnosti Kolobje se je referendumu udeležilo 86,9 odstotkov vseh vpisanih volivcev, »za« je glasovalo 78 odstotkov, v krajevnih skupnosti Dobje 88,9 odstotka, »za« pa je glasovalo 82,5 odstotka.

Na osnovi uspešno izvedenega referenduma, katerega nosilec so bile družbene-politične organizacije skupaj z občinsko skupščino, se bo v obdobju petih let zbralo okoli 1,8 milijona dinarjev, od tega pa bo občina prispevala na vsak zbran dinar iz naslova krajevnega samoprispevka še po 0,7 dinarja.

Dodati je potrebno, da je bil v ostalih krajevnih skupnostih že izglasoval krajevnih samoprispevek za izgradnjo šole v Šentjurju, odnosno na območju KS Ponikva za modernizacijo ceste Seč-Ponikva.

FRANC SENICA

Športni delavci govorijo

LE MNOŽIČNOST

V žalski občini smo obiskali tri športne delavce, ki so pred leti tudi v državnih reprezentancah, sedaj pa delo v raznih društvih TVD iztiran. Vsem smo zastavili ista vprašanja in to, kako dajajo na množičnost in kvaliteto športa na celjskem območju ter kdo naj bi bil najpomembnejši dejavnik oziroma športnica

FRANCA SVETINE-ACIJA (PREBOD), učitelj telesne vzgoje, pred leti še v mladinski državni atletski reprezentanci, član upravnega odbora TVD Partizan Zalec: Zadnjem času beležimo množičnost v vseh športnih panogah, ko pa govorimo o kvaliteti, lahko ugotovimo, da leta ne dviga v sorazmerje množičnostjo. Kot pri- lahko navedem, da — je pred leti na našem območju veliko število državnih

reprezentantov in rekorderjev v raznih športnih panogah, danes pa so to le še osamljeni primeri. Prepričan pa sem, da bo sedanja množičnost dala kvaliteto. Za športnico leta bi predlagal Natašo Urbančič, za športnika pa Mira Kocuvana.

ADI VIDMAJER (PREBOD), učitelj telesne vzgoje, pred leti še v mladinski državni atletski reprezentanci. Množičnost se je v zadnjih dveh letih dvignila najmanj za 30 odstotkov, vendar v glavnem pri šolski mladini oziroma pri SSD. Razveseljivo je tudi dejstvo, da je TRIM veliko prispeval k rekreaciji v delovnih organizacijah, ki je najbolj množična. Če se bo množičnost še naprej tako stopnjevala, lahko pričakuje

mo tudi dvig kvalitete športa. Za športnico leta bi predlagal Natašo Urbančič, za športnika pa Mira Kocuvana.

RUDI PUR (ZALEC), mednarodni košarkarski sodnik: Množičnost se v zadnjem času dviga na vsem športnem področju. Občani čedalje bolj spoznavajo, da je telesna kultura sestavni del vsakdanjega življenja, pa tudi potreba pri tempu v katerem živimo. Na drugi strani pa je jasno, da z razpoložljivimi sredstvi ne moremo dovolj dobro financirati vseh športnih zvrsti kvalitetnega športa, kar je tu preveč razdrobljenosti. Za športnico leta predlagam Natašo Urbančič, za športnika pa Romana Leška.

Foto in tekst: T. T.

ACIJA NI VEČ

Občane Šentjurja nas je v soboto, dne 18. 11. 1972 hudo prizadela vest, da se je pretrgala nit življenja našega predsednika Franca Svetine-Acija.

V življenjski dobi, ki mu je bila kratko odmerjena, saj je štela le borih 37 let, je bila njegova ustvarjalnost enkratna. Kot bi podzavestno slutil, da mu ne bo dano dolgo življenje, je hitel delati in ustvarjati.

Kakšna je bila življenjska pot našega predsednika?

Rodil se je februarja 1935 v Šentjurju v hiši zdravnikarja; še kot otrok je izgubil mater, obiskoval je celjsko gimnazijo in se nato vpisal na univerzo v Ljubljani, kjer je leta 1959 diplomiral na pravo. Služboval je na okraju v Celju, postal je tajnik okraja in je to dolžnost opravljal do razpustitve okraja. Nato je bil na pravoobratislu, od koder je

prisegel na občino v Šentjurju v svojstvu podpredsednika in od leta 1969 dalje do smrti opravljal funkcijo predsednika občine.

Kakšno je bilo delo našega predsednika?

Ze kot dijak na gimnaziji je bil vsestranski mladinski funkcionar, aktiven član šentjurskega prosvetnega društva, član mladinskega komiteja ter pozneje podpredsednik celjskega akademskega kluba. Bil je zelo aktiven poslanec organizacijsko-političnega zbora skupščine SR Slovenije, najbolj pa je bil uspešen kot predsednik šentjurske občine. Znal je prisluhnitj upravičenim težnjam naših občanov po hitrejšem in enake komeernejšem napredku. Prav zato je prvi dvignil svoj glas v prid razrešitve zaostalosti in nezadovoljnosti Kozjanskega. Nedvomno je velika zaslug našega pokojnega

predsednika, da je prišlo do sprejetja zakona o nerazvitih področjih, ki je za nas izrednega pomena. Imel je tenak posluh za modernizacijo našega gospodarstva in za razvoj prosvete in kulture. Lestojnje odkritje spomenikov slovenskim skladateljem Ipavcem in ves kulturni splet okoli tega je bila zamisel Acija Svetine.

Se in še bi lahko naštevali vrline pokojnika, ki jih je imel ogromno. Odšel je od nas, zapustil pa je tako bogato dediščino, da se ga bodo naši občani radi in pogosto spominjali.

E. REČNIK

Krajevna skupnost GRİŽE

ENOTNI GRİŽANI PO NOVI

Občani krajevne skupnosti Griže so v preteklih letih okusili marsikaj. Po kratkotrajni stagnaciji, ki je sledila ukinitvi rudnika v Zabukovici, si je krajevna skupnost hitro opomogla. Največji pomen pri doseženih uspehih pa imata velika enotnost in solidarnost, ki je stalno prisotna med temi ljudmi.

Traščije bogate revolucionarne preteklosti (partijsko organizacijo so na primer v kraju ustanovili že leta 1934!) je pustila v ljudeh veliko pripravljenost za skupne akcije, za pomoč bližnjemu, za skupni napredek. Tod žive kleni in dobri ljudje, vedno pripravljeni sodelovati pri skupnih stvareh in pomagati drugemu!

Nepoučeni, ki bi ga v teh dneh pot zanesla v Griže, bi ob pogledu na urejanje nekaterih ulic v samem središču Griže kaj hitro napak sodil. Kje le so bili doslej, da tako kasno urejujejo svoj kraj? Kje so bili Grižani? Delali so in to ne malo! Toda najprej so se lotili drugih, po njihovem mišljenju važnejših nalog. V vseh okoliških in hribovitih krajih so ob sodelovanju zainteresiranih speljali elektriko. Uredili in na novo zgradili so preko 25 lokalnih cest na območju krajevne skupnosti in tako povežal z dolino tiste, ki so bili sploh brez cestne povezave. Uredili so pokopališče, ki je eno najlepših v Savinjski dolini in še bi lahko naštevati. Cisto nazadnje pa so se lotili še urejanja središča kraja. Res je, da so med zadnjimi krajevnimi skupnostmi v žalski občini, ki urejujejo glavne ceste skozi svoj kraj, res pa je tudi to, da so najprej pomagali drugim, nato pa so se lotili še svojega kraja. Redek in izjemen primer!

Po ukinitvi rudnika v Zabukovici je kraj nekaj let

stagniral. V tem kritičnem času, pravijo Grižani, je bilo tudi premalo razumevanja za njihove probleme pri občinskih institucijah. Vendar se je odnos kmalu spremenil. Danes so s tem sodelovanjem zelo zadovoljni in radi se lotevajo vseh akcij, saj vedo, da jim bodo tudi pri občini stali ob strani. Takega sodelovanja si želel tudi v bodoče.

Najprej se je pričela močno razvijati obrtna dejavnost in kmalu sta se pridružila še obrat Sigmee in Minerva. Ob razgovoru v njihovem kraju niso ostali skritih želja, da si žele z obema podjetjema več sodelovanja in trdnjše povezave...

Letos so poleg modernizirane ceste zgradili v lastni režiji tudi most preko Artišnice, vso pozornost pa posvečajo nadaljnji ureditvi kanalizacije. V Zgornjih Migojnicah je ta še vedno problem, ki čaka na ustrezno rešitev, toda prepričani so, da ga bodo v bodoče prav gotovo kmalu in ustrezno uredili. Pravzaprav drugih večjih komunalnih problemov nimajo, rešujejo jih sproti, seveda pa

bi radi marsikaj še izboljšali, polepšali. V Bezovniku imajo na primer precej šibak električni tok, pa bo treba kmalu razmisliti o rešitvi tudi tega problema.

Sicer pa so Grižani ljudje, ki jim je lastna velika enotnost in solidarnost. Ob letošnji akciji za poplavljenjo Pomurje so bili prvi v občini, ki so zbrali pomoč in to tudi največ. Rdeči križ, ki je organiziral nabiralno akcijo, je povsod naletel na razumevanje in občani so radi prispevali. Tako pa je bilo tudi v vseh minulih letih, saj je ni bilo krajevne akcije, pri kateri občani ne bi segli v svoj žep in prispevali delež, čeprav so pridno pomagali tudi s prostovoljnimi delom. V tem je tudi skrivnost njihovih uspehov in dosežkov, v tem je tudi porok razvoja za bodoče.

Griže pa so nekaj posebnega tudi v tem, da mnogi prihajajo v zadnjih letih v ta kraj ter si tu grade svoje hiše, čeprav so zaposleni bodisi v Zalcu, Celju ali kje drugje. Hiše rastejo kot gobe po dežju in tudi »prišleki« se hitro vključujejo v delo in

Šolstvo

PO NOVI

Nekaj mesecev po sprejetju ustavnih dopolnil so se šole pričele prve konkretne razprave tudi v delovnih organizacijah. Vendar so ta razmišljanja mnogo bolj pristojna v gospodarskih organizacijah kakor v delovnih organizacijah na področju družbenih dejavnosti. Razlogov za to je nedvomno več. Vsi dosedanja razgovori so pri razreševanju konkretnih praktičnih vprašanj, kako v interni zakonodaji uveljaviti načela ustavnih dopolnil, izpostavljali predvsem ekonomske vidike.

Tu gre zlasti za vprašanja, kako čimbolj približati ugotavljanje in delitev dohodka neposrednemu samoupravljanju. V družbeni dejavnosti gre najpogosteje za drugačno vrsto proizvođenja. Močna prisotnost proračunskega načina finansiranja teh dejavnosti izpostavlja mnoge nove dileme. Ob uveljavitvi samoupravnih sporazumov o delitvi dohodka je mnogo lažje oblikovati odnose pri tej drugi fazi uveljavljanja ustavnih sprememb kakor pa v prvem delu, ko je potrebno razčistiti vprašanje, kako zagotoviti vpliv zaposlenih pri oblikovanju dohodka. Če pa razmišljanja postavimo še na širšo osnovo, tako kot jih ustavna dopolnila, potem se je ob pripravah na prilaganje družbenih dejavnosti ustavnim spremembam potrebno predvsem vprašati, kako zagotoviti interes delovnih ljudi na tem področju.

Tu gre za specifične relacije, saj pod pojmom delovni ljudje ne moremo razumeti le zaposlenih v šolah, zdravstvu, vzgojnih ustanovah. Interes je širši, saj govorimo o ustanovah posebnega družbenega pomena. Zato je potrebno, če želimo ustavna načela uveljaviti, razmisliti tudi o tem, kako zagotoviti interes celotne družbe za skladen razvoj teh ustanov. Dosedanje povezovanje v okviru interesnih skupnosti v tej smeri prav gotovo ne daje še doslednih rešitev. Zato bo odgovor na to vprašanje morala dati druga faza ustavnih sprememb. V mnogih zavodih še niso pričeli uveljavljati določila amandmajev, ker čakajo na te rešitve. Vendar pa lahko že danes ugotovljamo, da je načelo neposrednega samoupravljanja in uveljavljanja neposrednih interesov zaposlenih tudi v obstoječih organizacijskih oblikah mogoče izpopolnjevati. Tako so odprta še mnoga vprašanja na področju razvijanja neposredne samoupravnosti na relacijah

šolski centri šole, šole in domovi pri šolah pa tudi pri dijaških domovih odprtega tipa.

Prejšnji teden so se komunisti dijaških domov D. F. Žgarka, Vere Slandrove in Kažuovega dijaškega doma sestali, da bi ocenili pedagoške, ekonomske, kadrovske in organizacijske vidike združevanja omogoča boljše pedagoško delo glede enotnega režima, širjenja svobodnih aktivnosti in večjega strokovnega dela. Ocenili so, da bi domovi lahko kot samostojne enote, ki bi same oblikovale in delile dohodek ob združenju sicer skromnih skladov, hitreje dosegli materialni razvoj. Prav tako bi bilo mogoče ob ustrezni specializaciji tehničnih kadrov dosegati boljše rezultate. Danes namreč zaradi majhnega osebnega dela zaposleni opravljajo tudi po tri ali več funkcij. Seveda zahtevajo priprave na združevanje še razrešitev mnogih konkretnih vprašanj. Pomembno je, da je bila ugotovljena potreba in spoznano dejstvo, da omogoča takšno sodelovanje večjo kvaliteto pedagoškega dela. To pa je tudi širši družbeni interes. Prav bi za to bilo, da bi iz podobnih vidikov proučili sedanje organiziranost tudi ostali vzgojno-izobraževalni zavodi. Sem, ne pa, da bi čakali na direktive. Tako kot v gospodarstvu bo seveda ta vrsta vprašanj specifičnih, tako kot na primer tudi v zdravstvu, kjer prav tako potekajo intenzivne priprave in iskanje najustreznjših rešitev. Za razmišljanja o tem bodo prav gotovo pokazala, da je mogoče samoupravni sistem dopolniti in ga prilagoditi načelom ustavnih sprememb.

dr. P.

Ernest Zupanc

Stanko Zagar

življenje kraja, se z njim spajajo v trdo in povezano celoto.

Samo po sebi pa je umevno, da so v kraju zelo aktivne tudi družbeno politične organizacije. Svet krajevne skupnosti praktično vedno zaseda v razširjeni sestavi, tako probleme lažje rešujejo, konkretnije pa načrtujejo tudi njihove rešitve. Precej aktivna je Svoboda s svojimi sekcijami, godba na pihala deluje pri društvu upokojenec, ki vdržuje tudi svoj bife, mladina in ljubitelji športa pa se udeležujejo v Partizanu. Nova šola, ki so jo dobili pred tremi leti, je postala središče življenja v kraju, na široko odpira svoje prostore vsem, ki si to žele. Pionirski odred, ki deluje na šoli, sodi med najboljše v občini.

No, v kraju pa imajo tudi svoje probleme. S trgovino niso prav nič zadovoljni in Savinjski magazin bo moral nekaj ukreniti. Nadalje tudi nimajo nobene gostilne, kjer bi lahko nudili toplo hrano, pa še kaj drugega jih tudi žuli. O tem in še marsičem drugem, pa še kdaj drugič...

BERNI STRMČNIK

Naši znanci

PISE: J. KRASOVEC

PODPOROČNIK ZAMUJA

Leto 1938. Mladi podporočnik Tone Maslo je lahko izbiral tri garnizaje. Vleklo ga je k morju, izbral je Sušak, izbral je tudi Zagreb, bolj kar tako, izbral pa je tudi Celje, kamor so ga dodelili.

Njegovi gimnazijски tovariši so bili zdaj že študentje, vendar znancev je bilo vseeno dovolj. Časi so se resnili. Hitler je priključil Avstrijo, zasedel kmalu Češko. Rožljanje orožja je bilo vse glasnejše. Podporočnik Tone Maslo je v Celju služboval pod poveljstvom človeka,

Podporočnik bivše jugoslovanske vojske Tone Maslo v času, ko je služboval na italijansko - jugoslovanski meji.

ki je že čez nekaj let postal tragična osebnost v drugi vojni, pod Dražo Mihajlovičem. V nasprotju z zadrtimi Solunci je bil

vsaj kar zadeva vojaško usmerjenost, sodobnejšega kova. Tone je imel vselej težave z ranimi urami. Tudi takrat je bilo tako. Primerilo se je sem in tja, da sta se znašla na okapiju z obrazom v obraz, vsekakor pa v precej neenakopravnem položaju. Pa mu zamud ni zameril, kajti terjal je le vestnost v službi, vestnosti pa Tonetu nikoli nihče ni mogel očitati, ne prej, posledje ne zdaj.

Takrat se seveda Tone ni menil za politiko. Tako so jih vzgajali, da je bilo domoljubje najvišji izraz politične misli mladih častnikov. Imel pa je tudi drugačni red za svoj prosti čas. V Celju je doživljal

svojo prvo ljubezen. Dekle, ki jo je omrežil, je bila v čisto drugem taboru, kot bi bilo vojaškim oblastem všeč, če bi se za pota mladega podporočnika kaj več zanimali. Bila je levičarka, njen brat je padel med prvimi žrtvami kot prepričan komunist.

SOOCENJE S TEORIJ

Praden je mogel doživeti kakšno neprijetnost zaradi svojih osebnih zadev, se je nenadoma znašel v vojnem vestniku, kjer je pisal, da je premeščen v enoto, ki je utrjevala zahodno mejo med Jugoslavijo in Italijo. Spet je zložil svoje reči v kovček in potoval na Sušak, od tam v hribe pod Platak na

Kamenjak. Bil je spet bližju svojega morja, toda v uniformi tostran meje, ki ga je ločevala od rodnega kraja.

Toda tu se je srečal z razločkom med teorijo in prakso. V akademiji so mlade kadete vzgajali v absolutni pokorščini predpisov, jim vcepjali poštenost, nepopustljivost. Kot intendantski oficir je Tone med drugim prevzemal tudi klavno živino. Civilist, vojni dobavitelj, mu je hotel podtakniti ob neki priliki trop suhih, kumrnih goved in Tone je to zavrnil. Liferant pa v svoj mercedes in h komandantu. Komandant, sin ruskih beguncev, je podporočnika nahrul za saboterja, ki bo kriv, če moštvo ne bo imelo hrane. Tone se je branil kakor je vedel in znal, da ni prišel pred sodišče. Ka-

ko bi leto odločilo, je vprašanje, kajti Tonetu se je odgrnila teoretska in idealistična mreža z očmi. Videl je kako se visoki oficirji družijo s prevaranti, videl je, kako prodajajo drva za svoj žep, medtem ko je vojska zmrzovala in kurila z drvmi, ki so jih vojaški nabrali po gozdovih.

Se več. Nekoč, ko je svojemu komandantu prinesel plačo, ni mu pa tisti trenutek podpisal prejemnice, se je do kraja stremil. Komandant mu je pozneje, ko je prišel po podpis, v brk zanikal, da je plačo dobil. Maslo mu jo je moral nadomestiti iz svojega, pa so bili prihranki v višini dveh podporočniških plač komaj zadosti.

Prihodnjšč: Rupnik hvali Wehrmacht

Priporočamo nakup v BLAGOVNICAH

VELENJE

konfekcija, perilo, pohištvo, keramika, gospodinj-ski stroji.

Bralci pišejo

NOVINARSKI KROŽEK

Tudi letos imamo na naši šoli literarni krožek, ki je združen z novinarskim. Na prvem sestanku smo izvolili urednika za šolski časopis Odmevi. Naš časopis praznuje letos že šesto leto. Vsako leto izidejo po tri številke. Vsaka številka izide v 250-ih izvodih. Letos bomo spremenili naslovno stran časopisa.

Na sestankih dobimo navodila za spise. Večina učencev je nekaj spisov že napisala. Pošljamo jih v razne časopise: Večer, Pionirski list, Pionir in Novi tednik. Nekateri pa pošljajo svoje prispevke v radijsko oddajo Pionirski tednik.

Vsi član krožka pa spise in druge prispevke še raje pišejo, če so v časopisih objavljeni.

Anica Skok, 7. c.
razred
Osnovna šola Štore

SPOŠTOVANI TOVARIŠ UREDNIK!

Pionirji in mladinci na osnovni šoli Štore sodelujemo pri literarno-novinarskem krožku. Izdajamo šolsko glasilo Odmevi. Svoje spise, pesmi, priporočke objavljamo v Večeru. Sklenili smo, da bomo tudi v Novi tednik pošiljali svoje prispevke. Se rajši pišemo, če jih vidimo natisnjene v časopisu. Upam, da nam jih boste vsaj nekaj objavili.

Vas pozdravljajo člani literarnega krožka
Marica Zupušek

Odgovor: Kar zmenimo se! Vi meni veliko prispevkov, jaz pa bom objavljaj. Da boste še rajši pisali. Velja?

ANICI SALMIČEVI ZA SEDEMDESET-LETNICO

Življenje veliko lepega ti je dalo
Le drage tvoje prehitro je pobralo.
Krog prijateljev zbrala si pod streho
V liriki in pesmi — našla si uteho!

Srce se mlado, hotelo vedno bi le gori
Prišle bolezní in tlačile so te — dojí,
Začaraj jih je po vrsti vse Dr. Zuntar,
Bolezni tvojim ta čarodajni puntar!

Kar je nad šestdeset vse podarovalo,
V dobrih delih naj bo nadaljevano —!
Zelim ti, draga Anita, še mnogo let,
Zarke sonca, zelenja — tresljaja cvet!

V spomin Ančki ob njenem še ne tako zelo visokem jubileju.

Pepuša Novačanova

NI POSREČENA

Lepa vam hvala za poslano stoletno pratiko.

Nagrada igra spoznajmo se ni najbolj posrečena. Zaradi tega, ker lahko v njej sodelujejo bralci sa-

mo iz določenega kraja, tam, kjer je bila slika posneta. K sestavku Naš-vaš tednik bi pripomnila, da je izdajanje enkrat tedensko dovolj, pač pa naj bi bil NT v večjem obsegu. Z drugimi pripombami v sestavku pa se popolnoma strinjam.

Marija Gajšek,
Gorica pri Slivnici

Odgovor: Ze naziv igre — Spoznajmo se — skriva v sebi glavni in edini namen — da bi javnosti kar najbolj prikupno in zanimivo predstavili ljudi, občane, delavce, ki so v svojem delovnem okolju ali kraju zelo dejavni, pa jih ne poznamo dovolj. Kaj bi radi, da bi spet predstavljali le kakšne res znane osebnosti, o katerih naša informativna sredstva dovolj pišejo? Celo preveč! Zakaj se ne bi spoznali z ljudmi, ki so prizadevni in delovni, a jim doslej še nismo javno, s predstavitvijo dali priznanje za njihovo družbeno delo? V našo igro bomo tu in tam tudi vključili res znane osebnosti kot sedaj New Swing Quartet, vendar pa pretežno ljudi iz domačih krajev Odmevi na igro so zelo ugodni in prepričani smo, da ravnamo prav, ko predstavljamo, čeprav za nekatere le — navadne občane.

RIMSKE TOPLICE? MLADI IN KLUB

Marsikdo izmed starejših pravi: »Pogled to nedisciplinirano mladino, ki samo pohaja. Vedno jo vidiš na cesti ali v gostilni. Stara pošta je po navadi polna in se človek še vsesti nima kam.«

Vsi pa danes preveč pozabljajo, da se mladi radi srečujejo s svojimi sovratniki, se pogovarjajo o tem in onem in ker nimajo svojega prostora, se pač napotijo v gostilno ali restavracijo. Stara pošta je za mladince postala pravo zbirališče, kot »nadomestilo« za klub. Večkrat se je MA na raznih sestankih potegoval za uresničitev želje, želje po klubu. Toda kmalu so njihovo prošnjo zavrnil s stavkom: »Kaj pa je mladina sploh naredila? Saj ne delate ničesar!«

Početki smo želeli organizirati ples na bazenu. Mladi so bili navdušeni, saj vsaj eno soboto ne bi bilo tako žalostno v Rimskih Toplicah. Pripravljali so bili vsi, da bi zgrabili za delo. Toda iz tega ni bilo nič. »Ples na bazenu — ne mogoče!« Če pobrskamo malo po spominih nazaj pa kaj kmalu odkrijemo in se spomnimo, da so bili plesi na bazenu čez poletje vsako soboto. Mladini, ki je danes tako »pokvarjena«, ni bilo varno dovoliti plesa, bilo bi preveč tvegano.

Ce hodiš danes po Rimskih Toplicah, najdeš mlade še vedno na cesti ali na Stari pošti Stanje je nespremenjeno. »Saj mladina ne rabi kluba, saj živi svoje »pokvarjeno« življenje, ki se ga ne da spremeniti.«

Toda presneto se motijo in prehitro pozabljajo, da je mladina nosilec bodočnosti. Kakšno mladino bodo vzgojili, takšne naslednike bodo imeli. Vsi pa si

želijo, da bi bili mladi vsaj podobni njim, če že ne bolj. Toda zdi se mi, da tu nastaja velik vprašaj. Ali bo mladini uspelo postati takšna, kot si jo zamišljajo in želijo, če pa ji povsod zavezuje roke?
Z. Hohkraut,
Rimske Toplice

KNJIGA IN JAZ

Ko sem bila še manjša in ko sem z ockom ali mamico hodila po mestnih ulicah ter si ogledovala izložbe, sem se največkrat ustavila pred izložbo Mladinske knjige, Državne založbe ali Naše knjige. Privabljal me je tanke knjžice s pisanimi slikami na naslovni strani. Z mojo prošnjo sem kmalu dosegla, da sem dobila knjigo. To so bile sprva barvanke, zatem slikanice in tudi pravljice, katere mi je prebrala stara mama ali mamica A ne dolgo.

Ko sem prestopila prag šole ter se naučila brati in pisati, sem mamici in stari mami olajšala delo. Sedaj sem prebrala pravljice sama. Ob tem času pa sem se že srečala s šolskimi knjigami (berilom, Cicibanom, Kurirčkom itd.). Sedaj sem se morala vsaj delno ločiti od pravljic in slikanic, kajti

spoznala sem se s šolskimi učbeniki, ki me bodo spremljali daleč na življenjski poti. Kljub temu pa se je še našel čas za domače branje. A takrat so pravljice zamenjale mladinske knjige. Predvsem so me zanimale pustolovsko-kriminalne zgodbe. Nisem se mogla ločiti od knjige Pozor, črna mreža. Prebrala sem jo kar štirikrat.

Od šestega razreda dalje pa sem posegla v realistična dela. Pri branju knjig sem se poglabljala v življenje ljudi, ki so mi bili do tedaj neznani. Tudi v strokovne knjige sem večkrat pogledala, kjer sem se seznanila s skrivnostmi zemlje, vesolja in še z marsičem, kar me je pač zanimalo.

Torej, vidite. Tudi knjige so tiste, ki nam dopolnjujejo tnanje, s katerim pridemo do boljšega poznavanja in tudi v življenju je takrat lažja pot. O tem pa govori tudi naš predgovor, ki pravi: »Več znaš, več veljaš.«

Irena Oset, I. OŠ,
8. c razred, Celje

VOZNIKI IN PEŠCI

Zima je tu in s tem zopet velika nadloga za peš-

ce, ki morajo iz službe peš po zasneženih cestah in ulicah. Toda ni problem v tem, da moramo peš, marveč v odnosu voznikov osebnih avtomobilov do pešcev. Ne morem razumeti, zakaj mora ravno tam, kjer se pomika kakšen pešec, pritiskati na plin in s tem ogroziti mladočlove.

Zgodilo se je 15. t. m. ob 7.45 uri zvečer, ko sem s prijateljico šel po Vruncovi ulici. Kot je razumljivo, prvega dne po zasneženju se ulice ne morejo popolnoma očistiti. Tako je bila omenjenega dne ta ulica popolnoma zasnežena. Iskala sva vsak kotiček manj zasneženega prostora, saj voda prehitro rada zaide v čevlje. Kar naenkrat pripelje za nama fiat 750 s številko 48241 in ne da bi temu primerno zmanjšal hitrost, odpelje mimo. Posledica tega je bila, da sva bila popolnoma mokra, poleg tega pa tudi umazana, takorekoč od pet do glave. Voznik seveda tega ni videl, vedeti pa bi moral, kako mora ob takem vremenu ravnati. Takih primerov je nešteto, zato se sprašujem ali se da to vsaj delno preprečiti? Vsak voznik bo morda mislil, se bo že posušil doma, vendar ni le to, vedeti mora, da madeži na oblekah, na plaščih, hlačah ne gre do sami dol, ampak je treba v čistilnico in to tudi nekaj stane.

Vprašal bi še samo to, kam naj se obrnem, da zvem za pravico pešca v takem primeru in kaj lahko dosežem? Upam, da bom dobil ustrezen odgovor.

B. G. Celje
ODGOVOR: Prijavite ga!

KRAJEVNA SKUPNOST PREVORJE

Vsebiná protestnega pisma, naslovljena na razne republiške institucije in osebnosti ter skupščino občine in komite občinske konference ZKS Sentjur pri Celju zahteva določeno dobronamerno pojasnilo, v določenih primerih pa tudi zavrnilne netočnih navedb.

Ne spuščamo se v zapis novinarja v »Delu«, ampak nakazujemo nekatera dejstva, katere podpisniki tega »protestnega pisma« niste regularno iskali, pač pa pričeli le z očitki in obsodbami. Najbrž je prva pot seznanitve, nato regularne kritike in dokazovanja dejstev. Kritiziranje, ki izhaja iz tega pisma, pa škodi delovnim ljudem, v katerem imenu ste podpisniki podpisani, škodi razvoju Kozjanskega, ugledu in političnemu vzdušju v SRS in SFRJ.

Glede na vaše trditve v tem pismu in sklicevanje na nezaslišano kršitev krajevne samouprave se morate spomniti zbora volivcev v Prevorju, kjer ni nihče nasprotoval izgradnji makadamske ceste v nadaljevanju že zgrajene gozdne ceste Gračnica-Planinska vas, katera bi se nadaljevala proti Lesičnemu. To je izpolnitev želja in zahtev občanov gravitacijskih vasi in njihove dolgoletne želje, ki bi se realizirala v tem obdobju. Resnično nam je v tem pripravljem pomagati podpredsednik skupščine SRS dr. Jože Brilej, ker preprosto drugih predstavnikov v republiških vodstvih nimamo in to materialno, česar iz sredstev razpolo-

živih v občini, ne zmoremo v celoti.

Pri izgradnji te ceste bi sodelovalo gozdno gospodarstvo Celje, nekoliko Cestno podjetje JA in ZM Slovenije ter k temu ne prispeva niti pogoduje to cesto republiški cestni sklad, kateri je sicer zavezan financirati vzdrževanje in rekonstrukcijo ceste (št. II-345), kot ene od kozjanskih cest. To je vse zapletenost obtoženih akterjev Torej je povsem zgrešena in zlonamerna trditve, da se cesta gradi na račun sporne ceste in ne bo nihče od podpisnikov zaradi tega ostal brez ceste.

Sestanek je bil javen, kar je razvidno iz objave v časopisu in ni bilo nobenih izjemnih okoliščin.

Odkrito in brez izmikarja podpiramo izgradnjo cest na Kozjanskem po sprejetem programu šestih občin, v katere gravitira predel nerazvitega Kozjanskega, kar pa ni samo cesta Sentjur — Kozje — Podstreda za rekonstrukcijo, katere ste imenovali vaš odbor in torej ne predstavljate vloge, s katero se nazivata odbor za modernizacijo cest na Kozjanskem, ker bo to vlogo imel tudi v bodoče svet kozjanskih občin. Te bodo zastopale interese vseh ljudi živčih na območju Kozjanskega in seveda tudi vseh KS na Kozjanskem. Ne glede na želčnost vaše pisanja v občini Sentjur ne bomo realizirali drugega, kakor da bo skupščina občine na podlagi sklepa zbora volivcev na Prevorju z dne 5. novembra zahtevala od republiškega cestnega sklada, da prouči perspektivno rešitev za vas potrebne ceste ter predlaga izdelavo projekta in to vsaj v letu 1973. S tem bi bila nakazana strokovna odločitev cestne povezave, ki bo nedvomno dokončna in mora vsebovati navezavo vseh prizadetih krajev. Vaše večkratne utemeljitve so financirju te ceste brez bojazni poznane in jih bo pri odločitvi nedvomno upoštevali.

Vsaka nestrpnost s podobnimi pismi ter raznimi članki in tiskani doprinosa k rešitvi modernizacije te in drugih cest na Kozjanskem, nasprotno škodujejo, kar je zlasti pripisati tistim, kateri ste nosilci takšnih nestrpnih nastopov in v tej nestrpnosti iščete rešitev. Vedeti moramo tudi to, da kljub ugodnemu razpoloženju političnih in samoupravnih vodstev v SRS do razvoja tega predela Slovenije, še ne pomeni modernizacije vseh cest naenkrat, ampak po vrstnem redu zastavljenega in sprejetega programa.

Kot odgovor tudi KS — podpisnicam »protestnega pisma«

V soglasnosti vodstev političnih organizacij in skupščine občine Sentjur pri Celju
JAGODIČ Vinko
V vednost:
Vsem predjemnikom »protestnega pisma«

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

ZDRUŽENI IN ENOTNI

Povsod po regijah se mladi pripravljajo na III. konferenco ZKJ, (ta bo v začetku decembra) ki bo jasno spregovorila o vlogi mladih v sedanjem trenutku, še posebej po Titovem pismu. Ze nekaj časa nazaj je čutili v naši družbi krepke premike, močne težnje po spremembah. Vse to se odraža tudi v vrstah mladih, saj so že po tradiciji mladi tisti, ki se najprej zavedejo, mnogokrat sicer prenapeto, tu in tam tudi neodgovorno, da je treba družbo spremeniti, ji dati nov obraz, odpraviti deviacije, zavedati se drugačnih pogojev, ki jih prejšnja, sicer revolucionarna generacija ni poznala. Mladi so in so bili po svojem bistvu vedno revolucionarni, zato ni napak, če mislimo nanje kot na pomemben faktor pri graditvi socialistične domovine. To dejstvo se je še vedno izkazalo kot izredno pomembno in da je temu tako, bo pokazala tudi III. konferenca ZKJ.

Delegati naše republike za III. konferenco ZKJ, ki bo 6. XI. 1972 v Beogradu, so že izbrani. Med njimi je tudi Veljko Kolar, mladi obratovodja obrata tekstilne tovarne Metka iz Kozjega, rojen 1949. leta. Veljka prav gotovo niso izbrali za delegata kar tako. Vsi, ki ga poznajo, vedo, da ves čas, odkar je na tem delovnem mestu, pridno dela in se udeležuje v vseh družbeno političnih organizacijah. Ze dejstvo, da je pri teh letih po vsej verjetnosti eden najmlajših obratovodij pri nas, pove mnogo, zakaj odgovornost, ki jo ima, je velika. Veljko natančno pozna svoje ljudi, ve, komu lahko zaupa in kdo je pripravljen delati zunaj delovne organizacije. Njegovi to vedo in ga imajo radi.

Prav zaradi tega smo se odločili, da Veljku zastavimo nekaj vprašanj. Ker je Veljko v kraju, ki je precej oddaljen od večjih industrijskih središč občine in regije, na Kozjanskem, se je v nekaterih svojih razmišljanjih omejlil povsem na to območje.

»Konferenca ZKJ je skoraj pred vrati. Od nje pričakujemo bistvene premike. Nanjo se pripravljajo vsi mladinski aktivni po delovnih organizacijah, vseh, mrzlično teko pripravajo po vseh občinskih konferencah ZMS. Kaj pričakuješ glede na narašča-

jočo mrzličnost med mladimi in starimi ti, ki boš moral reči svojo besedo in kar od tebe tudi pričakujejo?»

»Menim, da bo III. konferenca ZKJ jasno nakazala položaj mladih v sedanjem trenutku, obenem pa ustrezno definirala, kako naj mladina, pripravljena in voljna, z vsemi naprednimi silami bistveno prispeva k splošnemu napredku naše družbe. Menim tudi, da je to osnovna usmeritev današnje mladine, ki ji je treba dati samo možnost da s svojo sposobnostjo oblikuje socialistično družbeno zavest, najde svoj

Veljko Kolar

lasten položaj v družbi in jo ustrezno spreminja v interesu delovne in življenjske perspektive. Pri tem je treba paziti na nekatere ekstremistične odklone in jih v kalu zadržati. Seveda je pri vsem hotenju mladih potrebna izdatna pomoč ZK, ki naj kot izkušena avantgarda vodi mlade.

»Kako potekajo priprave na konferenco in kaj ste storili vi v vaši občini, da bi prišli v Beograd čimbolj pripravljeni.

»Na podlagi tez, ki jih je izdalo predsedstvo ZKJ konec junija 1972, potekajo priprave v osnovnih organizacijah - ZK, mladinskih organizacijah in v ostalih družbeno političnih organizacijah. Kot delegat budno spremljam te razprave in na podlagi ugotovitev, mišljenj in stališč, izkristaliziranih na teh razpravah, bom skušal to gradivo ustrezno podati na konferenci. Zavedam se, da je to naloga, ki bo zahtevala in je že, precej časa, upam pa, da mi bodo pri delu pomagali

tudi starejši, že izkušeni tovariši.

»Na območju Šmarske občine in morda še posebej na Kozjanskem, je bila mladinska problematika vselej pereča. Zanima nas, kaj meniš o mladih in njihovi aktivnosti, tudi neaktivnosti, na tem koncu regije?»

»Znano je dejstvo, da mladinski aktivni na našem območju ne delajo tako, kot bi želeli. Ne želim reči s tem, da je temu vzrok neaktivnost ali neinteresiranost mladih za družbena dogajanja, pač pa je treba iskati vzroke drugje. Največja težava je vsekakor razdrobljenost mladih po zaselkih. V vaseh je tako majhno število mladih, da se enostavno porazgube. Zaradi tega občinsko vodstvo ZMS zelo težko koordinira delo vaških aktivov, posebej se zato, ker v mladinskih vrstah manjka profesionalca. Zelo velika je tudi fluktuacija mladih. V občini še vedno ni dovolj možnosti za zaposlitev, zato mladi iščejo možnosti za delo drugje. Na ta način postaja naše območje nekak rezervat delovne sile. To je nesporno dejstvo, kakor je tudi nesporno dejstvo, da so mladi zainteresirani za vsa družbena dogajanja. Aktivno spremljajo vse družbene premike, prizadenejo jih vse nepravilnosti v naši družbi. Pripravljani so te stvari odklanjati, zavzemajo se za zaposlitev v domačem kraju, bore se, da bi bila tudi kmetijska dejavnost enako cenjena in izenačena z drugimi gospodarskimi panogami. Tukaj ne bi smelo biti razlik in to je tisto kar mlade boli. To bom povedal tudi na konferenci. Za enako delo mora biti tudi enako plačilo. To pa bo uspelo le ob pomoči celotne družbe in ne le ob naprezanju določenih posameznikov. Ne sme se več dogajati, da bodo mladi bežali s svojih domačij in jih prepustili propadu, s tem pa povečali bežo in socialno diferenciacijo, ki se na našem območju ponekod kaže v naravnost draštilni luči. Ko bo vse to urejeno, bo tudi več možnosti za delo mladih na vseh področjih dela v naši družbi.

»Danes mnogo govorimo o idejno političnem usposabljanju mladih. Izobraženi mladinci bodo lahko dejavni v družbenem dogajanju in le takšni bodo tudi lahko

spreminjali svet in vplivali na dogajanja v njem!«

»Ta vzgoja je pomanjkljiva in se ji daje premalo poudarka. To velja predvsem za osnovne šole in morda še delno za srednje. Tudi možnosti in sredstev za izobraževanje primanjkuje. Vemo in se tega zavedamo, da bo le primerno izobražen človek lahko našel pot do smisla samoupravljanja in tako dosegl boljše rezultate dela. Izobraževanje neposrednih proizvajalcev v organizacijah združenega dela bi moralo biti trajen proces. Na ta način bo izginila še vedno prisotna obrtniška miselnost. Mlad človek bo tako lažje odločal o rezultatih svojega dela in bo vplival na odločitve strokovnih kolegičev in vodilnih ljudi v podjetju.

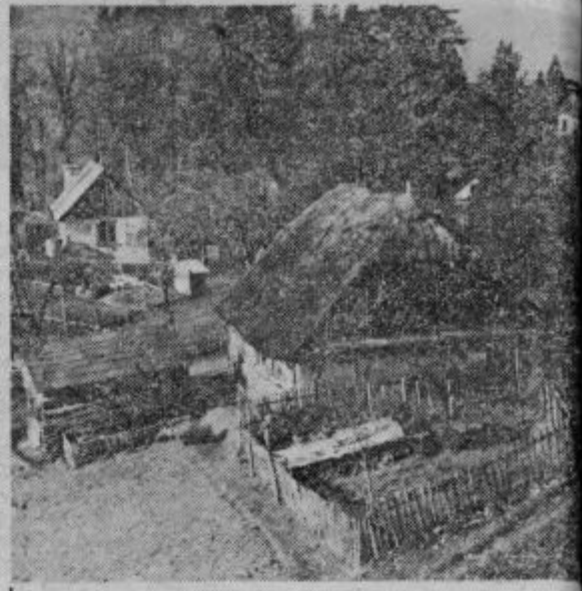
»Ustaviva se še ob pismu predsednika Tita, zakaj prepričan sem, da je našlo odmev tudi pri vas. Tokrat me ne zanima, kaj ste pri vas, konkretno v obratu Metka v Kozjem, po pismu storili, pač pa, kaj meniš o pismu ti?«

»Pismo predsednika Tita je mlade še bolj vzpodbudilo k delu. To se opaža tudi pri nas v povečanem interesu za nekdanja družbena dogajanja in za splošne procese v družbi. Mladi so z revolucionarnim poletom pripravljani dati vse za napredek celotne družbe. Želja po čimvečjih materialnih dobrinah in nekontroliran lov za denarjem zdaj izgublja svojo veljavo. Postajajo pa ugodna tla za pomoč mladih pri reševanju kompleksnejših vprašanj v družbi. Spet je prišel trenutek, ko bodo mladi stopili v nove delovne akcije. Mislim, da je to pomembno obdobje in da je sedaj čas, da s širšo družbeno akcijo pomagamo mladim pri vsakem delu. Kljub temu morajo ostati samostojni, zakaj zreli smo za delo in odločne v vseh vprašanih naše družbe.«

Veljko Kolar bo nekatera od teh vprašanj, ki se porajajo v njegovem življenju, prenesel na III. konferenco. Skupaj z drugimi upa, da bo mladim tokrat dodeljena vloga, kot že dolgo ne, vloga, ki bo postavila mlade pred mnogo, pomembna dejanja, ki bodo zahtevala od njih precejšen napor in veliko zavest.

MILENKO STRASEK

turizem

V času, ko visoke stolpnice, bloki in druga poslopja zavzemajo čedalje več prostora, je pogled na takšno vaško idilo skoraj pomirjujoč. In na koncu koncev, ta idila ni tako daleč od središča celjskega mesta. Je na Maistrovi cesti, torej v Celju. Najbrž pa je to še edina hiša s slamnato streho v mestu?

POMLAD V ZIMI

Olepševalno in turistično društvo v Celju podelilo zlate srebrni in bronaste vrtnice za najlepše cvetice na oknih in vrtovih

CELJE, 22. novembra. Nocoj je bila v veliki dvorani Narodnega doma svečanost, na katero je težko čakalo vsaj sto gojiteljev lepega cvetja. Olepševalno in turistično društvo je namreč z razglasitvijo rezultatov in poželjivo priznanj zaključilo letošnje tekmovanje za najlepše cvetice na vrtovih in oknih, za najlepše urejena okolja in parki. Tako je na pragu nove zime znova zaživela pomlad, prava pravcata pomlad v vsem svojem sijaju in razkožju. Na svečanosti so namreč pokazali tudi okoli 80 barvnih pozitivov ter zavrteli film o celjskih vrtovih in cvetju.

Letošnja akcija celjskega olepševalnega in turističnega društva je uspela. V njej je sodelovalo nekaj nad 100 gojiteljev cvetja, to pa je hkrati prav toliko tistih ljudi, ki so se vključili v znano pobudo za olepšavo naših vrtov in mest. Tokratno tekmovanje pa ni zajelo samo mesta in njegovega ožjega predela, marveč je seglo tudi na območje Stor, Škofje vasi, Smarjete ... In če letošnje število tekmovateljev primerjamo s tistim, ki je bilo na začetku akcije pred skoraj dvajsetimi leti, lahko ugotovimo izredno krivuljo, ki nenehno raste in nikoli ne upade. Vsekakor pa je tekmovanje dobilo posebno milobnost s podeljevanjem prave zlate in prav tako pravih srebrnih in bronastih vrtnic.

Posebna ocenjevalna komisija, ki jo vodi prof. St. Vrhovec, je imela zahtevno delo. Med več kot 1500 kvadratov datih jih je za ožji izbor izbrala 128, v glavnem družin, so se posvetile gojitvi lepega cvetja. Njena košča od čitev pa je bila naslednja:

Zlato vrtnico so tokrat podelili kar štirim družinam iz Ulice Roka Drofenika, to je družini Hrastnik, Križ, Miškar in Vindiš. Vse štiri družine so se namreč odločile za enako ureditev vrtov in cvetic. Uspeh ni izostal in to je zlata vrtnica presla v njihovo last.

Srebrni vrtnici sta dobili: Nuša Poznik iz Ulice bračvošnjakov 23 in družina Novak s ceste na Dobrovo 351.

Bronaste vrtnice pa so dobili: družina dr. Peter Tavčarjeva ul.; družina dr. Malenšek-Krofl, Tavčarjeva ulica, družina dr. Ile, Tavčarjeva ulica; družina Pač Dobovška 28; družina Tanšek, Na Otoku 15; družina grif, Slomškov trg 9; družina Mermolja, Kettejeva ulica; družina Kranjec, Grudnova 1; družina Kline, Bukovška in Vinke Kramžar, Bezenškova 2.

Vsi nagrajenci z vrtnicami so dobili tudi posebna priznanja. S tem odličjem pa je bilo počastjenih še 115 jiteljev cvetja.

DOBRA POSEZONA

Informativna služba celjske turistične zveze sporoča, da je imenovana posezona v vseh zdraviliših na celjskem območju kaj ugodna. Res je sicer, da je manj gostov kot so predvidevali nazivlje temu pa jih je za malenkost več kot v istem času lani. Nimiva pri vsem tem je ugotovitev, da je nekaj vztrajnih gostov di v Atomskih topikal, dasiravno niso urejene za poznejše in zimsko obratovanje.

KAM ZA KONEC LETA?

Četudi nas od silvestrskega večera loči še dober mesec, priprave na slovo starega in pozdrav novega leta še stekle. To je velja za večino gostinskih kolektivov, ki že objavljujejo svoje vstopnice. Kot vse kaže, bo veselo povsod. Po dosedanjih razkazih, da bo treba za silvestrov menü odšteti od 60 do 200 dinov. Seveda pa te cene niso zadnje kot tudi seznam tistih, ki so odločili za pravo silvestrovanje, še ni sklenjen.

V ŠKALAH DELAVNI

V Škalah pri Velenju so lani ustanovili kulturno umetniško šolo. Kljub razmeroma kratkem času obstoja so se člani Igralske šole že pred dnevi predstavili s partizansko igro »Gospodare, Vrba bodo v tej sezoni pripravili še dve igri pa tudi klubski večeri igrani bodo gostovali v šestih krajih v občini, zraven tega bodo z njimi vključili v teden drame, ki ga občinska zveza kulturno-prosvetnih organizacij Velenje pripravlja vsako leto v maju. Mladi člani KUD »Stane Sever« iz Škal so lani uspešno igrali v klubski večer. Zdaj pa si želijo le še to, da bi čimprej šli vprašanje uporabe domačega doma družbenih organizacij.

POLNE UČILNICE

Zdaj, ko so postali dnevi krajši, so vnovič bolj oživele učilnice. Mnogi odrasli so se odločili za dopolnilno izobraževanje. Takšno samo v strokovnih seminarjih, ki jih je organiziral velenjski nih lignita, več kot 250 delavcev. V njih so delavci iz rudnik rudarskega šolskega centra. Trajali bodo do aprila prihodnjega leta, pouk pa bo po štirikrat na teden.

DR. ARNOLD PERNAT

Dne 28. novembra 1882 je zagledal v Ormožu luč sveta upokojeni sodni svetnik dr. Arnold Pernat iz Laškega. Devetdesletni jubilarant je po ljudski soli

v Ormožu odšel k sorodnikom v Gradec, kjer je dovršil gimnazijo z maturo, nato pravni študij in se po promociji posvetil sodni službi. Med študijem v Gradcu je bil kot zaveden narodnjak ves čas vnet član akademskoga društva »Tabora«. Kot avskultant je potem služboval v Mariboru, Ptujju, Slovenski Bistrici, Gornjem gradu, Gradcu in še nekaterih avstrijskih mestih.

Leta 1912 je bil nameščen za okrajnega sodnika na Vranskem, kjer se je tudi poročil. Tu so ga vestrijakanti očrnilni zaradi neke pravde za velikega slovanofila in ga »disciplinsko« premestili v Lož na Notranjskem.

Po prvi svetovni vojni je bil imenovan za delovno-sodnega svetnika in predstojnika okrajnega sodišča v Laškem, kjer je deloval do upokojitve.

V Laškem in okolici ga spoštujejo kot pravičnega in ljudstvu naklonjenega

sodnika. Na svoji dolgi življenjski poti si je pridobil velike zasluge s sodelovanjem v številnih gospodarskih in družbenih akcijah laškega območja. V mlajših letih je bil vnet član zelene bratovščine lovcev, športni ribič in kajakaš. Jubilarant je tudi navdušen zbiralec, saj njegov dom krasi številne lovske trofeje, slike, listine, knjige in keramika libojske tovarne še iz stare Avstrije. Mikajo ga tudi stare stenske ure (ena pravi: »Tja gre čas, sem prihaja smrt ...«). Od mladosti je bil tudi član Sokolskega društva. Leta 1923 je bil kot član Planinskega društva predsednik gradbenega odbora za ureditev prve planinske koče na Smohorju. V letu 1928. je kot član občinskega odbora in kot predsednik gradbenega odbora za izgradnjo laškega vodovoda častno izvedel to odgovorno nalogo, za kar je prejel tudi posebno odlikovanje.

obrazi

Ze v mladih letih je bila njegov konjiček arheologija. Opravič je mnogo zapisov na območju laškega spomeniškega varstva. Od leta 1949 dalje je nad 18 let vodil z vso vnemo laški lokalni muzej. Dolga leta je sodeloval pri Turističnem društvu, bil njegov predsednik in je kot agilen delavec dvakrat prejel odlikovanje slovenske Turistične zveze: leta 1955 srebrno, leta 1965 pa zlato značko.

Ko dr. Arnold Pernat duševno in telesno čil obhaja svojo res častljivo in zasluženo devetdesletnico življenjske poti, mu vsi prijatelji in znanci želimo še mnogo zdravih let ob spominih na vse njegove lepe dosežke v korist družbe in naroda. EDO JELOVSEK

„Včasih bi nekaj rad...“

V petek je bil zadnji literarni večer v Tednu srečanj s slovenskimi književniki v Slovenskem ljudskem gledališču. Svoja dela je bralo kar devet književnikov: Rado Bordon, Saša Vegri, Dušan Mevlja, Niko Grafenauer, Igor Torkar, Ciril Zlobec, Anton Ingolič, Tone Kuntner in Fran Roš. Večer je trajal uro in pol, na sprejemu v foyerju gledališča pa se je razvil živahen pogovor med ustvarjalci. Foto: D. Medved

iz dnevnika slg

Kljub veliki prezaposlenosti in nenehnim težkočam zavoljo maloštevilnega ansambla se celjsko gledališče pripravljajo na novi premieri, ki si bosta sledili v zelo kratkem časovnem razmaku. Prvega decembra bo premiera Cankarjevih ROMANTICNIH DUS, avtorjevega gledališkega prvenca, ki so se ga slovenski odri otepli vse od nastanka. Edina častna izjema je bil Milan Skrbinšek, ki je to delo uprizoril leta 1922, edinkrat in zadnjikrat. V režiji DUSANA MLAKARJA, ki v Celju še ni delal, bomo lahko odkrili izredno moderno, presenetljivo in prav nič negledališko dramaturgijo Cankarjevega zgodnjega odrskega poizkusa, ki je, tipično za našo majhnost in kratkovidnost, za več kot pol stoletja utonil v pozabo. Vzporedno s Cankarjem tečejo vaje za novoletno igrice popularnega mladinskega pisatelja Leopolda Suhodolčana FIGOLE FAGOLE. Igrica je bila napovedana že lani, letos pa smo jo uvrstili v novoletni program. Režira jo JURE KISLINGER, na sporedu pa bo od srede decembra dalje. O čem nam pripoveduje ta situacijsko izredno bogata igra? To je zgodba o sprtih vaseh, ki ju ločuje skrbno zastražena in nadzorovana meja, zaslužek in vsakdanji kruh brunnemu stražmojstru Petelinu. Vsak na svoji strani pa živi Roka in Nežka, ki se imata rada, pa zaradi meje ne moreta drug do drugega. Poglavitna oseba je še imenitni Sviga Svaga, ki po svoje izkorišča mejo in podpihuje zdraharstvo, da bi spametoval ljudi in končno spravil skupaj Roka in Nežko. Konec je srečen in ves tak, kakor si ga želijo otroci, v skrbeh za svoje junake. Omenimo naj še znanje sodelavce: navdse domišetno sceno, ki z lučjo razpolavlja oder v deželo, kjer malikujejo klobuke, in v deželo, kjer častijo marele, je zasnovala akademska slikarka Melita Vovk-Stihova, kostume pa Vida Zupan-Bekičeva. Glasbo piše in jo bo tudi izvajal Edo Goršič. Nastopil bo domala ves ansambel. In pa dedek Mraz!

Sole in delovne kolektive vabimo, da tudi letos pripravijo novoletna praznovanja v gledališču in da si še dovolj zgodaj rezervirajo uro in dan predstave. Povpraševanje bo veliko, dnevo pred novim letom pa manj. Priljubljena bo sicer še na sporedu po novem letu in do posebno dobrodošla izletnikom šolarjem, ki se bodo mudili v Celju. J. Z.

Začrtovanje poti

Smo v obdobju, ko so celjski „kulturniki“ že poslali na kulturno skupnost svoje finančne zahteve pa tudi predloge vsebinskih programov. Kaj je treba samo še sprejeti, kakšna bo tista meja, po kateri bo odrezan vsakemu svoj kos kruha in da tu bo zadostoval skozi vse leto?

V Celju že imamo sprejet srednjeročni načrt razvoja kulture in enotno je mnenje, da zagotavlja uresničitev tega načrta. Da je temu tako, so se strdili tudi finančni zahtevki poklicnih in amaterskih ustanov in posameznikov, ki ne upoštevajo predlog Izvršnega odbora celjske kulturne skupnosti, da naj pri načrtovanju svojega dela upoštevajo smernice srednjeročnega programa kulture.

Zaenkrat je skupni seštevek predstev, ki naj bi bila namestena kulturi 13.808.631 dinar. Če upoštevamo so tudi vse razširjene dejavnosti in investicije. Izvršni odbor je na svoji zadnji seji spregovoril o teh zahtevkih — najprej je rekla beseda o tem, da sicer niso znani instrumenti za

razdeljevanje tega denarja, vendar mora IO zagotoviti vse potrebno, da ne bo nobene nege odstopanja od smernice srednjeročnega programa.

Bil je podan tudi predlog, da bi se pri nekaterih kulturnih dejavnostih zaračunala vstopnina, kot na primer v Likovnem salonu, pri ogledu obnovljene gotške cerkve na Svetini in še drugod. Seveda bi se moral pri tem zagotoviti tudi strokovni ogled omenjenih prostorov. Toda pri tem se moramo vprašati, kakšna je ta pot? Najbrž zelo kratko, ročno, kajti izraženo je bilo mnenje, da je uvedba vstopnine pri nekaterih kulturnih dejavnostih samo dajanje potu, če razširjeni potrošniški mentaliteti, posebno pa je takšen odnos zelo negativen za mladino, ki ne sme preiti v prepričanje, da se da z denarjem vse pridobiti — tudi kultura. To je pot, ki ne vodi k spoznavanju, da je kultura nekaj več — da je potrebna.

Enotnost pa je bila dosežena na nekem drugem področju — namreč beseda je stekla tudi o lutkovnih predstavah v nekaterih vzgojno varstvenih ustanovah, kjer so morali otroci plačevati vstopnino. Na tem področju je celjska kulturna skupnost naredila korak naprej, naprej v smislu odpravljanja socialnih razlik. Sklep zadnje seje Izvršnega odbora celjske kulturne skupnosti je bil, da vsi otroci obiskujejo omenjene in podobne predstave brezplačno in se tako omogočijo otrokom iz najbolj oddaljenih krajev ogled enako kvalitetnih prireditev kot tistim, ki so iz središča mesta in bližnje okolice.

Celjska kulturna skupnost začrtuje torej pot, to je dolgoročno načrtovanje, da mora biti ravno kultura najdostopnejša za našega delovnega človeka, biti mu mora zagotovljena. Ne samo kultura, tudi rekreacija, čeprav je mnogokrat takšna primerjava zelo relativna.

Kakorkoli že, pristop k temu zelo kompleksnemu, a ne neuresničljivemu vprašanju je bil v Celju storjen zelo trezno in realno. Morda tudi zaradi prenekaterih izkušenj v preteklosti.

DRAGO MEDVED

Uspel seminar

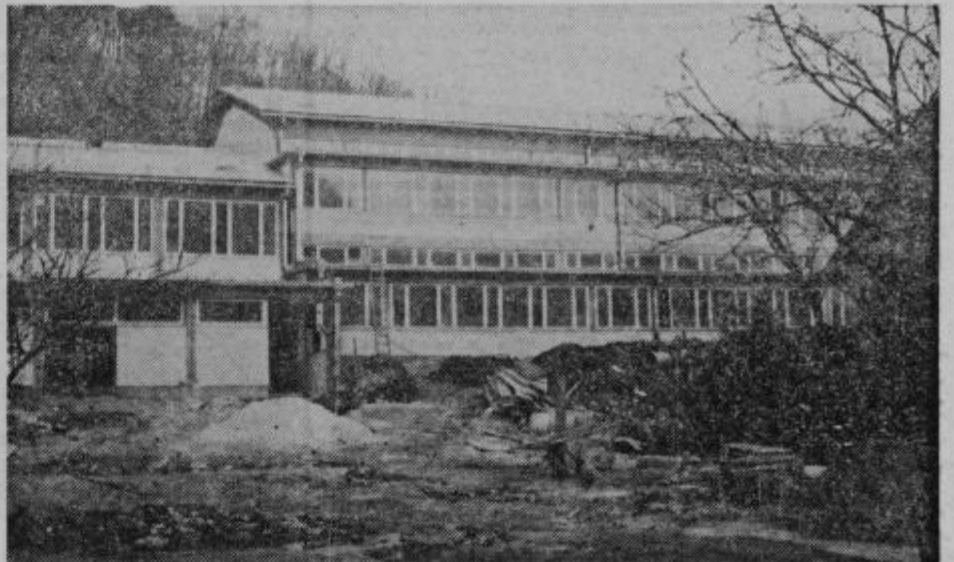
Področno združenje gledaliških skupin Slovenije je organiziral pri Občinskem svetu Zveze kulturno-prosvetnih organizacij v Celju dvodnevni šminkerski seminar. Udeležba je bila presenetljiva: več kot trideset mladih amaterskih gledaliških delavcev se je pod vodstvom priznanega strokovnjaka za maske pri RTV Ljubljana Zorana Lemajiča poizkušalo naučiti osnove iz delovanja običajnih, karakternih in fantazijskih mask. Ugotovili so, da so sodobni, sicer nekoliko dragi, kozmetični materiali postali velik in lažji pripomoček pri opremljanju gledaliških predstav. Naučili so se tudi izdelovati tako imenovane smeške maske z razliko od prejšnjih, ko so marsikje „strašili“ po odru igralci z grobo izdelanimi potezami, črno nagubanimi obrabi, rdečimi ličkami — skratka dajali so videz ad hoc in površno sestavljene ekipe z velikokrat prav tako zrezane predstave. Vse to bodo poizkušali vsaj nekoliko omiliti in si tudi pametno porazdeliti delo. Dolej je bil režiser prav vse: scenograf, in še marsikaj. Temu mora biti enkrat konec! Čas zahteva kakovostne predstave (ostale so že vnaprej obsojene na propad), kakovostna predstava pa mora temeljiti na sistematičnem in primerno porazdeljenem delu. Ta seminar naj bi bil prispevek k vsemu temu, izredno zanimanje zanj pa kaže na občutne premike na tem področju.

Zadovoljni gledališčeniki

Ideja o tesnem sodelovanju med poklicnimi in amaterskimi gledališčeniki odlično uspeva. Že drugo leto je vodstvo Slovenskega ljudskega gledališča v Celju uvrstilo v svoj program tudi poseben abonma za gledališke amaterje. Letos so uspeli privariti še več obiskovalcev, hkrati pa so boljši in na višjem nivoju tudi razgovori po vsaki predstavi. To je sicer postala že navada in običaj, vendar je bil zadnji nekaj prav posebnega: navzoči so bili vsi igralci ljubljanske komedije, njihov dramaturg Lojze Filipič, prevajalec teksta Dušan Tomšič, režiser celjskega gledališča Franci Križaj, celjski dramaturg Janez Zmavc in

številni predstavniki amaterskega gledališkega ustvarjanja. Igralci ljubljanskega mestnega gledališča so poleg ostalih resno in prisrčno odgovorjali na vsa vprašanja. Predstava je pomenila za obiskovalce precejšnjo osvežitev, saj so doslej videli večinoma resne in izredno zahtevne tekste. Režiserji — amaterji so pričakovali tudi režiserja predstave Mileta Koruna, toda le-ta je bil službeno zadržan. Radi bi se pomenili o celotni postavitvi, saj je bilo v predstavi veliko takega, kar bi jih zanimalo. Dvodelnost prizorišča, hkratnost dogajanja na dveh prostorih, številne korunovske domisljice, prestavitve teksta na

slovenska tla — vse to daje veliko možnosti, da se lahko marsikdo veliko nauči, saj so prav amaterji marsikdaj prisiljeni igrati skoraj samo komedije. To je bil primer izvajalsko zelo zahtevne, za gledalca pa dokaj sproščene lahkotne (bulvarne) komedije. Ob tem lahko zapišemo še ugotovitev, da so bili zadovoljni vsi: ustvarjalci predstave (gledalci so jih z navdušenjem sprejeli), vodstvo celjskega gledališča, ki s tem uspešno realizira misel o sodelovanju z amaterji, amaterski gledališčeniki pa bodo s tako zasnovanim delom sčasoma postali ne samo ustvarjalci predstav, temveč tudi odlični in vplivni propagatorji gledališke umetnosti.

Podčetrtek v pričakovanju

Gradnja nove šole v Podčetrtku gre končno h koncu. Toliko pričakovana šola že kaže svoj obraz in vsak, ki jo je videl v teh dneh, lahko reče, da se bo nova šolska stavba izredno funkcionalno vključila v okolje, zlasti pa bo poudarjen kompleks šol-

skih zgradb in vseh pritoklin šole potem, ko bodo omenjeni elementi vsklajeni z novo stavbo. Čeprav čaka učence in prosvetni kader še veliko dela, preden bo nova šola res to, kar si žele, so prve težave vendarle odpravljene in če si

je že kdorkoli zaslužil priznanje na takšen način, kot je nova šola, potem je to prav gotovo Podčetrtek.

Ob uresničitvi načrtov, ki jih v Podčetrtku še imajo, omenili bi samo muzej na prostem, ki bo zanamcem ohra-

nil vpogled na obsoteljsko starozitnost, lahko rečemo misel, da bo šola v Podčetrtku eden izmed najlepših šolskih kompleksov na Slovenskem in če bodo dela pri šoli končana do dneva republike, se bomo o tem lahko prepričali tudi sami. MST

Prireditve v knjižnici

Na seji članov predsedstva Zveze kulturno-prosvetnih organizacij Velenje so sprejeli predlog proračuna za naslednje leto. Predložil so ga velenjski kulturni skupnosti. V njem so morali upoštevati tudi zahteve gospodarskega sveta. Skoraj vsi odri, razen velenjskega, so potrebni prireditve.

V razpravi so sporočili področje, da bi v novi knjižnici prireditve alij dvakrat na mesec pripravili kakšno prireditve, ki bi bila sicer krajša, zato kvalitetna.

Sprejeli so tudi okvirni program za Prešernov praznik. V tednu pred praznikom bodo pripravili tudi prireditve. Osrednja bo nastop šolske folklorne skupine.

Vrtiljak dogodkov

ŠENTJUR

O zemljiščih

Na zadnji seji občinske skupščine v Sempetru je bil sprejet tudi odlok o kompleksni razlastitvi zemljišč, ki jih zajemajo potrebni zazidalni načrti v šentjurski občini. Odlok je bil predlagan z namenom, da se pospeši stanovanjska izgradnja in povečajo stanovanjske površine, ki so potrebne za gradnjo stanovanj ter komunalno opremljanje gradbenega zemljišča. Občina Šentjur ima že izdelane zazidalne načrte za nekatera pomembnejša naselja (Šentjur, Planina, Ponikva pri Grobelnem), za sam Šentjur pa je izdelan urbanistični načrt. Letos junija pa je bil v republiški skupščini sprejet zakon o razpolaganju z nezazidanim stabilnim zemljiščem, v katerem je določeno, da mora občan, ki namerja prodati nezazidano stavbno zemljišče ponuditi to zemljišče v odkup občini. Vendar je v Šentjuru takšen primer, da je interes za prodajo teh zemljišč majhen, za gradnjo pa velik. Zato so se pristojne službe šentjurske občine odločile za predlog skupščini, da sprejme omenjeni odlok. V Šentjuru so mnenja, da je sprejetje takšnega odloka nujno, če hočejo nadaljevati z organizirano stanovanjsko gradnjo individualnih stanovanjskih hiš in ostalih objektov v predvidenem kompleksu.

CELJE

V duhu ustavnih dopolnil

Danes, v četrtek, 23. novembra, se bodo na prvem rednem zboru sestali upravitelji celjske podružnice Ljubljanske banke. Na videz formalno srečanje dobiva z uresničevanjem ustavnih dopolnil v okviru Ljubljanske banke kot celote izredno pomembno mesto. Ne gre samo za običajni razgovor o poslovanju banke v preteklem obdobju, marveč se zlasti za oceno dosedanjega poteka podpisovanja pogodb o ustanovitvi Ljubljanske banke in ne nazadnje o bodočem statusu celjske podružnice tega denarnega zavoda.

Ljubljanska banka je prva v naši državi, ki prilagaja svoje mesto ustavnim dopolnilom, kar hkrati pomeni, da daje tistim, ki sodelujejo pri zbiranju denarnih sredstev tudi vso samoupravno moč pri njihovi delitvi in razporeditvi. Prav zato bodo na zboru upraviteljev volili tudi člane izvršnega odbora podružnice in ne nazadnje delegate za zbor banke. Ob zaključku dela bo stekla tudi razprava o osnutku novega statuta banke ter o razdelitvi anonimnega dela kreditnega sklada celjske podružnice Ljubljanske banke.

Dosedanje delo okoli priprav na zbor upraviteljev je bilo več kot uspešno. Prav takšno je bilo tudi podpisovanje tako imenovane ustanoviteljske pogodbe. MB

LJUBLJANA

Andrej Marinc - mandatar

Predsedstvo skupščine SR Slovenije je sprejelo predlog predsedstva in izvršnega odbora republiške konference SZDL Slovenije ter sklenilo, da predlaga skupščini SR Slovenije, da izvoli Andreja Marince za mandatarja za sestavo izvršnega sveta SR Slovenije. Andreja Marince so kot možnega kandidata podprle tudi vse občinske konference SZDL na celjskem območju.

ROGAŠKA SLATINA

15 let zveze

Jutri dopoldne bo v družbenih prostorih Nove terapije v Rogški Slatini razširjena seja upravnega in nadzornega odbora ob 15. obletnici zveze naravnih zdravilišč in zdraviliških krajev SR Slovenije. O dosedanjem delu zveze bo poročal njen tajnik prof. Ludvik Rebeušek.

CELJE

Pogled vase

Občinska konferenca SZDL v Celju je v preteklem tednu obravnavala dve temeljni nalogi, ki stojita pred njo. Konkretna akcija po pismu predsednika Tita in zadolžitev v zvezi z glasovanjem o združitvi zdravstvenega varstva kmetov z delavci.

Referat o nalogah po pismu je imel predsednik občinske konference SZDL Janko Zevart. V referatu so bile izpostavljene nekatere naloge, ki jih bo morala SZDL uresničiti. V ospredju bo vsakakor analiza dosedanjega dela, tako v krajevnih organizacijah kot tudi v občinski konferenci. Krajevnim organizacijam so že poslali vprašalnike, ki bodo odgovorili, kakšna je navezanost in povezava med posameznimi organizacijami. Socialistična zveza mora biti tudi tisti dejavnik je bilo rečeno v referatu, ki bo daljše poudarilo, kaj prihajajo iz ljudstva in jih tudi analiziral. Treba bo uresničiti javne tribune, kjer bodo morale sodelovati vse organizacije pri odkrivanju anomalij v naši družbi. Vsak občan, zlasti pa komunisti, naj si v sedanjem trenutku izpraša vest in pogleda vase ter vrne tisto, kar si je prilastil. Na to temo je bila obravnavana tudi razprava, ki pa ni načela nobenega konkretnega vprašanja. Pokazala je samo potrebo po čim večji povezanosti krajevnih organizacij SZDL z drugimi organizacijami.

Socialistična zveza ne sme in ne more stati ob strani, ko se govori o pereči stanovanjski problematiki, zato mu bo v prihodnje tudi namenila še več razmišljanj. »Orodje, ki smo ga nabrusili, moramo brusiti sproti, da se nam ne skrha«, je na koncu razprave poudaril ing. Tone Zimšek in jo s tem tudi zaključil.

Na zadnji seji občinske konference SZDL je bila podana še obrazložitev, kako poteka akcija o združitvi zdravstvenega varstva kmetov z delavci. Z. S.

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Naše šole vsepovsod

STOJI, STOJI, UČILNA SVETLA

Napisati reportažo o šoli, kjer je vse urejeno z največjim posluhom, tako da so skoraj dosegli idealne pogoje dela, je prijetna naloga. Rast in vzgoja naših najmlajših nam ni deveta skrb, zato je človeku pri srcu toplo, ko po nekajurnem pogledu v šolski organizem, ugotovi, da raste tu zdrav rod, ki je v pravih rokah. Zrcalna slika štorske »učilne zidane« raste pred nami v resnični podobi, ki ne pozna izkrivljenosti.

Visoko dvignjena nad ostali, z železnim oksidom prepojen svet, se pne novo pozidana osnovna šola v Stora. Staro šolo v starem predelu so opustili in spremenili v stanovanja za učitelje in zgradili novo, leta 1967. Postavili so jo v naselje, nova domovanja štorskih železarjev. Dovolj je velika za vso štorsko otročad, ki trga hlače v svetlih in prijetnih učilnicah, zmanjkuje pa ji prostora za podaljšani pouk, vendar stiska ni primerljiva s šolami v večjih središčih.

Poleg matične šole v Stora zajema vzgojno varstveni sistem še podružnične šole

Okorno branje je zamenjala pristrčnost in odkritost. Tako je v času našega obiska vladalo v šoli prijetno vzdušje, ki pa šolskega reda ni iztirilo. Ne otrok, ne tovarišic, čeprav so se ob Hacetovem obisku obudili marsikateri spomini na vojne čase. Našla se je tovarišica, ki si je ohranila spomin nanj, saj mu je spleta nogavice, ko se je kot visok politični komisar sukal po štorskih globačah. Majhnemu dekletcu se je vtisnil v spomin, zato je bilo srečanje po tolikih letih res pristrčno.

Še dolgo po njegovem, odhodu je po šoli zvenel Hacetov sonoren glas, ki je v pri-

Se vedno jim primanjkuje športne opreme in malo so upali, da jim bo Železarna Store priskočila na pomoč. Sprejela je namreč nad šolo patronat, a z dolžnostim, ki temu slede, do danes še ni polagala nobene pažnje.

Sicer pa deluje na šoli dvanajst izvenšolskih aktivnosti, med katerimi je zlasti v zadnjem času aktivna mladinska organizacija. Na dan našega obiska je pripravila predavanja o koroških Slovencih in ima v sporedu, kar je hvale vredno, vedno aktualne politične dogodke. Skrbi tudi za »činkanje« pionirski naraščaj in jim pomaga pri delu.

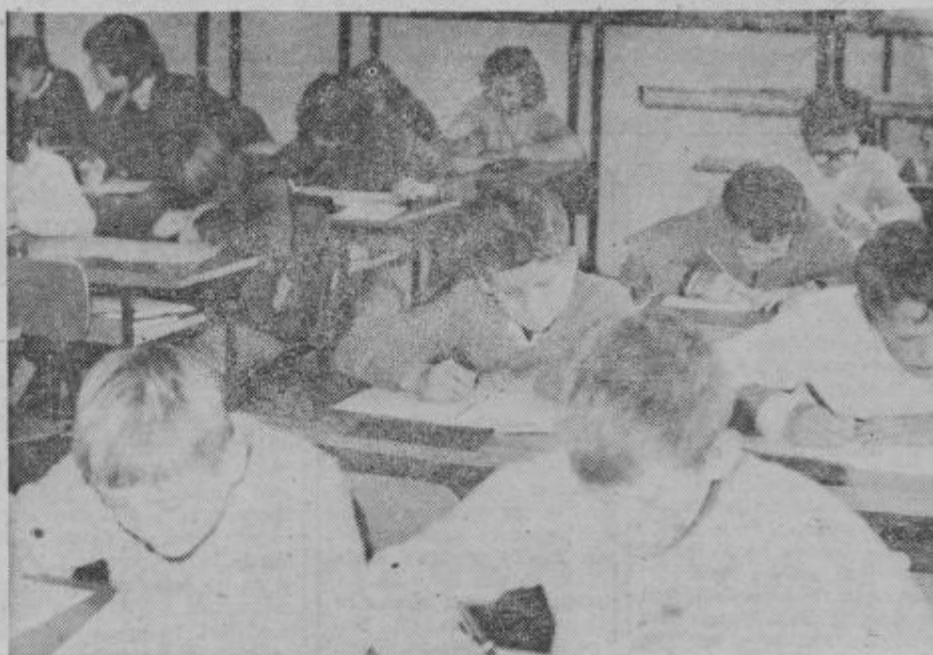
Ravnatelj Jože Zupancič

med pedagogi in učencem naravna. Morda bi kdo pravi, da vlada zato anarhija? Kje neki, le sproščenoost več!

S programom dela sodeluje tudi SVET STARŠEV, ki bil osnovan letos na pobudo šole. Že se kažejo prvi rezultati, saj je povezanost šole s starši tako krepkejša. Pristojni so obiski, stiki s pedagogi so boljši, ker klasni učitelji sodelujejo s starši, učiteljski sestanki so ujetni slabe in dobre ocene, na tih staršev pa ostaja čas za pogovor. Korak naprej je demokratizacija naše šole, ne edini! Štorsk šola vključuje še v druge pogoje. Sodeluje in to zelo tudi s krajevno skupnostjo, je soudeležena pri vseh slavnostih in krajevnih prireditvah. Pedagogi nastopajo kot mentorji po podružničnih šolah, vsak ima po šoli mejno zadolžitev v matični šoli.

Vendar ta izvenšolska javnost osnovnega dela programu ne moti. Učenci in učence le aktivira v najboljše podobo mladega človeka, katerega temelji so stavljeni prav v osemletnem šolanju. Svoj pričetek pa oblikuje v predšolski dobi, vzgojnoučno osebje v šoli namena izredno pozornost najmlajšim, zato morajo hova prizadevanja za celovito malo šolo obroditi uspešne rezultate, katerih sadovi do vidni šele takrat, ko šola zapustila formirano osebnost. Ker pa je socialna struktura otrok še vedno takšna, da izstopa od običajnih pogojev (70 odst. otrok staršev nima konformne osemletke in je skoraj vsa izmenjena), bo boj za pravost vseh šolarjev še dno težak. Pa čeprav so otroci šolajo v tako idejno pogojih kot jim jih osnovna šola v Stora s svojimi naprednimi pedagogi.

Besedilo: Zdenka Stanič
Slike: Drago Mešič

Prijetno poteka pouk v zemljepisnem kabinetu.

na Svetini, Kompoljah, Teharjih in varstvene ustanove v Teharjih in Stora. Čeprav je to nedeljiv kompleks vzgojno varstvene povezanosti, je tokrat namenjeno nekaj besedi le matični šoli v Stora, kot eni najboljših organiziranih šol v celjski občini.

HACETOV OBISK

Naključje je hotelo, da smo šolo obiskali v času, ko je nepričakovano prišel na obisk komisar 14. divizije Matevže Hacc. Nestrpen kot le kaj je s preprostostjo kmečkega človeka vstopil med štorske otroke in v hipu osvojil njihova srca.

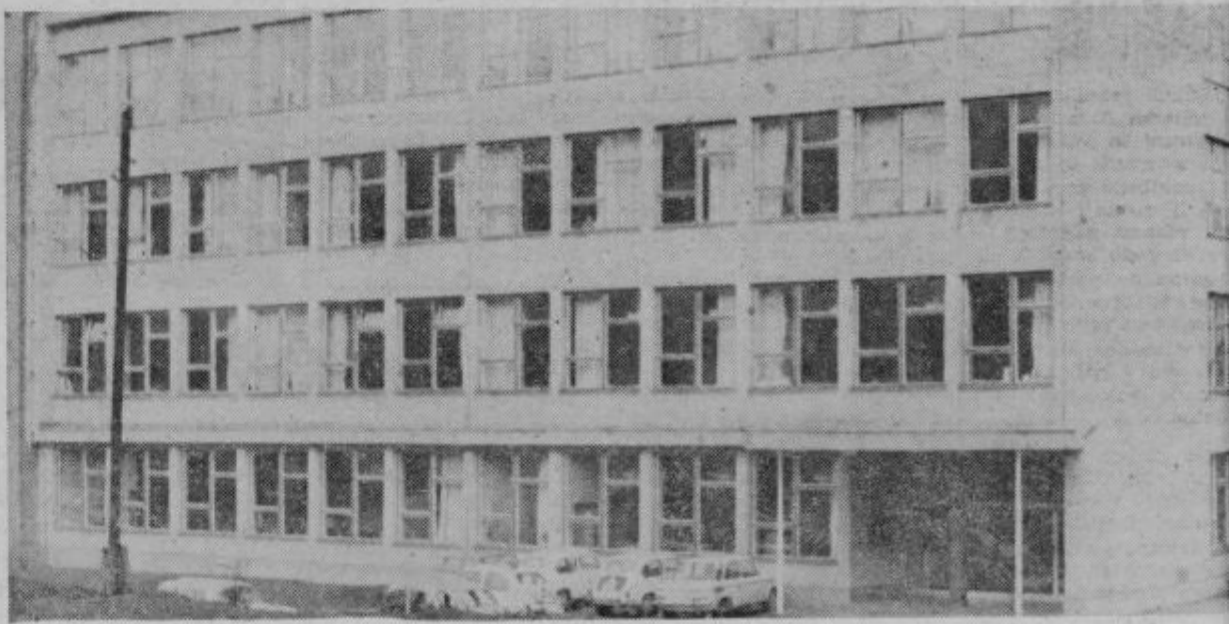
jetno pojoči govorici notranjskega narečja pripovedoval o narodno osvobodilnem boju.

V IDEJNOSTI POUKA PRVI

Sprehodili smo se po sedmih matičnih učilnicah in dvanajstih kabinetih, treh delavnicah in prenapolnjeni kuhinji. V telovadnico nismo pokukali, čeprav je prav športna aktivnost tu najbolj razvita. Da je uspeh takšen, pripomore k temu veliko sodelovanje med TVD Partizanom, šolo in izvrstnimi pedagogi. Uspelo jim je že uresničiti šolo v naravi, kjer pa prizadevanja niso dovolj.

Skrb za preko 500 otrok v matični šoli in 200 otroci v podružnični šoli je naložena ravnatelju šole Jožetu Zupanciču, diplomiranemu geografu. V svojem delovnem programu, ki ga je samoupravno potrdilo tudi 44 pedagogov, je že spomladaj, marca meseca, izpostavil IDEJNOST POUKA in vlogo šole v naši družbi. Danes, ko se po mnogih šolah še lovijo z organizacijo in delom, se tu že rojevajo prvi sadovi. Odločno so pregnali iz šole vso nepotrebno navlako in v učne programe vtisnili pečat napredne angažiranosti.

Kolektivno delo se opazi povsod, pa tudi pristrčnost

Osnovna šola na Lipi — ponos Stora

Njihovo življenje je materinstvo

MATI MUZIKANTOV

Sneg in blato. Strmina in blaten kolovoz nad cesto Slivnica—Kozje, vzpenja se, kdo bi vedel kam in kako dolgo. Malo hiš, skritih za slemenimi majhnimi gazmi v prvem, mokrem snegu, vodeče križem krašem po pokrajini, pomešane s sledovi zajcev in srn. Ob kmetih psi in lajež, radovedne oči izza oglov in potem znova strmina, dokler se svet ne prevesi v nov svet, svet Reckove Julijane, matere šestnajstih otrok.

Julijana živi na Jelcah, skriti vasiči uro hoda od Slivnice, vasiči, kjer je do najbližjega sosedja nekaj minut hoda in do najoddaljenejšega mnogo, mnogo več. Tiste bajte so raztresene daleč po bregovju in psi jih varujejo. To so bajte, koder so v sovrali štirje Julijanini sinovi s svojimi instrumenti in sejali dobro voljo med ljudmi na svatbah, kožuhanjih in krstih. Še dalje od teh vasi je hodil Julijanin, pred tremi leti umrl moč orglat v okoliški vasi, v majhni cerkvi, čepeče na slemenih. Julijana je mnogokrat hodila z njim in pela in mnogokrat bila tudi žalostna. Življenje matere s šestnajstim otroki ne more biti veselo, nikjer to ni bilo in ne bo. Trpljenje je in odpoved sredi strmin.

Da bi bila kupica trpljenja polna do vrha, so poskrbele vojne, prva in druga. V poslednji so jim požgali dom, ko so se ustaske horde valile na koncu vojne iz objema partizanskih klešč. Še v poslednjih trzajih jim je pošast vzela to, kar sta

še živim otrokom tu in tam še zapoje. To še ni so ubili v njej, življenje še nikoli ni bilo tako kruto in močno, da bi strilo te ljudi, zakaj samo jih je prekalilo in zato se trmasto upirajo vsemu, kar jim hodi na pot.

Skoraj navada je, da ti ljudje ne stokajo in tudi Julijana ne. Ko se v uborno kočico, ki ji prizidava nov dom, lep in mlad, kot nevesta, stlačijo otroci, raztepeni kot vihariki po svetu, skupaj z vnuki, trideset jih je, in pravniki, trije vesele prababice, stlačijo vsa ta množica na njen god, ki ni več daleč, takrat so vojne pozabljene in pesem ustane, prešerna in tako domača, izza zidov in se razvleče kot megla po bregovih. Takrat vedo: Reckovi so doma, mati praznuje. In dolina pod domačijo, kjer lajajo psi in njive slabo rodijo, zaživi in v srcih ljudi je toplo.

Ko odidejo, drug za drugim po gazi, se uleže nad bajto tišina in mati ostane sama, brez svojih kolednikov. Vnukinja piše nalogo, mati pa lušči jizol in vse je tako kot pred mnogimi leti in v prividu ji ustane čas, ko so pod kozolcem partizani kuhali v velikem kotlu hrano in sta z možem rila po zemlji in ji mukoma trgala sadove.

si z možem s krvavimi žulji pritrigovala od ust. Vzeli zato, ker sta pekla kruh za kozjanske borbe, za XIII. brigado Mirka Bračiča, v kateri je bil tudi sin Lojz. Takrat je zgorelo vse žito, zraslo na rebreh, kjer krave zasoplo vlečejo plug in se počijejo na vsakem koraku, da ob naslednjem znova zajamejo zrak in parajo slabo in skopo zemljo, kot je skopa narava tod okoli.

Pa vendar Reckova Julijana kljub dvanajstim

MILENKO STRASEK

BISERNA POROKA

Le redki so zakonski pari, ki dočakajo praznovanje biserne poroke. V vrsto teh redkih jubilarov se uvrščata tudi bisernoporočenca Jožef Jelen in njegova življenjska tovarišica Frančiška Jelen. Biserno poroko sta slavila v soboto v Zalcu. Ponovno ju je združil Joško Rozman, predsednik skupščine občine Zalec.

Jožef Jelen je bil rojen 25. 3. 1886 v Kalah, v čvrsti kmečki družini, Frančiška Jelen, roj. Bizjak, pa 26. 11. 1890 v Andražu nad Polzelo, prav tako v kmečki družini. Zakonsko zvezo sta združila 20. novembra 1911 v Andražu nad Polzelo. Njun zakon je potekal v slogi in razumevanju, iskrenem tovarištvu in pomoči ob nesrečah in težkih trenutkih. V njuni družini ni nikoli manjkalo ljubezni, družinske toplote in odprtosti srca do vsega drugega. Dala sta življenje 11 otrokom, od katerih jih še danes živi sedem, med njimi štiri hčerke in tri sinove. Žal pa so trije otroci umrli že v zgodnji mladosti, sin Ivan pa je padel kot 18-leten partizan v Zabrezniku, komaj šest tednov pred osvoboditvijo.

Jožef in Frančiška Jelen imata 32 vnukov in 10 pravnukov. Vsi so danes zelo ponosni na svojo prababico in pradedka, na babico in dedka, kakor tudi njihovi starši, ko družno praznujejo tako visok jubilej — biserno poroko, ki je pri nas prava redkost.

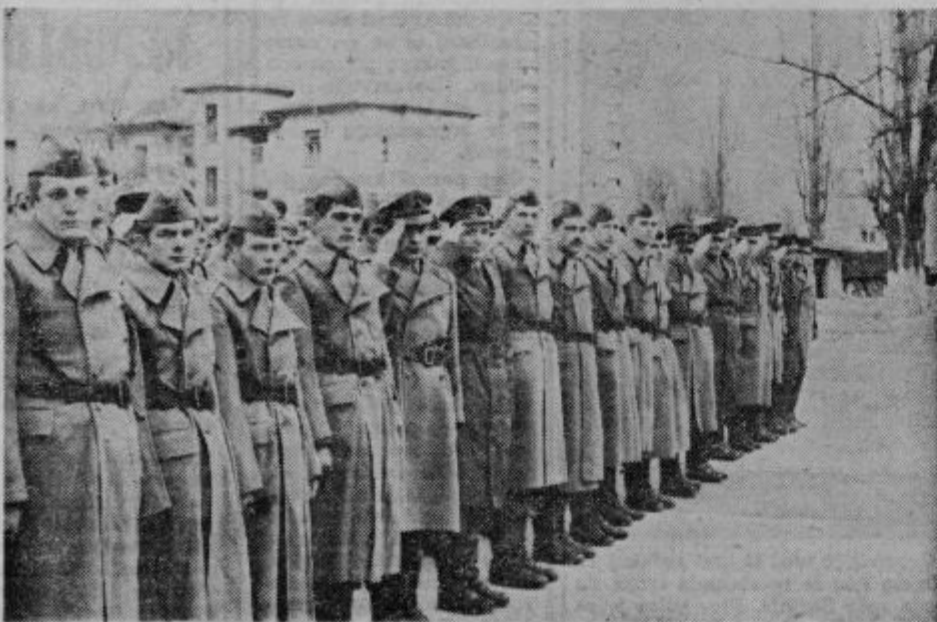
Bisernoporočenca lahko ponosno gledata na prehojeno pot, ponosna sta lahko na svoje delo, na svoj rod...

Naj jima grečo tudi naše iskrene čestitke k tako visokemu jubileju.

Darja GLANCNIK

VOJAŠKA SVEČANOST

Minuli teden so v vojašnici Slavka Šlandra pred starešinami in svojimi starejšimi sotovariši ter predstavniki družbeno političnih organizacij mesta Celja zaprsegli vdanost narodu z obljubo, da bodo branili svojo domovino do poslednje kaplje krvi. Mladi vojaki, ki so nedavno tega prišli iz vseh koncev domovine, da bi preživeli leto dni v našem mestu, ki jim bo posledaj nudilo gostoljubje.

Na vzorno urejenem poligonu vojašnice Slavka Šlandra so se v meglenem in deževnem dnevu zbrali vojaki in svečano prisegli, nekaj besed o življenju edinice in namenu prisega pa je spregovoril komandant celjske garni-

zije, major Milan Vučić, za njim pa je v krajšem govoru mlade vojake pozdravil predsednik občinske skupščine Celje, inženir Dušan Burnik, ter jim zaželel prijetno bivanje v našem mestu, zlasti še v vojašnici, ki ima vzorno urejene kabine, v katerih bodo lahko posledaj črpali svoje znanje.

Gostje so si ogledali tudi

vojašnico in bili presenečeni nad raznovrstnostjo učil, s katerimi bi se lahko pohvalila vsaka šola. Pozornost je vzbudil predvsem miniaturni, toda pester muzej NOB, ki vsebuje zgodovino vojašnice in prerez dela heroja Slavka Šlandra, po katerem nosi ime. Muzej še ni dokončno urejen, povedali pa so, da ga bodo še izpolnjevali. Vojašnica Slavka Šlandra stoji še pred mnogimi nalogami in starešine skupaj z mladimi in starimi vojaki upajo, da jih bodo lahko čimprej rešili tako, da bo slehernemu novemu rodu vojske bivanje med sicer starimi zidovi nekdanje graščine celjskih grofov pestrejšje in predvsem prijetnejše.

MILENKO STRASEK

PRODAMO VREČE

Prodamo 1000 stokilogramskih vreč iz jute po ceni 3,65 din za kos.

TOVARNA
»ETOL« CELJE

»KOVINAR« VITANJE

sprejme

delovno moč

za delo v knjigovodstvu za dobo dveh mesecev.

V pošteve pridejo upokojenci, ki so že delali v knjigovodstvu.

Osebnih dohodkov po dogovoru, prevodne stroške plača podjetje.

.....

PRAZNIČNI NOVI TEDNIK ŽE V TOREK

.....

NJENA DRŽAVLJANSKA DOLŽNOST

Toliko je stvari, ki jih še nimamo in toliko bi si še želeli in zato ni prav nič čudnega, če iz dneva v dan beremo o referendumih za razne samopri-

spevke, ki med ljudmi odmevajo tako ali drugače. Vsi med nami se zavedamo, da je to potrebno, da drugače ne gre in da se moramo postaviti na lastne noge in da nam nihče drug ne bo pomagal. Referendumi pa teko in teko in odstotki udeležencev so za čudo veliki. Tolikokrat poudarjena zaveša naših ljudi znova prihaja na dan v takšni in drugačni obliki. Prav vseeno je, kje so ti ljudje in kje so referendumi, kjer ti ljudje glasujejo. Prihajajo iz grap in zasneženih gora, iz stolpnice in vasi, stari in mladi in skoraj sleherni se zaveda, kaj mu je dolžnost. Le malo jih je, ki tega ne vedo ali nočejo vedeti, le malo, ki odklanjajo pomoč nekemu drugemu.

Te dni smo znova dokažali, da mislimo tudi na druge in ne samo nase, da mislimo tudi na kmeta in delavca, na ljudi za plugom in brano, visoko v hribih in brez tiste gotovosti, ki so jo tako zelo potrebovali na svoja stara leta. Končno smo

se zavedeli svojega, slovenskega kmeta in mu dali, kar si je zaslužil s svojim delom v dežju in snegu, v neprestanem trpljenju.

Vsega tega se je zavedela tudi Terezija Kovačič, doma tam nekje blizu Slivnice pri Celju, ki ji je življenje naložilo na hrbet še deseti križ. Prišla je s hribom, zavedajoč se, da mora tudi sama pomagati in izreči svoj da. Ni je bilo strah snega in blata, ki ga je bilo te dni v tistih hribih na pretek in ni je bilo strah hoda v dolino. Prišla je in rekla: »Prišla sem opraviti svojo državljansko dolžnost.«

Nihče ne ve, kako dolgo, in če sploh bo Terezija lahko uživala sadove referenduma. Najbrž se tudi sama ni spraševala o tem — prišla je in tiho, kot je prišla, tudi odšla nazaj na jaso, kjer živi sama, ob socialni podpori v jeseni svojega življenja.

Njena državljanska dolžnost, ki se je marsikdo ne zaveda tako kot ona, je opravljena.

MILENKO STRASEK

sosed sosedu

mini reportaža

NIKOLI IZPETA PESEM

Odeč bi bilo na tem mestu govoriti o človeški vzajemnosti, o pomoči človeka človeku, nesebičnem žrtvovanju posameznika pomoči potrebnemu. Tudi bi najbrž bilo odveč pisati o strpnosti, samoodpovedi v prid bližnjemu. Preveč črnila je bilo že prelitega za takšne in podobne stvari. Skoraj bi lahko mirne duše trdili, da je vse pisanje in sleherni opozorilo kaplja v morje, ki ne prizadene nikogar, najmanj pa množico, ki se dan za dnem preriva po prašnih ulicah, po mestnih trgih, ki se ne zanimajo za nikogar, kvečjemu le še zase in za svojo korist. In vendar vsaka krivica, prizadeta so človeku, zapeče v srč, če že

nisi kamen. A kamena na cesti stah ne zmanjka... Bila je sobota in nič posebnega ni bilo opaziti na tistem dnevu. Dan kot tisoče drugih, neopazen in uklenjen v čas. Avtobus je požiral kilometre, potniki so se ukvarjali s svojimi mislimi in nikomur se ni zahotelo pomisliti, kaj teži soseda in zakaj mladenič nenenehno strmi skozi okno. Ob oknu je slonel mlad fant petnajstih let in gledal ven. Morda jih je imel tudi šestnajst, a to za nas in najbrž tudi za vse ostale ni pomembno in tudi ne sme biti. Na neki postaji je izstopil in malce močneje zaloputnil z vrati, kot bi bilo prav. Zaradi tega se avtobus sicer ni

ne vem kako uničil, sprevodnik pa je fanta vendarle posvaril, kar je povsem lepo in prav. Prav že zaradi tega, ker je avtobus namenjen občanom ne samo za nekaj dni, pač pa za več let. Fant se je nasmehnil... Včasih smeh boli, včasih sprošča, včasih pa celo požene kri v žile. Ta je razbesnel. Avtobus je postal in šofer je izstopil, dohitel fanta in ga pred očmi vseh tako zelo pretepel, da je mladenič krvavel. To si je na mladoletniku brez dvoma lahko privoščil, ni mu mogel vrniti... Karkoli več pisati o tem ne bi imelo nobenega pomena. Tudi ne bi imelo nobenega pomena pisati o tem, da mladeniču niso

priskočili na pomoč starejši moške, ki so bili v avtobusu. Na pomoč bližnjemu smo že tako zdavnaj pozabili, zameliti se nekemu zaradi enega samega nasmeha pa najbrž tudi nima nobenega smisla... Zgodilo se je v soboto, na avtobusu, ki pelje iz Celja proti Vitanju, kraj, kjer je fant drago plačal svoj nasmeh, pa je bil Socka. Tudi ime šoferja je znano, vendar ga ne bi omenjal, saj za dogodek sam dobro ve, prav tako pa zanj dobro vedo ljudje, ki so vse skupaj opazovali. Se svet res spreminja v brezoblično gmoto brutalnosti in zaprtosti vase? MILENKO STRAŠEK

mali intervju

Sprašuje: Milenko Strašek
Odgovarja: Miro Vengust

Miro je mlad človek, živahnih kretenj in nemirnega duha. Morda bi lahko dodal še ugotovitev, da je nekoliko eksplozivnega značaja. Po poklicu je strojni tehnik v celjski Kovinotehni, doma pa iz Strančic in dobro pozna kmečko delo, hkrati pa tudi življenje v delovni organizaciji. Nanj sem naletel na mladinskem zborovanju v Dobrni in brez odločanja sva se zmenila, da se pogovoriva o nekaterih vprašanjih, ki te dni vznemirjajo storo in mlado. Dandanašnji je povsod prisoten duh Titovega pisma in vsek izmed nas si je o njem ustvaril svoje mnenje? Pismo je bilo več kot potrebno. Bogatenja je bilo preveč. Vse to je šlo že v nemogoče. Delavec je z nezaupanjem gledal, bral in zbiral v sebi jezo in gnev. Zdaj pa je tako, da bo treba začeti pri delavcu, ki naj kontrolira, kam grede sredstva, kako jih vrniti nazaj družbi. Kontrolne organe bo treba okrepiti, okrepiti pa bi bilo treba tudi ZK, ki bi prav v tem trenutku morala biti močnejša kot kdajkoli. Močnejše bi se morali angažirati tudi mladi, za katere menim, da so premalo povezani. Prav tako tudi njihovi starejši tovariši. Ljudje se ne poznajo dobro med seboj in marsikdaj se ne ve, komu zaupati kakšno pomembno nalogo. Spoznavanje ljudi bo poslej igralo veliko vlogo v odpravljanju nepravilnosti. Ker poznaš kmečko delo, poznaš tudi človeka, ki to delo opravlja. Nanj smo največkrat gledali s strani. Sedaj grede to stvari na bolje. Odločili smo se za izenačitev delavskih in kmečkih pravic. Res je, kmet je bil zapostavljen. Osip kmečkega prebivalstva je bil velik, zdravljenje predrago, gotovost kmetove eksistence majhna. In vendar je bil kmet tisti, ki je dajal podporo sleherni revoluciji. Ko bomo to rešili, bomo vsaj delno popravili krivico, storjeno kmečkim ljudem. To je bil problem naše družbe že od nekdaj in vendar je vse to, tale referendum in drugo, šele začel približevanja kmetu, ki mu nikoli nobena dajatev ni bila in ni smela biti prehuda. Dati mu je treba izobrazbo, mu vcepiti spoznanje, izgubljeno z leti, da je enakoveren z vsemi ostalimi silami naše družbe. Tako bodo ljudje ostali na kmetijah, dobili bomo dobre in sposobne gospodarje in več bomo pridelali doma. Nas mlade boji, ko vidimo, kaj vse uvažamo, vemo pa, da bi te stvari lahko pridelali doma. Možnosti so, le videti in spoznati jih je treba. Nikar potem jokati nad mlado generacijo.

POZIV DELOVNIM SKUPNOSTIM IN OBCANOM

Ze štiri leta je prispevala vrsta delovnih skupnosti in posameznikov v Sloveniji za boj proti raku del sredstev, ki bi jih sicer porabili za osebne noveletne čestitke, katere je nato Društvo objavilo na vidnem mestu ob Novem letu.

Letos nameravamo zbrati in objaviti ta voščila z imeni darovalcev na vidnem mestu, ne samo v Delu in Dnevniku, ampak tudi v vseh ostalih slovenskih dnevnikih in tednikih. Tako naj bi naša akcija postala vseslovenska in zadovoljila še tako zahtevnega darovalca. Najmanjši znesek za eno objavo v enem časopisu bi bil 500.— din, za delovno skupnost, oziroma 100.— din za posameznika.

Cenjena sporočila pričakujemo do 4. 12. 1972, da vam lahko na vašo željo pošljemo ponudbo z osnutkom naročilnice. Vljudo vas vabimo, da se odločite za tak način voščil in tako podprete razširitev dela Društva ter čim prejšjo uresničitev Centra za zgodnje odkrivanje raka na dojkah, za katerega zbiramo sredstva že od Dneva žena, 8. marca 1972 dalje. Vsem darovalcem že vnaprej iskrena hvala.

DRUŠTVO SRS
ZA BOJ PROTI RAKU
61105 LJUBLJANA,
pp. 25, tel.: 322-862
od 9.—12. ure

PROGRAM PROSLAVE DNEVA REPUBLIKE

27. XI. 1972, ob 19.30 v Narodnem domu.

Uvodni govor
Mešani pevski zbor ZPD »France Prešeren« Celje; Slavko Mihelčič — Slovenska pesem; Anton Lajovic — Lan; Marij Kogoj — Stoji mi polje; Samo Vremšak — Trije koroški svatski rejci; Matija Tome — Vuštnjša — Ja ni; Radovan Gobec — Naša zastava.

Skupina šestih recitatorjev AG »Zelezar« Celje — Store; Splet solističnih in zborovskih recitacij sestavljen iz sledečih pesnitev: Lojze Krakar — Pozdrav 29. novembra; Kajetan Kovič — Domovina; Crtomir Sinkovec — Naša zemlja; Mira Alečkovič — Moja domovina; Zoran Hudales — Tam za gorami, tam za vodami.

Komorni moški zbor Celje: Ferdo Juvanec — Slovenska zemlja; Gustav Ipavec — Slovenec sem; Josip Ipavec — Imel sem ljubi dve; Benjamin Ipavec — Domovini; Peter Lipar — Partizanovo slovo; Rado Simoniti — Podgorski mornarji.

Podelitev priznanj Občinskega sveta ZKPOS Celje za dosegčke na republiških in zveznih amaterskih tekmovanjih oziroma festivalih.

KOKOV TEČAJ

Pri delavski univerzi v Slovenskih Konjicah so v začetku novembra pričeli tečaj za strokovno izobraževanje nezaposlenih delavk za obrat usnjene konfekcije KO—KO v Konusu. Vpisanih je več kot 30 mladih deklet in žena, ki se bodo približno štiri mesece usposabljale za manj zahtevna delovna mesta v navedenem obratu. Pretežni del stroškov za tovrstno izobraževanje bosta nosila komunalna zavoda za zaposlovanje Celje in Maribor. Delavska univerza pripravlja v kratkem še en tečaj, za katerega že zbira prijave kandidatov.

OPOZORILO GOSPODARSKIM ORGANIZACIJAM

Zadnja seja medobčinskega sindikata, katerega sedež je zdaj v Zalcu, je na svoji zadnji seji sprejela obširen program dela. Po opravljenem referendumu o združitvi zdravstvenega varstva delavcev s kmeti je na vrsti analiza vseh tistih organizacij, ki imajo blokirane račune in zato po zveznem zakonu ne bodo smele po novem letu izplačati 100 odstotkov osebnih dohodkov, ampak samo 90 odstotkov.

Na zadnjem sestanku medobčinskega sindikata v Zalcu je bilo tudi poudarjeno, da je potrebno te delovne organizacije pravočasno opozoriti na neljube posledice.

Med delovnimi nalogami, ki jih nameravajo v kratkem uresničiti, je tudi razprava o zdravstveni službi, ki je združitvijo zdravstvenega varstva kmetov z delavci, postavljena pred nove obremenitve.

PRIPRAVE NA OSMI KONGRES SINDIKATOV

Priprave na osmi kongres sindikatov so v celjski regiji v polnem teku. Gradivo zanj so dobile vse osnovne organizacije, delegati za kongres pa se bodo sestali v Celju. Zele namreč tvorno sodelovati v razpravi in tudi predlagati organizacijsko spremembo v medobčinskem sindikatu. Stanje je danes namreč takšno, da nobeden od medobčinskih odborov strokovnih sindikatov ne pokriva vseh osmih občin. Tako po storitvi najmočnejši sindikat iz industrije in rudarstva nima medobčinskega odbora. Izvoljena je petčlanska komisija, ki bo pripravila ustrezen program.

USPEŠEN KONCERT

Pretekli torek zvečer je bil v dvorani Narodnega doma v Celju koncert New swing quarteta s pevko Tatjano Dremelj. Tatjana je mlada Celjanka in z New Swing Quartetom sodeluje že eno leto. Pravi, da je tega zelo vesela in da si želi, da bi jo za stalno sprejeli medse. Najbolj pa si želi, da bi uspela.

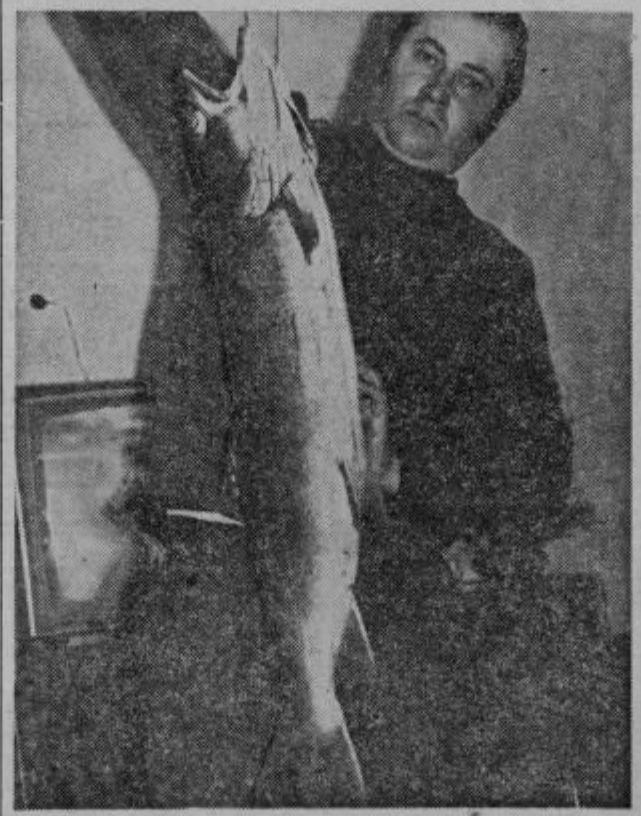
Morala bi nastopiti tudi Elda Viler in Franjo Bobinac, toda Elda se žal povabilu, zaradi nekega drugega nastopa, ni mogla odzvati, pri Franju pa se je že začela mutacija. Namesto Elde Viler je nastopila Eva Sršen.

Poleg pevcev je nastopila tudi skupina Tehnične gradbene šole in sicer iz 4. razreda, z recitalom America. New Sving Quartet in pevce so spremljale Črne vrane.

Koncert je vodil znani celjski radijski napovedovalec Zvone Perlič.

V dvournem programu je bilo zabave dovolj. Upajmo, da je vsak našel nekaj zase. Nastopajoči so se pač najbolj trudili, da bi zadovoljili občinstvo, toda vsak ima svoj okus in...

Pokrovitelj koncerta je bila tovarna EMO, ki je skupaj z ETOLOM in TEHNO—MERCATORJEM pripravila nagrade za obiskovalce. Teh pa ni bilo malo. Upamo, da bo tudi v mesecu decembru, ko bo imel New Swing Quartet ponovni koncert, dvorana nabito polna.

MARJAN JUTERSEK iz Gotovelj je med tistimi redkimi ribiči, ki se jim je v letošnjem letu že nasmehnila sreča, da so ulovili sulca, kralja voda naše Savinje. Ulov sulca je za slehernega ribiča pomembna trofeja. V letošnjem letu je doslej največjega pred dnevi ujel ravno Marjan. Sulec je bil dolg 97 cm, tehtal pa je 8 in pol kilograma. Ni kaj reči, lepa trofeja! Sicer pa drži rekord še vedno Boris Debič, katerega pred dvema letoma ulovljeni sulec je bil dolg 113 cm, tehtal pa je 11,5 kilograma.

ZADOVOLJNI

Z izidom glasovanja o tze načrtvi zdravstvenega varstva delavcev in kmetov so v velenjski občini zadovoljni. Na volišča je prišlo 590, to je 96,99 odstotkov kmetov, od teh pa se je za izenačitev izreklo 96,97 odstotkov. Delavcev, upokojencev in obrtnikov ja glasovalo 91,74 odstotka, za izenačitev pa 61,45 odstotka.

ljubljska banka

pravi naslov za denarne zadeve

NAGRAJENI REŠEVALCI

Nagrade za nagradno križanko NT je žreb razdelil takole: 1. nagrada 100,00 din — Jože Zdove, Rifengozi 24, Laško; 2. nagrada 50,00 din — Ivanka Pirš, Prevozništvo, Celje; 3. nagrada 50,00 din — Herta Bartol, Vranksko.

RESITEV: VODORAVNO: op, polom, kraal, naklada, KR, triko, metla, kreator, rama, Loti, mošt, alibi, EKA, napotek, skant, Akra, Store, rataj, ocean, Ann, Eire, VS, korak, Arsen, aa, LK, kolo, anorak, osmeč, Jan, Watt, Eros, okolje, nav, klapa, malta, Azana, atlas, arest, Tarim, oč, skobec, Orion, politikar, Tamara, Korpa, SK, raketa.

Srečanje

VEČ USPOSABLJANJA!

Letos je CK ZK Slovenije v okviru družbeno političnega usposabljanja delavcev jo, politologijo in novinarstvo šolo na fakulteti za sociologijo, politologijo in novinarstvo v Ljubljani. Šola ima namen usposobiti mlade delavce za aktivno družbeno politično delo v delovnih organizacijah. Slušateljem je ta šola skupaj s kvalifikacijo poklica priznana kot srednja šola in se lahko z uspešno opravljenimi diferencialnimi izpiti vpišejo na višjo šolo. V letošnjem letu je na šoli 40 slušateljev-kvalificiranih delavcev iz vse Slovenije. Med njimi je tudi MRATINKOVIČ Zvone, zaposlen v Aero Celje, katerega je predlagal in mu omogočil usposabljanje občinski komite ZKS Celje.

KV grafik. Je poročen in ima dva meseca starega sina. Dolej je družbeno politično delal v Zvezi mladine in Zvezi Komunistov. Bil je član sekretariata ZK, sindikata predsedstva ZM ter član samoupravnih organov.

ZVONE, KAKO OCENJUJEŠ SOLO?

»S šolo in usposabljanjem v šoli sem zelo zadovoljen. Predavanja filozofije, sociologije, politične ekonomije, zgodovine in druga nam bodo zelo koristila pri aktivnem delu v ZK in v delovni organizaciji.«

KAJ MENIS O IDEJI, DA BI TAKSNA SOLA BILA TUDI V CELJU?

»Idejo je treba pozdraviti in podpreti. Tako bi lahko usposobili še več neposrednih proizvajalcev. Takšnega kadra pa naše delovne organizacije potrebujejo! Stroški bi bili vsekakor veliko manjši, kot pa so sedaj v Ljubljani.«

KAKO OCENJUJEŠ POLITIČNO USPOSABLJANJE DELAVCEV V NAŠIH PODJETJIH?

»Mislim, da je tega usposabljanja premalo, ponekod pa ga sploh ni. To je tudi posledica slabih samoupravljalških odnosov in problemov v gospodarstvu. Zveza komunistov in sindikat bi morala v delovnih organizacijah temu vprašanju posvečati več pozornosti.«

KAJ MENIS O MLADI GENERACIJI?

»Premalo je revolucionarna; morala bi biti bolj angažirana pri političnem delu in razreševanju problemov. Prepričan sem, da bo 3. konferenca ZKJ dala nekatere konkretne zaključke o mladini.«

Po najinem razgovoru pa je Zvone odšel v Celje, v svoje skromno stanovanje, k družini.

VIKI KRANJC

ŠE VEČ TEGA

Obširno slišo že poročali o tem, da je uredništvo Novega tednika in radia Celje v sodelovanju s celjskim in žalskim občinskim svetom zveze kulturno prosvetnih organizacij Slovenije organiziralo teden srečanj s slovenskimi pesniki in pisatelji. Prvi večer je bil 13. novembra v Kostivnici, temu so sledili literarni večeri v Braslovcah, Vitanju, Rimskih Toplicah, Sentjurju in v Celju. V Sentjurju so, kot povsod, še posebej lepo sprejeli slovenske književnike: Miška Kranjca, Mimi Malenškovo, Danila Lokarja in Milo Kačičevo. Povprašali smo obiskovalce tega literarnega večera o vtisih in njihovem mnenju o tovrstnih prireditvah.

DEBENJAK MARJANA, uradnica:

»Takšnih literarnih večerov si še želim, mislim pa, da nisem edina, saj smo vsi, ki smo poslušali naše pesnike in pisatelje doživeli resnično lep literarni večer. Najbolj všeč mi je bila pesnica Mila Kačičeva, ki jo sicer poznamo bolj kot igralko s televizijskega ekrana. Presenetila me je s svojimi besedami, polnimi čustvenosti...«

Šoštanj

KVALITETNA PRIREDITEV

Za prireditev smo izvedeli po radiu. Morda je zatajila pošta, mogoče se prirediteljem ni zdelo vredno, da nas povabi. Naj bo kakorkoli že, pripeljali smo se, poslušali simpatično in vedro prireditev, se tu in tam bežno pozdravili s prireditelji ter nastopajočimi in se s polnim trakom zabavnih melodij odpravili nazaj proti Celju. Sklenili smo, da bomo objavili vsaj bežen zapis o reviji zabavnih ansamblov velenjske občine, ki je bila 9. in 10. novembra v Velenju, odnosno Šoštanju.

Temni oblaki so se kopičili nad Saleško dolino. Marsikdo bi obupal. Pred industrijskim tirom smo čakali dobrih deset minut, »hvaležnik« smo bili službojočemu železničarju za sleherni žvižg in svetlobni signal. Končno smo le prekoračili to oviro, pristatelj je nervozno gledal na turo. Komaj smo se prerinili skozi nabitno polno dvorano šoštanjske »Svobode« in iskali primeren prostor. Našli smo ga, za odrom. Prvi ansambel se je skoraj poslavljajal, ko smo se dodobra namestili in si oddahnili. »Saleški instrumentalni kvintet« je pod vodstvom Avgusta Sušca odigral še zadnjo polko; vrili fantje in eno dekle (pevka Zinka Trtnjak) so prvi ogreli dlani številnih šoštanjčanov.

Napovedovalec Vitomir Kolšek je že predstavil »Saleške fante« — tu je sploh običaj, da so različni vokalni in instrumentalni ansambli radi nadejajo ime svoje doline. Franci Šerdoner je pripeljal na oder, poleg svojega instrumentalnega kvinteta, še moški vokalni kvartet. Vzdušje se je stopnjevalo in fantje so zadovoljni zapuščali prizorišče. Sicer javni nastopov (nastopali so že na festivalu v Ptuj in drugje) so bili srečni. Napravili so zelo dober vtis. Tokrat so bili poplačani s prisrčnim ploskanjem.

Jožetu Saleju, sicer poznaneemu razigranemu muzikantu, so za hip ugasnile salve smeha, njegov obraz se je zresnil. Igranje je sicer njegov priljubljen hoby, vendar ga jemlje skrajno resno, čeprav se ob izvajanju melodij iz njegove stalne sprem-

ljevalke — harmonike nenehno smehlja. Urni prsti so zaplesali po tipkah, baritonist je držal takt, kitarist je virtuožno ubiral strune, klarinet in trobenta pa sta zdaj posamezno, zdaj skupaj ubirala melodijo. Pridružil se jim je še Jože Oštir, sicer član znanega »Saleškega vo-

kalnega okteta« in s prijetnim tenorjem poplemenitil njihov nastop.

Za spremembo so uvrstili v spored tudi »folk« — skupino »Ave«. Ze sama zsedba instrumentov je vzbujala pozornost: tri kitare, violina in tamburin. Vodja je Rajko Djordjevič, ostali člani pa so

še Mišo Malenšek, Vlado Sustar in Gvido Hauptman. Z dobrim petjem (vsi štirje so dobri pevci!) so olepšali že marsikateri nastop. Nastopili so že na oddaji »Mladi mladim« v Ljubljani in Zagrebu, zdaj pa se pripravljajo na dobrodelni nastop za mariborsko bolnišnico.

Kvintet »Planika« je zelo ponosen na mlado pevko Agato Šumnik in to tudi upravičeno. Agata je dobra pevka, nastopila je že v Vrnjački Banji, kjer sta s pevcem Francem Rebernikom zastopala slovensko Radiotelevizijo in dosegla največ glasov, resnično lep uspeh za mlado dijakinjo Glasbene šole v Velenju. Janko Blaznik je zadovoljen s svojimi fanti.

Karl Pušnik je muzikant od glave do pete. Nastopil je kot baritonist in harmoniker na diatonični harmoniki. Štiri melodije, kolikor jih je izvajal vsak ansambel, so minile kot bi mignil. Valček je komaj »dohajale« polko, polka valček.

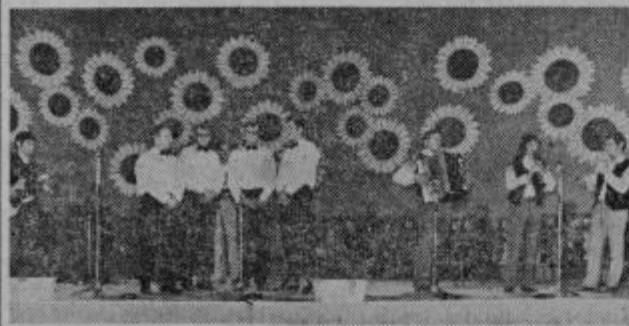
Za veseli zaključek so nastopili še »Velenjski potepuhi« v sestavi: trobenta — Rado Holešek, klarinet — Poldo Krevsel, harmonika — Franc Mlakar, kitara — Leopold Jelenko, bariton — Karel Pušnik; vodja ansambla je Rado Holešek. V pismu so nam poslali svojo sliko in nas naprosili, naj obvestimo bralce, da želijo igrati čim več.

Za konec naj povemo še nekaj ugotovitev. Menimo, da so tovrstne prireditve prijetne, predvsem pa zelo potrebne, saj imajo ansambli, ki sicer samostojno nastopajo in igrajo predvsem na veselnicah, le malo priložnosti, da se med seboj primerjajo. Take revije naj postanejo kritični pogledi kakovosti tovrstne glasbene ustvarjalnosti in merilo za »legitimacijo« javnega nastopanja. Ansambli se iz boječnosti, da bodo izgubili samostojnost, le poredko vključujejo v kulturna društva. Za cilj morajo imeti tudi rast, kakovost in originalnost in ne samo ali v večini primerih dobro služkarstvo. Kaže, da se je v tem pogledu v velenjski občini premaknilo na bolje.

S. ŽVIZEJ

»Velenjski potepuhi« — vodi jih Rado Holešek

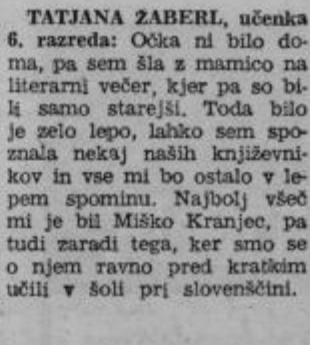
»Saleški fantje« pod vodstvom Francija Šerdonerja

Kvintet Jožeta Saleja iz Velenja

ZOFKA KINCL, knjižničarka: Res, bil je lep večer. Pred tem si nisem niti mogla predstavljati, kako bo to izvenelo v Sentjurju. Veseli smo, ker smo pritegnili k sodelovanju tudi naše domače umetnike, ki so izvedli glasbeno točko. Prepričana pa sem, da če bo še kdaj literarni večer v Sentjurju, to pa je naša želja, da bomo še lepše sprejeli naše književnike. Hvala organizatorju!

TATJANA ZABERL, učenka 6. razreda: Očka ni bilo doma, pa sem šla z mamo na literarni večer, kjer pa so bili samo starejši. Toda bilo je zelo lepo, lahko sem spoznala nekaj naših književnikov in vse mi bo ostalo v lepem spominu. Najbolj všeč mi je bil Miško Kranjec, pa tudi zaradi tega, ker smo se o njem ravno pred kratkim učili v šoli pri slovensščini.

DRAGICA RAUTAR, predmetna učiteljica, dolgoletna režiserka v Sentjurju: Bili smo presenečeni, bil je to literarni večer, ves doživet. Takšnih prireditev nam manjka in so zato toliko bolj dragocene in doživete. Veselilo nas bo, če boste v Sentjurju še kdaj organizirali kakšen literarni večer, pa lahko kdaj drugič tudi, ne samo ob kakšnem večjem praznovanju.

Tako v Sentjurju, pa verjetno tudi drugod. Resnično doživetje, moč ustvarjalne besede — vse to je vzpodbudilo ljudi k pozornemu spremljanju literarnih večerov, mi pa upamo, da bomo uspeli še kdaj pripraviti takšna srečanja z ustvarjalci in bralci. D. MEDVED

AUREA

kovinsko predelovalno podjetje CELJE

izdelujemo vse vrste kovinske galanterije, značke, embleme, plakete, srebrne kontakte.

NEMIRNA LEPOTA ANINEGA SVETA

Prav gotovo je Kostrivnica eden izmed najlepših krajev v šmarnski občini, za kar pa, žal, največ ljudi sploh ne ve. Se posebej jim je lahko žal zaradi mogočnih gospodarjev, ki žive tod, zaradi preprostih hiš in čebelnjakov, poslikanih bogvedi od katere roke in katerega leta, roke, ki je podzavestno zaslutila lepoto te deželice. Vaščani Kostrivnice so prijetni ljudje, še bolj pa je slišati dejstvo, da so vsi kot bratje in da skoraj ne vedo, kaj je to, nesloga. Vsi dihaajo za enega, eden za vse in že sleherni korak pove to. Skozi vasio pelje asfaltni trak in pred njim in za njim se razprostirajo travniki in tišina leži nad njimi in le tu in tam jo zmoti mukanje goveda, ropot avtomobilov, ter klic matere otroku, naj obrne kravo, da ne bo delala škode, naj preneha pretepati ubogo Lisko in še mnogo podobnega, kar je povsod, kjer je mir in tista znano neznana lepota, ki jo tako zelo pogrešamo.

Clovek ob tej lepoti nehote pomisli, da mora ta deželica, še posebej ta vasica, roditi pesnike, umetnike, ljudi,

ki jih kliče mogočna pesem narave, dih prvobitnosti, nepokvarjenosti in zanosa. V tej tišini, lebdeči nad vasmi in kravami, skrivenčenimi jablanami in previharjenimi hrastii, je to skoraj nujnost.

Nisem se zmotil, ker se skorajda tudi zmotiti nisem mogel. Takšni ljudje zares žive tod in vsi, ki jih poznajo, jih imajo radi. Njihova duša so in njihova vest, njih žalost in veselje. Tudi Tadinova Ana spada mednje in še nekaj drugih, ki bi jih morda poimenoval posebeje, a to niso. Le ljudje, zasanjani v svoje so in tega ne morejo zatajiti. Tega ne more zatajiti niti Ana.

«Odlučil sem se, da jo poiščem, da z njo poklepem, da morda izrečeva kakšno še neizrečeno misel, kaj lepega in velikega, morda tudi žalostnega. Karkoli pač, samo da odprem to srce, pozabljeno v Dolini pod Bočem.»

Da mora delati, da mora prenesti na papir tisto, kar je videvala dan za dnem v tisočerihih neizpetih barvah, ji je reklo nekje daleč v njej in Ana Tadinova, nikoli poročena, prijazna ženica, je

Ana Tadinova — polne roke topline, pa tudi spretnosti.

Foto: M. Strašek

vedela, da bo treba prijeti v roke karkoli in slikati. Slikati vse, kar je bilo okoli nje in kar je lahko opazila s svojimi očmi. Druga takrat in tudi danes Ana ni opazila. In ko se je zavedela vsega tega, kar je bilo in kar je še, bila je mlada takrat, je znašala na papir prav vse, pridno kot lastovica in pred njo se je razkrilo bogastvo barv. Nihče ni leta 1920, ko se je rodila, zaslutil, da bo Ana kdaj slikala. Imela je veselje, voljo in ljubezen. Imela je vse, le nečesa ni imela: denarja ni bilo, ki bi ga sirota Ana tako zelo potrebovala. In ker tega ni bilo, tudi v uk ni bilo mogoče. Ana, močno hrepenč po znanju, je ostala doma, hodila je na pašo in — slikala. Kupila si je barvice in slikala Boč, cerkvico, sosodovega Martina, Jožeta, Petra ali kar je pač že bil, živali na pašo, otroke, naravo in nebo. Sinje nebo nad Kostrivnico, meglice nad Bočem.

Ana pa je nenadoma začutila, da hoče in da mora še več. Vprašala se je, kako bi to naredila še drugače kot na papir in domislila se je glinice. Tam naokoli po travnikih okoli Kostrivnice je je dovolj. Tam so tudi vinogradi pa vničarje, mogočne in trdne. A vse to Anu ni zanimalo. Pomembna ji je bila ilovica, s katero je lahko uresničila svoje načrte.

Začela je gnesti ilovico in nastajali so liki, vzeti iz Aninega sveta. Na pašo so Ani delali družbo glinasti pastirč-

ki, ki so bili presenetljivo podobni sosedom. Krave, nemirno pasoč se okoli Ane, so nenadoma dobile svoje glinaste prijateljice, pridružili pa so se tej pisani družbi še palčki, bitja, živeča le v zavesti otrok, živali, ki jih je imela Ana rada in še marsikaj je bilo med pisano mežarijo.

Ana je delala vsa nemirna in hkrati neznansko zadovoljna ustvarjala svoj svet. Bila je zadovoljna s tem, kar je naredila, zadovoljni pa so bili tudi sosedje. Kipece je bilo treba delati ponoči, delo je zahtevalo svoj čas.

Kipci pa so šli iz rok v roke. Ana jih ima zelo malo. V vaški trgovinici sem videl maršala Tita, delo Aninih rok. Naredila ga je po maršalovih slikah. Velikega poeta slovenske zemlje, doktorja Franceta Prešerna, so ji oteli. Sedaj je nekje v neki knjižnici in otroške oči begajo mimogrede po njegovem obrazu, delu Aninih nemirnih rok.

Se bo delala Ana, kadar bo imela čas. Krade ji ga zemlja okoli Boča, zemlja, ki jo strastno ljubi in iz katere že petnajst dolgih, a vendar tako kratkih let dela svoje junake, ustvarja svoj svet, ki je last ljudi prelepe deželice.

Ko sem odšel, se je sonce zamaknilo za Boč in Anini kipci so se izpred hiše preselili v izbo. Na svetlobi so bili lepši.

MILENKO STRASEK

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

ZIMSKE GUME — SNEŽNE VERIGE — ZIMSKE GUME — SNEŽNE VERIGE

FERDO GODINA
BELE
TULPIKE

Roman poklanja bralcem
slovenija

avto

Automotor

CELJE

(9)

Nisem si mogel kaj, da ne bi povedal vsega, kar me je težilo. Naj zve, da plebanuš Cotlin in dekan ne preganjata samo mene, ampak tudi Grafiča, ki je sin škofove sestre. Poudaril sem, da je sin škofove sestre.

«Mislite, mati, da se za kongresom ne skriva tudi mnogo drugega? Salezijanci bodo pri spovedi spuščali v vrečico pšenico in koruzo.»

Gorel sem od zadovoljstva. Hotel sem ji povedati, da je bila njena prizadetost brez pravega vzroka.

Poslušala me je molče. Pogledala me je in prekinila moje pripovedovanje o Grafiču.

«Tebi ni treba, da te kdo preganja.»

To je rekla tako mirno, da nisem vedel ničesar več povedati. V prgišče sem ujel sonce, ki je prodrlo med izabelinimi listi na mizo.

Mater ne sem mogel prepričati. Preveč dobro je poznala svet.

Sla je v kuhinjo, jaz sem ostal zunaj in ji od brajbe vpi, da bom šel k murskim rokavom. Prišla je na stopnice vsa sključena v črni ruti in dobrodušno rekla:

«Samo kmalu pridi!»

Rekla mi je kakor takrat, ko sem v študentovskih letih šel loviti ribe.

«Samo kmalu pridi. Treba bo nakositi travo in zapreti gudeke.»

Cas je le mnogo spremenil. Ni mi več rekla ne za travo ne za gudeke.

Reči moram, da se stara Mura v bistvu ni spremenila. Le bereki so drugačni. Vode v njih se sušijo počasi in več desetletij. Tulpika se nižajo z vodo. Vsako leto so pečljivi visokih mesnatih listov krajši in listi manjši. Ko se voda posuši, tulpik ni več iz zemlje. Zabe še nekaj let rogovilijo med smrdječimi rastlinami, potem tudi žab ni več. Tu požene vrba in svet se spremeni. Kjer so pred leti regljale žabe, kjer so cvetele tulpika, kjer smo lovili ribe, tam sedaj pastirji klestijo vrbe in pri velikih ognjih pečejo koruzo.

Šel sem k vodam. Pri stari Muri sem obstal. Sedel sem v travo in prisluhnil kramljanju ptic. Divja raca se je oglašila v šaru. Kaj bi rekel Krampač, če bi jo slišal.

Dva črna popeka sta se podila po tulpikinih listih. Beli ribič je priletel čez grmovje od Mure, se zadržal, ko me je zagledal in se spustil pod vodo. Kjer je letel, se je premikala voda, kajti ribe so v strahu hitele v globino.

Rahela, kje si?

Kjerkoli sem bil sam, je bila v trenutku pri meni. Zri sem nad vodo, a nisem videl ničesar, ne popkov, ne ribiča, ne srobotu.

Bila je pred menoj ona, ki sem koprnal po njej, za katero bi dal vse, kar sem imel. Videl sem jo v črni obleki, s črnimi, spuščeni lasmi.

Boj med dobrim in zlim je bil v meni končan. Zivel sem že v prepričanju, da je v meni duhovnik eno in navaden človek drugo. Dva svetova, vsak čisto za sebe. Popolnoma združiti se to ne da.

Mater sem razumel. Ona hoče, kar je nemogoče. Jaz tega, kar je nemogoče, ne morem doseči, a vem, da moja mati tega ne bo nikdar razumela. Moja mati ne bo sprejela tega, kar bi ji za zmeraj pokopalo srečo.

Rahela sem se oklepaj z vso močjo. Nasproti njej sem bil popolnoma brez moči. Če bi mi rekla, naj skočim v vodo, niti za trenutke ne bi pomišljal.

Zakaj me ni rodila druga mati? Zakaj moja mati tega ne more razumeti!

Sence grmov so rasle. Se mene so dosegle. Vstal sem. Nekaj popekov, ki so med tem časom priplavalii na sredo vode, je hitelo v šar. Cepetali so po vodi in si pomagali s krili.

Šel sem proti domu. Po zaviti stezi sem prišel do visokih hrastov. Povsod sem se ustavljal. Ta kraj me je spominjal moje mladosti. Kadarkoli sem stopil v to »pribežališče«, kakor sva z Jančijem zvala vode in prodove, vedno mi je nekaj reklo: počakaj, tu si skrival krčak, tam si trgaj tulpika, tu si videl prvič Vido. Bila je pač neumna mladost, lepa, kakor je lepa vsaka stvar,

katero sem tu preživel.

Mati me je že čakala. Truden sem se vrnil s prodov.

«Rajši bi sedel doma. Vidiš, da sem zmeraj sama,» mi je rekla.

«Vode sem šel gledat.»

«Kot da jih ne bi nikoli videl.»

Molčala sva.

«Sola se je začela, mati. Zdaj bom imel manj časa,» sem začel.

«Dobro.»

Z vsem je bila zadovoljna. Le tega ni smela niti slutiti, da bi njenega sina kdo vzel Bogu in njej.

Vozil sem se proti Lendavi. Na zadnjem ovinku pred mestom sem srečal Rahelo.

Vozil sem čisto počasi proti njej.

Snel sem rokavico in ji dal roko.

«Tako pozno na sprehod?» sem jo vprašal.

«Mamo in očeta iščem.» Begala je z očmi od proge do potoka. »Pred Krampačevima vam nisem mogla snoči nečesa pokazati,« je rekla. Slo ji je na smeh. »Pridete kaj o priliki k nam?«

Zameglilo se mi je pred očmi. Komaj sem se zadržal, da ne bi pokazal, kako je vabilo vplivalo name.

«Bom! Kdaj pa?«

Pomislila je. Pojavila se ji je lahna guba na čelu.

Z očmi je nehala begati in iskati starše.

«Jutri dopoldne, utegnete?«

«Velja! Samo radoveden bom preveč.»

«Ne smete biti.» Pomolila mi je roko in šla po trati k potoku.

Kdo je bil srečnejši od mene? V Lendavi nihče.

K Brünnerjevem sem prišel prezgodaj. Rahela je bila še v domači obleki. Ko sem pozvonil, mi je prišla odpirat.

V prvem trenutku se je začudila. Nato me je vsa drugačna kot po navadi peljala v svojo sobo. Sla je počasi po hodniku do svoje sobe in me spustila naprej. Ljubka sobica z eno posteljo, omaro, mizo, umivalnikom in velikim ogledalom, ki je segalo od stropa do tal.

Se nikdar nisem bil v sobi meščanskega dekleta. Jaz nisem imel svoje sobe, vse do tedaj ne, dokler nisem postal kaplan.

«Ne zamerite, gospod! Dolgo smo spali.» Nasmehnila se je, saj sta bila oče in mati vsak dan zgodaj dohi v trgovini.

«Čaj, gospod?» me je nato vprašala kratko, se prišla za naslanjač in nagnila glavo naprej. Velike oči so me vprašale, te oči, ki sem jih videl vse noči. Nisem opazil sonca, ki je skušalo prodreti skozi zavese v ta prijetni prostor, kjer je živela Rahela. Za trenutek je bil v sobi mir. Nisem vedel, kaj bi rekel. Ona je čakala.

«Prosim,» sem dahnil. Saj mi je bilo vseeno, kaj mi bo prinesla. Molče se je obrnila in odšla iz sobe. Tiho je zaprla vrata za seboj.

avtospreji: CAROSOL 40 - GUMIS - CROMIS - LEDIS — avtospreji

NOVI UKREPI ZA LETO 1973

Morda izzvenci nekoliko čudno, da je bilo kljub že sprejetemu predpisu dano soglasje republik, pokrajin in zveznega izvršnega sveta za dosledno uresničevanje ukrepov zoper nelikvidnost in porabo sredstev brez kritja. Tega soglasja ne bi opravičevali z dejstvom, da smo neredko že sprejete predpise v praksi ali zanemarjali ali pa odlagali njihovo uresničevanje. Prej velja namreč omeniti, da to soglasje izpričuje svojstveno odločnost, da gremo po poti stabilizacije ter politični pogum in pripravljenost na zahtevno delo, ko bo treba v praksi urejati težave, nastale z veljavo novih ukrepov proti nelikvidnosti: številna podjetja ne bodo mogla izplačati celotnih osebnih dohodkov in marsikje se bo treba lotiti sanacije. V bistvu bodo novi ukrepi prizadeli okrog 2.000 gospodarskih organizacij v državi in precejšen odstotek zaposlenih. Gre tudi za okrog 80 velikih pod-

jetij, na katere odpade velik del neporavnanih računov in nepokritih naložb. Primer niške Elektronske industrije kaže, da bi bilo pričakovanje o lahkotnem urejanju pričakovanih težav samo vtikanje glave v pesek.

Treba je takoj pripraviti sanacijske programe na vseh ravneh za tiste delovne organizacije, ki jim je treba pomagati pri kritju izgub. To pa pomeni, da je treba tudi poiskati viře za kritje izgub in poravnavo terjatev, odkriti možnosti za nadaljnjo, ponekod le začasno razbremenitev gospodarstva, in tako naprej. Ze iz povedanega je lahko spoznati, da posledice novih ukrepov proti nelikvidnosti niso samo stvar gospodarstva, ampak tudi družbeno političnih skupnosti in celotne negospodarske sfere. Marsikje bo boleče, vendar so stvari neodložljive. Pri tem se moramo zavedati, da je treba v prid stabilnosti najprej poravnati stare račune in omejiti včasih že kar giantske apetite po silni rasti proizvodnje ne glede na posledice. In drugič, nujno je z razumljivo besedo in jasnimi dejstvi pritegniti k snovanju in uveljavljanju sanacijskih programov vse delavce, da bodo to dejansko programi za izhred iz težav vseh zaposlenih, torej celotnih kolektivov in družbeno političnih skupnosti.

TONE KRASOVEC

dobra knjiga

najboljši prijatelj

Oseba tedna: OTO PESTNER

KMALU NOVA PLOŠČA

Nikakih velikih besed o Oci. Vse je bilo že povedano. Postal je pač oseba tedna in to sploh ni čudno. Tudi ni čudno, da sva si oba ukradla čas. Jaz takorekoč od pisalne mize in od svojega dela; neizmernih telefoničarjav, pisarjenja pisem in podobnega, kar je nujen spremljevalec takšnega posla. Privoščila sva si pogovor v stilu telefonskega pogovora, za kaj več ni bilo časa.

»Stanovanje vam obetajo že lep čas. Pravijo tudi, da imaš dovolj denarja, da bi si lahko sam zgradil hišo?«

»Čakam na lokacijsko dovoljenje.«

»Glede na tvoje srebrne plošče bo to kmalu?«

»Počasji prihajajo te srebrne plošče, denar pa, kot da ga je sram, da bi se prikazal k hiši. Nikomur se ne mudi, menda mislijo, da ima denar pri meni mlade.«

Intermezzo: poštar. Kup pisem, sestra piše domačo nalogo, vmes riše zvončke. Huda stvar, prvi razred.

»Prihodnost je na nas mladih!«

Pripravljamo koncertno turnejo po Sloveniji. Upamo, da bomo ustregli

vsem, starim in mladim. To je naša prihodnost. Očitajo nam, da glasba mladih ni za stare. Ni res. Vsakdo sliši, da se vračajo stari časi tudi v glasbi.«

»Kmalu boš maratonec pri ploščah?«

»Tek na kratke proge. V sredi januarja nova, velika plošča z NEW SWING QUARTETOM.«

»Čas je zlato.«

»Res, zato že sedaj pripravljam material za Slovensko popevko. Postal sem že dve.«

»Ljubezen v gimnazij-

skih klopeh je nikoli izpeta pesem.«

»Kadar sanjajo o mojih pesnkih, potem vem, da sem uspel!«

»Pisma?«

»Mnogo. Tudi takšna: Nikoli se nisem videla tako lepega in nežnega pevca, kot si ti. Včasih si mislim, da bi mi pisala te stvari kakšna druga deklica?!«

»Ima to kakšno zvezo s tvojo najnovejšo pesmijo Poljubi me, ki se ni posneta (mimogrede rečeno: zavrtel mi je trak in o hoho!!!)?«

»Vsi mladi imajo iste probleme že od takrat, ko sta Adam in Eva imele svoje zgođe in nezgođe v raju.«

»Sola — petje — oboževalci — dom in ljubezen. Kako to uskladiti?«

»Problem slovenskih cest!« (To je moj komentar, zakaj teh besed Oto ni izrekel, je pa mislil nekako tako. Se oproščam.)

Za konec ugotovitev: zvezništvo ni rentabilna stvar.

MILENKO STRASEK

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

Spoznajmo se!

V vsaki številki Novega tednika bo naša fotografija, objavljena na tem prostoru, predstavila skupino ljudi iz različnih krajev. Največkrat na mestu, kjer se zbere mnogo občanov. Kakšna je vaša naloga? Dobro si ogledajte fotografijo in na njej obkrožite osebo, ki ste jo spoznali. Nato na kupon napišite ime in priimek osebe, ki ste jo spoznali, izrezano fotografijo pa pošljite v pismu na naslov: Uredništvo Novi tednik, Gregorčičeva ul. 5, Celje, z oznako SPOZNAJMO SE. Po možnosti napišite naslov osebe, ki ste jo obkrožili na fotografiji.

Kaj bomo storili mi? Pregledali vaše kupone in ugotovili, katera oseba je bila največkrat obkrožena oziroma spoznana. Tako bomo dobili OSEBO TEDNA. Seveda bomo to osebo ali osebo predstavili vsem našim bralcem.

Vsi, ki sodelujete v igri, pa ste udeleženi v nagradnem žrebanju. Trem izžrebancem bo Ljubljanska banka vsak teden razdelila tri hranilne knjižice:

- 1. PO 150 DIN
- 2. PO 100 DIN
- 3. PO 50 DIN.

Kupone in fotografije z označbo (obkrožite osebo, ki ste jo spoznali) pošljite na naš naslov do ponedeljka. Če bi se zgodilo, da kak teden nihče od bralcev ne bi pravilno navedel imena in priimka osebe, se nagrade prenesejo v naslednje kolo.

Na fotografiji (kupon 7), ki smo jo posneli obproslavi znane borbe II. grupe odredov na Dobrovljah, ste prepoznali skoraj vse osebe. Največ glasov — 79 — pa je dobil Ludvik Zupanc — Ivo. Torej, Ludvik Zupanc je oseba tedna in v prihodnji številki vam ga bomo predstavili.

Zdaj pa k žrebanju: 150,00 din — hranilna knjižica z začetno vlogo Ljubljanske banke — prejme Tatjana Herčak, Mozirje 190; 10,00 din prejme Franc Zavalovšek, Pusto polje 7, Smarino ob Dretli; 50,00 din pa prejme Stefka Mikuljan, Zeče n. b., Slovenske Konjice. Cestitamo!

Dragi bralci, sodelujte še! Nagrade so lepe in možnosti je tudi dovolj. Kupone z odgovori, katero osebo ste spoznali, pošljite do ponedeljka, 27. novembra na naslov: Uredništvo Novega tednika, Gregorčičeva 5, Celje, na kuverto pripišite Spoznajmo se.

KUPON 8

Ime in priimek osebe na fotografiji _____

Njen naslov _____

Moj priimek in ime _____

Naslov _____

Pravi naslov za denarne zadeve / Pravi naslov za denarne zadeve / Pravi naslov za denarne zadeve / Pravi naslov za denarne zadeve

Naslednji nasvet vas ne stane nič in vas z ničemer ne obvezuje, lahko pa vam prinese otipljive koristi. Če želite imeti valuto tako rekoč pri roki, vam predlagamo devizno hranilno knjižico. Devizna hranilna knjižica v žepu je prav tako uporabna kot gotovina, vendar mnogo zanesljivejša in prinaša visoke obresti. Kadar ste v dvomih kako ravnati, vprašajte za nasvet Ljubljansko banko, podr. Celje, in ravnali boste prav.

Ljubljanska banka ljubljanska banka ljubljanska banka ljublj

S poti po Srbiji in Kosovu

SAMA MED MINARETI

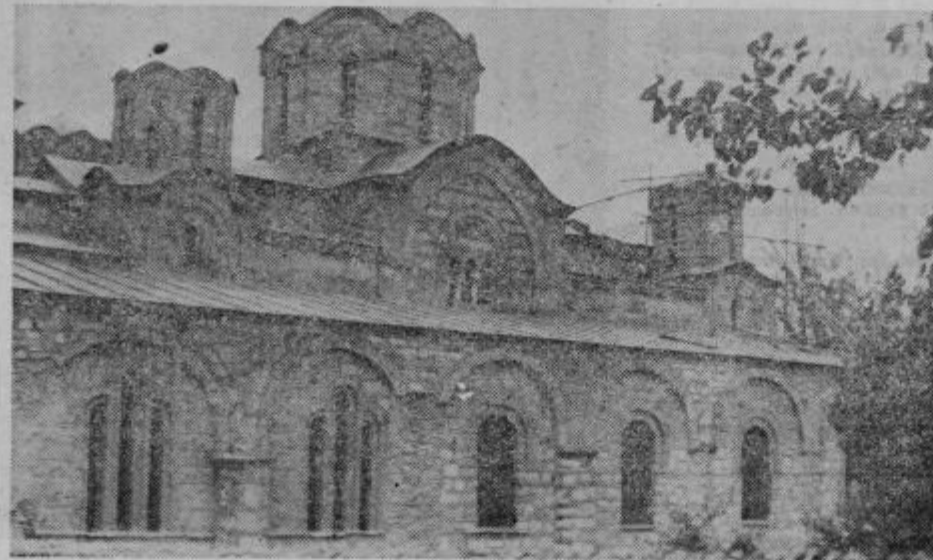
Tako lahko recemo za katedralno cerkev Matere božje Ljeviške, zgrajeno že v X. stoletju v Prizrenu, ime pa ima po bližnjem naselju, ki se imenuje Levica. Stoji v stari čaršiji, zastražena od minaretov bližnjih džamij in kar nenavadno se zdi tujcu, kako se je lahko ohranila takšna velika katedrala skozi stoletja burne zgodovine, saj je cerkev že v XIII. stoletju opremil s freskami kralj Milutin.

Dvonedstropni zvonik, nosi ga zunanji narteks
Foto: D. Medved

Sicer pa vedno ni bilo mirno. Zvedavemu turistu se ne more takoj razkriti tajna te mogočne zgradbe. Mi smo imeli pri našem obisku še to smolo, ker smo prišli ravno ob času velikih obnovitvenih del te crkve — a istočasno so v Prizrenu restavriral tudi veliko džamijo Sofi Sinan paše. Toda pekako smo le uspeli dobiti nekoga, ki je vsaj malo vedel o zgodovini tega monumentalnega kulturno zgodovinskega spomenika, ki se je leta 1756. moral spremeniti v džamijo, šele po prvi svetovni vojni pa nazaj v pravoslavno cerkev.

Deževalo je, nekaj je poskušal tudi sneg, prebijali smo se po ozki kaldriji, mimo dvoriščnih sten, izza katerih so se sramežljivo skrivale hiše, toda dvorišč nismo videli. Tudi dvorišča so tajne in le cestno blato, ki nas je spremljalo v izobilju, ni bilo

Ladjo krasijo številne kupole, vsako okno pa je obdelano na drugačen način.

Foto: D. Medved

nič skrivnostno. Prozično, kot je lahko le blato, je spravljalo v dobro voljo le našega starega znanca izpred Therande, ki je s košato krtačo čistil naše čevlje in služil denarce. In ko smo prišli v zgodnjih dopoldanskih urah do cerkve Bogorodice Ljeviške, smo bili že pošteno blatni, okolica pa je bila takšna, kot da se je čas ustavil ob življenju samega kralja Milutina. Kdor se je ozrl v velike, temne in žalostne oči oslička, ki je bil z vozom »parkiran« ob starodavnem zidu mestne tržnice, bi moral dobiti pritrden odgovor.

Cerkve Matere božje Ljeviške sodi med najpomembnejše srbske kulturno zgodovinske spomenike, ker predstavlja kombinacijo prvotne troladijske bazilike in poznejše petkupolne na osnovi križa zasnovane cerkve. Zunanji narteks je zelo velik, človeka kar pogoltne s svojim mogočnim zidovjem, na katerem pa stoji tudi zelo velik zvonik. Sama vez med zvonikom in narteksom in spodnjimi oboji je prava mojstrovina, sicer se pa lahko na sliki lepo vidi, kako zvonik povezuje okno. Od stare bazilike, nekdanje prvotne zgradbe, so ostale samo še bočne ladje, centralna kupola pa stoji na štirih stebrih, a vse ostale manjše kupole so postavljene diagonalno na skrajnih vogalih.

Beseče plavajo pod izredno visokim stropom, ki nam ga stebri vizuelno še povišajo, in kljub restavratorskim delom v samem objektu lah-

lju tedanje Srbije prišel najbolj do izraza v Mileševi in v Sopočanih. Nastaja novo obdobje živopisnega stila, ki dominira v XIV. stoletju pa vse do propada cesarstva. Tako je vsa cerkvena slikarja dosegla vrhunec slikarske šole v času kralja Milutina.

Sicer pa je sam objekt zelo zanimiv tudi arhitektonsko. Cerkev je bila zidana izmenično iz opečnih vrst in sige. Površine poživljajo dvojna in trojna okna, mnogokrat so uporabljani križci, spirale in drugi keramični elementi, originalne okraske pa sestavljajo tudi keramični napisi. Niti eno okno ni obdelano na enak način, na vsaki hiši so okrasni povsem drugačni.

Poškodbe, ki so bile narejene v stoletjih, obstoja te cerkve pa ni moč popraviti, tudi z najbolj preciznimi obnovitvenimi deli ne. Že leta 1950 in 53 so opravljali na tem objektu velika konservatorska dela, s fresk so sneli omet in apno, s čemer so bile prekritve v dobi turške vladavine.

S kakšnimi občutki človek zapuša mogočne prostore... je zelo težko povedati. Zgodovina je bila prebogata, da bi lahko kakorkoli prizanašala. Tudi človeško uho in razum sta v tistem trenutku, ko z nekaj borimi besedami spoznavata neko veličino, mnogo premalo. Vse preveč osnovnih prvin, elementov je združenih v takšnem objektu, ki lahko s svojim pričevanjem zadoščuje zgodovinarja, slikarja, kiparja, arhitekta in v nekem površinskem smislu tudi — zgolj ljubitelja lepih »reč« in zanj tudi vse, kar je videl, ostane lepo. Toda prepričan sem, da je to premalo.

ko takoj dobimo vtis, da smo v prostoru, v katerem je ohranjenih preko 400 kvadratnih metrov fresk vrhunske kvalitete, ki sta jih naslikala umetnika Nikola in Astrapa. Freske so znamenite predvsem po detajlih, ki jim dajejo tolikšno vrednost. Opisujejo življenje, njegovo realnost poleg številnih fresk, ki ponazarjajo prizore Stare zaveze in Strašnega sodišča. Freske prikazujejo ljudi, nage like, zverine, ptice, ribe, drevje in cvetje.

Toda vse te freske so bile zelo poškodovane, najbolj v času, ko so Turki cerkev spreminjali v džamijo in so vse freske prekrivali. S tem obdobjem pa se končuje tudi vsa veličina znamenitega XIII. stoletja, ki je v slikarstvu in arhitekturi na ozem-

Freska Matere božje je nastala v 13. stoletju, odkrili pa so jo šele leta 1931.
Foto: D. Medved

prometne nesreče

Z MOPEDOM MED PEŠČA

TATJANA METELKO in FRANC ROGINA iz Sentilnarta, sta šla vzporedno po desni strani ceste proti Brežicam. Za njima je pripeljal z mopedom brez vozniškega izpita RAJKO VOLČANSEK iz Artič in zapeljal med oba pešca. Dobila sta hude telesne poškodbe in so ju prepeljali v brežiško bolnišnico.

NEPRIMERNA HITROST

ALOJZ KEZMAN iz Celja je vozil po Čopovi ulici. Pri odcepu ceste na Lavo ga je pričelo zanašati na levo stran in je obstal pravokotno na cesti. Z nasprotno smeri je pripeljal voznik osebnega avtomobila JANEZ SILAK iz Celja, in trčil v levi bok Kežmanovega avtomobila. Poškodovana sta bila voznik Kežman ter sopotnik v Silakovem avtomobilu MATIJA HORVAT, katerega so prepeljali v celjsko bolnišnico. Materialna škoda znaša 3.000 dinarjev.

NEPRAVILNO PREHITEVANJE

KARL STRMŠEK iz Blata je vozil iz Celja proti Slovenskim Konjicam. V Ivenci je pričel prehitovati voznika tovornega avtomobila VINKA ZUPANA iz Celja v trenutku, ko je leta prehitaval drug tovorni avtomobil neznanne registracije. Strmšek je tako zavozil preveč v levo in zadrl dva pešca, ki sta šla pravilno po svoji levi strani proti Konjicam. Težje je bil poškodovan pešec VIKTOR KOROSEC iz Stražice, lažje pa je bila poškodovana MARIJA KOROSEC. Škode je za 900 dinarjev.

PO NESREČI JE ODPELJAL

ALOJZ FUREK iz Ptujja je vozil z tovornim avtomobilom iz Konjic proti Celju. V nepreglednem ovinku v Križevcu je pripeljal iz nasprotno strani tovornjak s prikolico po sredini ceste. Z zadnjim levim delom prikolice je trčil v prednji del tovornjaka ter nadaljeval vožnjo. Ugotovili so, da je vozil tovornjak s prikolico JOZE TOMAŽIČ iz Gorice pri Postojni. Škode na tovornem avtomobilu je za okoli 4.000 dinarjev.

Poročilo se je 13 parov, od teh: Ročnan Romih, Latkova vas in Marija Bogovič, Celje; Jože Klep in Anica Ovirn, oba iz Celja; Igor Nuntič in Milena Kolman, oba iz Celja.

HERASTNIK
Martin Tratar, elektrotehnik, Trbovlje in Marija Jevnik, veterinarski tehnik, Brnica.
SENTJUR PRI CELJU
Mihael Sestak, 26, delavec, Varadina in Milena Pisknik, 22, delavka, Kostanjevica; Leopold Zurej, 25, poljedelec, Hrastje in Ida Bovha, 23, poljedelka, Javorje; Mihael Kolar, 58, upokojenec, Cerovec in Marija Vetrnik, 39, poljedelka, Medlog; Rudolf Kubel, 78, upokojenec, Sentjur in Matilda Brečko, 48, kmetovalka, Kostanjevica; Viktor Sušnik, 26, delavec, Kamnik in Franciška Gračna, 25, delavka, Planina.

CELJE
29 dečkov in 27 deklic
SENTJUR PRI CELJU
1 deček in 1 deklica
SMARJE PRI JELSAH
1 deklica
SMRTI
CELJE
Drugo Koštomaj, 4, Polše; Stefan Gaberšek, 74, Celje; Franc Pesan, 65, Celje; Rozalja Polanik, 78, Klenc; Matejka Lovrenčak, 8 dni, Svetina; Franc Krump, 61, Zavrhi; Franc Kosič, 80, Zalec; Janez Rebernik, 48, Prožinska vas; Anton Herbernik, 63, Celje; Valentin Nemec, 41, Celje; Matilda Mordej, 52, Pala; Stjepan Podves, 70, Pesje; Alojz Pečecnik, 81, Podkraj; Jožeta Ovirn, 59, Novo Celje; Marija Bajs, 67, Veliko Strje; Analijsa Koprivc, 77, Paridol.

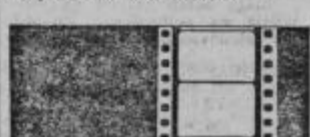
GORNJI GRAD
Marija Piki, roj. Rifi, 86, inv. upoko. enka, Dol.
HERASTNIK
Matija Knez, 72, upokojenec, Hrastnik.

LASKO
Franciška Kolnar, roj. Klembs, 76, gospodinja, Vrhnova; Ciril Rozman, 72, upokojenec, Huda Jama; Peter Podžbesek, 70, upokojenec, Rečica.

SMARJE PRI JELSAH
Terezija Fajš, roj. Orač, 46, Jesovec; Marija Kotušek, 76, Orešovec; Marija Plavšak, 66, Donaška gora; Karel Potočnik, 16, Dobovec; Alojzij Lovrenčak, 87, Male Rodne; Terezija Golcer, rojena Kolšek, 75, Kozje; Marija Bohorč, roj. Uzar, 64, Kozje; Marija Gmajner, 75, Vojško; Aleksa Mesarič, 67, Bistrica ob Sotli; Cecilija Blažič, roj. Dobrina, 86, Srebrnik in Mihael Sega, 75, Kačji dol.

ZALEC
KRISTINA STEBERNAK, 70, upokojenka, Prebold; JUZEJ LONČAR, 54, upokojenec, Vinska gora; MATIJA PIKELI, 57, upokojenec, Brede; GREGOR GOROPEVŠEK, 44, telefonist, Prebold; ALOJZ OGRAJSEK, 69, upokojenec, Sečur; FRANC DOBOVČNIK, 67, upokojenec, Preserje in FRANC ARH, 68, soc. podpiravec, Andraž nad Polzelo.

KINO UNION
do 26. novembra ameriški barvni film POTUJOČI KAVBOJ, od 27. novembra dalje francoski barvni film UBIJALCI V IMENU ZAKONA

KINO METROPOL
do 26. novembra ameriški barvni film PLAMEN NAD SMIRNO od 27. novembra dalje italijanski barvni film SACCO IN VANZETTI

KINO DOM
do 26. novembra ob 16. uri ameriški film OTOK ZAKLADNO, ob 18. in 20. uri ameriški barvni film VAMPIRJEVE LJUBICE od 27. novembra dalje ameriški barvni film ZADNJI VLAK 17. KATANGE

SLG

Cetrtek, 23. novembra ob 19.30 uri Aycoborne; »Ljubzen druge posovices« za III. mladinski sbornik in izven. Gostovanje MGL iz Ljubljane. Ob 19.30 uri Mikoš Mikeš: »Stalinovi zdravilniki« — gostovanje v Kranju za red kolektivni četrtek.

Petek, 24. novembra ob 15.30 uri »Ljubzen druge položices« za V. mladinski sbornik in izven. Ob 16. uri za red dijaški II gostovanje s »Stalinovimi zdravilniki« v Kranju, ob 19.30 uri pa prav tako v Kranju za red kolektivni petek.

Sobota, 25. novembra ob 16. uri »Z besedo in glasbo siceri Narodno osvobodilno borbo« — uvaja Pedagoška gimnazija Celje. Ob 18. uri Marlowe: »Tragedija o doktorju Faustus« — zaključena predstava za gledališko karavano iz Savinjske doline v organizaciji Občinskega sveta ZKPO Mozirje.

DRUSTVO

LJUDSKE TEHNIKE ZREČE

razpisuje
prosto delovno mesto

AVTOMEHANIKA

v prostorih novega društvenega doma.

Pogoj: Kvalificiran delavec avtomehanske stroke z večletno samostojno prakso.

Kandidati naj pošljejo ponudbe s kratkim življenjepišom v 15 dneh od objave na naslov Društvo Ljudske tehnike, Zreče, kjer dobe tudi vsa potrebna.

**KOŠARKA:
NESREČEN
PORAZ**

Celjski košarkarji tudi še po 4. kolu niso okusili sladkosti zmage. Na domačem igrišču jih je premagala ljubljanska Ilirija s 84:83 (46:49). Začetek tekme je pripadel gostom, ki so se boljše znašli in povedli kar z 10:0, kar pa Celjani ni zmedlo in so rezultata kmalu izenačili in do konca polčasa povedli s tremi točkami razlike. V nadaljevanju so Celjani odlično igrali in v 26. minuti vodili že z osemimi koši razlike, tekmarji pa je stopil na sceno ljubljanski sodnik Peter Kavčič, ki je dosledno Točetu Sagadinu nekaj izjemnih osebnih napak. Ilirijani so njegovo odsotnost s terena izkoristili in kmalu izenačili rezultat. Nato se je do konca tekme odvijala na igrišču prava drama, gostje so vodili z 1-3 koši razlike, domačini pa so jih tik pred koncem spet ujeli. 30 sekund pred koncem tekme je igral Miloš Sagadin pribojnik, da prinese svoji ekipi zmago, toda njegov met ni zadel čaja. Po tekmi je razjarjeno občinstvo hotelo obračunati s pristranskim sodnikom Petrom Kavčičem, kar pa so domači organizatorji preprečili. Pri domačinih so najboljšo igro pokazali Tone, Miloš in Zmago Sagadin, pri gostih pa sta bila zlasti neustavljiva brata Macura. Koše za Celjane so dali: Miloš Sagadin 26, Tone Sagadin 22, Zmago Sagadin 17, Zupančič 9, Pank 3, Erjavec 2 in Ramsak 2.

V naslednjem kolu gostu ejo Celjani v Tuzli, ki je prav tako še vedno brez točk in obeta se težka borba. JANEZ CEPIN

NAJBOLJŠI 1972

Podobno kot prejšnja leta bomo tudi letos v naši redakciji izbirali najboljšega športnika. Tokrat za različno od prejšnjih izborov ne bomo izbirali najboljšega športnika Celja, ampak celotne celjske regije. S tem bi vsekakor radi dali priznanje športnikom našega območja, ne nazadnje pa tudi popestrili sam izbor.

K temu vabimo že sedaj vse naše dopisnike, predsednike telesnokulturnih organizacij in druge športne funkcionarje ter prijatelje športa. Merilo za ocenjevanje najboljšega športnika celjske regije naj bi bil poleg športnih dosežkov tudi moralni lik športnika. Športnika, ki navdušuje z dosežki in z vedenjem na športnem igrišču. Skratka športnika, ki je lahko za zgled mladini in ostalim športnikom.

- ŠOŠTANJČANI
PRVI**
- V tekmovalni pionirski košarkarske lige — vzhodna skupina, je letos tekmovalo le 5 ekip, kajti mladi Laščani so iz tekmovalnja izstopili že po prvem kolu. Sicer pa sta imeli ob koncu tekmovalnja ekipi Elektra-Torpedo iz Šoštanja in Kovinar iz Stor enakostevilo točk. V ponovljeni odločilni tekmi pa so bili Storočani boljši z rezultatom 42:33 in so s to zmago dobili pravico do sodelovanja na pefinalnem republiškem tekmovalnju.
- LESTVICA:**
1. ELEKTRA-TORPEDO (Šoštanj) 7 1 369:230 14 +130
 2. KOVINAR (Store) 7 1 336:286 14 + 50
 3. ZALEC 8 2 6 259:333 3(-1) - 74
 4. ZKK CELJE 8 2 6 209:292 3(-1) - 83
 5. RUDAR (Velenje) 8 2 6 256:279 2(-2) - 23

- VODI SIP**
- Občinskega sindikalnega tekmovalnja v namiznem tenisu občine Zalec se je udeležilo kar 26 ekip. Tekmovalje je bilo v dvorani HK Hmezad Zalec. Ekipa so bile razdeljene v dve skupini. Rezultati polfinala I. skupine: Feralit II. — KK Gostinstvo 5:0, Feralit I. — Tekstilna tovarna Prebold 5:1, finale: Feralit I. — Feralit II. 5:1. Polfinala II. skupine: Garant I. — TT Prebold 5:2, Garant II. — Juteks 4:5, finale: Garant I. — Juteks 5:3. Nato sta se srečali zmagovalni ekipi I. in II. skupine. Zmaga II so igralci Feralita I, ki so premagali ekipo Garant I, z 5:3 in postali sindikalni prvaki v namiznem tenisu. Vrstni red: 1. Feralit I. (Zalec), 2. Garant Polzela, 3. Feralit II. itd.

Po osmih športnih panogah, ki so bile do sedaj, vodi premočno pred Tovarno nogavic Polzela 1880, Tekstilno tovarno Prebold in Feralitom 1130, Juteksom 890 točk itd.

Zadnje tekmovalje bo še ekipno tekmovalje v kegljanju na štiristeznem avtomatskem kegljišču v Zalcu. Zaključna prireditelje delavskih športnih iger pa bo v Šempetru 16. decembra. T. TAVCAR

KVALITETNO DELO

Kaže, da so se v zadnjem času v celjski regiji, zlasti pa v Celju samem začele precej tehtne razprave o stanju kvalitetnega športa v celjski regiji in zlasti v Celju samem, kjer je bila še do nedavna kvaliteta športa na precej zavidljivi višini. V kolikor bodo razprave in prispevki o temi kvalitetnega športa, ki smo jih že in ki jih še bomo objavili v našem časniku, nadele kakršenkoli uspeh in napredek, bo to hvale vredno. Pri tem pa moramo poudariti, da so strani našega časopisa odprte za vsakega, ki ga kvalitetni šport zanima, zlasti pa za tiste, ki so se že in ki

danja, kajti propadanje kvalitetnega športa se že nekaj let nazaj, zlasti pa letos, dobro občuti. Pri tem je težko govoriti tudi o snihajoči kvaliteti, ko pa lahko takoj vidimo, da je kvaliteta v posamezni panogi lahko tudi zaslax privlečena. Samo primeri: hokejisti res tekmujejo v zvezni ligi, ki so jo letos pač zaradi kdove kakšnih vzrokov slučajno razširili (da je to nesmisel, kažejo rezultati), toda rezultati so vse prej kot kvalitetni; dvigalci so izpadli iz prve zvezne lige, kar verjetno ni posledica kvalitetne ekipe (posameznik še ni ekipa); košarkarji v drugi

iskanju poti do kvalitete v športu. Izgubili v raznih sistemih reševanja problemov, izgubili v borbi mnenj in ne nazadnje tudi klubskih in celo osebnih koristi. Da, tudi to se je že dogajalo v našem športu. Iskanje osebnih koristi. Tudi to je bila marsikdaj velika cokolja, ki je zavirala vzkon kvalitete v našem športnem mestu. Verjetno teh pojavov sedaj ni več, so pa še posledice in te so hude. Pa to je samo drobec. Vzrok za pomanjkanje kvalitete je verjetno še kje drugje. Verjetno tudi v pomanjkanju splošne telesne vzgojnosti naše mladine, ki se danes vse preveč izgublja v iskanju nečesa, kar še sama ne ve. Toda ali ji pri tem iskanju znamo pomagati? Jo znamo usmeriti na igrišča in zlasti v tečajevnice? In ko smo jo usmerili v določen športni kolektiv, smo jo znali v njem tudi obdržati? Smo ji v njem posvetili dovolj pozornosti zlasti s kvalitetnim delom in navdušujočim pristopom? To je samo nekaj vprašanj, ki se porajajo ob razmišljanju o celjskem kvalitetnem športu. Porajajo pa se iz dejstva, da je bilo v skoraj vseh celjskih športnih kolektivih že veliko število odličnih mladih talentov pa jih nismo znali zadržati. Sicer pa marsikje niso znali zadržati tudi kvalitetnih trenerjev in vzgojiteljev. Pa ne zato, ker ne bi bilo denarja, ampak zato, ker preprosto ni bilo urejenih medsebojnih notranjih odnosov v sami organizaciji. K tem odnosom pa gotovo spada tudi usklajevanje klubskih načrtov, ki se porajajo pri posameznikih, kar pa je seveda vzrok, da se načrti kluba, ali društva, ali ekipe spreminjajo iz dneva v dan. Vse to pa prav gotovo ne jamči kvaliteten vzpon, ki si ga želimo. E. G.

Kje je kvaliteta? Foto: D. Medved

bi se še naj ukvarjali s kvalitetnim športom. Ne gre namreč prezreti dejstva, da se veliko razpravlja o stanju kvalitetnega športa v tem trenutku, o tem, kako bi se naj stanje izboljšalo, kaj malo pa slišimo in beremo besed o tem, kako je do tega stanja prišlo. Zato bi bilo dobro slišati predvsem ljudi, ki so bili včasih neposredni »kreatorji« celjskega kvalitetnega športa, slišati iz njihovih ust o vzrokih propa-

zvezni ligi doživljajo usodo hokejistov (res z nekoliko manjšimi rezultati); hokejisti na travi v zveznem tekmovalnju že leta in leta ne morejo na zeleno vejo (kar pa slednjič ni njihova krivda) in morda bi lahko našli še kak primer kvalitetnega športnega dosežka, ki pa s pravo kvaliteto nima dosti zveze. Kaj storiti, to je zdaj vprašanje! Obstaja namreč bojazen, da se bomo izgubili v

športne vesti

NOGOMET

V vzhodni cnski nogometni ligi preteklo nedelje ni bilo kaj dosti uspeha za moštva iz celjske regije. Tako Smartno, kot Kovinar in Olimp so doživeli poraze, uspešna pa sta bila še Dravinja in Steklar. Končna lestvica prvega dela je taka, da vodi po jesenskem delu Smartno pred velenjskim Rudarjem, Steklar je 4., Dravinja 6., Olimp 8. in Kovinar 11. med dvanajstimi moštvi.

»Nogometasi Kladivarja« so zaključili svoje prvenstvo. Zadnji nastop je bil najbolj klavrn. Doma so izgubili v dežju, blatu in v vodi visoko 1:7 (1:2) proti jesenskem praku Zelenicarju. Poraz je poraz in zmagalo je boljše moštvo, toda kljub temu ne moremo mimo spoznanja, da celjsko moštvo ni tokrat pravilno igralo. Bostina in Mlotoh sta predčasno zapustila igrišče, poleg njih pa so ostali igralci v zadnjih desetih minutah popolnoma obstali in prepuščili vse svojemu vratarju Stancerju, ki se je edini trudil, toda brez uspeha. Vsi na igrišču so bili mokri, sneg in dež sta opravila svoje, toda pod enakimi pogoji so igrali tudi gostje. Ti pa so pokazali precejšnjo mero pozitivnosti in kondicije. Tega pri Kladivarju ni bilo. Krivda pa leži vsekakor na igralcih pa tudi tehnično vodstvo ni opravilo letos svojega dela kakovostno. Celjani so na razpredelnici predzadnji in ponovno se bomo spomnili tresli v vsakem nastopu celjske vrste. Vse pa kaže, da vedno ne bodo imeli sreče in ostali v republiški ligi. Edini zadelek srečanja je dosegel Reberšak v 9. minuti in povedel z 1:0. jk

JUDO

V drugem kolu republiške judo lige so se v Celju pomerili domači borci slvo Reyes z Olimpijo in Nagaoko. Ker je slednje moštvo svoje tekme predalo, so tako Celjani dobili srečanje z rezultatom 7:0 (70:0), proti Nagaoki, v drugem srečanju pa so izgubili proti Olimpiji 3:4 (25:32).

V tem srečanju pa so bili doseženi sledeči rezultati: Znidar — Barčič 0:7, Dovečar — Orlovčič 0:10, Stubeč — Vlahinič 0:5, Tanko — Smeraj 5:0, Maruša — Ošep 10:0, Operčkal — Artač 0:10, Cepuš — Klopčič 10:1. jk

HOKEJ NA TRAVI

Oba slovenska kluba v drugi zvezni ligi, Gaberje in Pomurje sta odstopila od nadaljnjega prvenstva, vse dokler tekmovalna komisija ne bo razčistila in uredila razmer v tej zvezni ligi. Do rešitve bodo Celjani tekmovali skupaj s pomurskim moštvom v enotni republiški ligi. jk

ATLETIKA

Zadnje lepo vreme so izkoristili celjski atleti in imeli v začetku preteklega tedna zadnji mlting. Na njem so lahko atleti dosegli rezultate v disciplinah, ki sicer niso njihova specialnost. S tem pa so dopolnili tudi klubske tablice. Med ostalimi pa so nekatere atletinje dosegle nek. odličnih rezultatov. V prvi vrsti moramo omeniti dva republiška rekorda. Danica Urankar je v teku na 3000 metrov postavila nov republiški rekord z rezultatom 10:53,7, mladinka Tatjana Kuzman pa republiškega mladinskega v času 11:09,5.

Mimo njih pa je bila odlična še Nataša Dermol. V peteroboju je zbrala 3548 točk, po starih tablicah 4107 in pri tem dosegla sledeče rezultate — 100 m ovire 15,3, kroglja 992, višina 140, daljina 563 in 200 m 25,3.

ODBOJKA

Celjske odbojkarice bodo imele za praznik republike večji turnir v odbojki. Na njem bodo nastopile odbojkarice Ljubljane, Maribora in Novega mesta.

Moška vrsta pa je prejela še dne obvestilo od tekmovalne komisije, da je rezultat proti Bledu 3:1 za Gaberje, razveljavljen in se mora igrati novo srečanje. Če bi Celjani v novem srečanju zmagali 3:0, bodo sami jesenski prvaki.

HOKEJ NA LEDU

V soboto bi morali celjski hokejisti igrati prvenstveno srečanje proti vrsti Kranjske gore za državno prvenstvo. Ker pa so imeli igralci Kranjske gore nesrečo in jim je zgoraj celotna oprema, je bilo srečanje preloženo na 30. novembra ob 18. uri v Celju. Uprava HDK Celje se vsekakor trudi, da bi dobila nasprotnike za prijateljske tekme, toda žal teh ni. Vsi zahtevajo nemogoče pogoje, in zelo nekorektno zahteve. Prišlo so tudi ponudbe iz Avstrije, toda zaradi znanih sporov na Koroskem letos v Celju ne bo mednarodnih srečanj. jk

KEGLJANJE

V 2. kolu tradicionalnega četverboja v kegljanju za ženske, ki je bilo v Mariboru, so kegljavske štorskega Kovinarja-Parizana zasede 2. mesto. Pri tem je bila najboljša Urhova s 420 kerti, Ocvirkova jih je podrla 416, Ludvigova pa 412.

ŠAH

Dvoboj 5. kola vzhodne slovenske šahovske lige med Celjem in mariborskim Kovinarjem ni bil odigran, ker Mariborčanov ni bilo. Celjani so tako vložili pisemen protest. Sicer pa je CSK priredil prvenstvo četrikategorikov, na katerem je po tretjem kolu vodil Uroš Keber pred Naglavom in Koštomajem. jk

NOV ŠAHOVSKI KLUB

Pretekli teden so v Rečici ob Savinji ustanovili nov šahovski klub. V ta klub so združili šahiste iz Ljubnega, Rečice in iz Nazarja. Po končanem ustanovnem obnem zboru je član šahovskega kluba Celje Stanko Pešec odigral simultanko na 26 deskah. Pešec je 19 partij zmagal, eno remiziral, ostale pa izgubil.

To je prvi šahovski klub v Zgornji Savinjski dolini. T. TAVCAR

Obisk pri SK Oljka Andraž

DELOVNI SKAKALCI

V žalski občini deluje eno smučarsko društvo in to SD Oljka iz Andraža. Ustanovljeno je bilo že pred desetimi leti, vendar so se rezultati delovanja pokazali pred leti ko so zgradili kar dve smučarski skakalnici in to 30 in 50 m skakalnico. Da bi kaj več izvedeli o društvu, težavah, nalogah s katerimi se srečujejo v tem kraju, ki mu je to edini šport, smo poiskali predsednika društva Milana Cremožnika in mu zastavili nekaj vprašanj.

V Andražu in na Polzeli ste v kratkem času zgradili dve smučarski skakalnici. Kako vam je to uspelo?

»Pri izgradnji teh dveh objektov smo imeli precej težav. Najprvo smo se morali pogoditi s kmeti, da so nam odstopili oziroma dovolili, da lahko tu zgradimo skakalnici. Kmetje iz Andraža so poleg tega plačali še nekaj ur, ki nam jih je opravil buldožer, z lopato pa so naši člani društva premetali več kot tisoč kubikov zemlje.

V pretekli sezoni ste imeli več tekmovalj na 30 in 50 m skakalnici. In kaj bo v novi sezoni, ki je že pred vrati? Ze v mesecu decembru imamo po koledarju Smučarske zveze Slovenije meddruštveno tekmovalje za vse kategorije na 30 m skakalnici, nato pa še občinski prven-

Milan Cremožnik

stvo v mesecu januarju. V prvih dneh januarja pa bo tekmovalje na 50 m skakalnici, ki pa bo veljalo za kategorizacijo članov. Če bodo dopuščale vremenske prilike bomo verjetno v mesecu februarju pripravili še kakšno meddruštveno tekmovalje.

Alli bodo skakalci tudi letos sami trenirali?

Ze lani smo imeli v programu, da se brez sistematičnih in rednih treningov pod strokovnim vodstvom ne bomo

mogli uspešno udeleževati tekmovalj. Imeli smo na voljo že trenerja, vendar smo bili finančno tako šipki, da tega nismo zmogli. Letos bo treniranje prevzel Jože Sredenšek iz Velenja.

Ker tekmovalnja precej stanje nas zanima, odkod vam sredstva?

Pred leti ko smo imeli po eno tekmovalje v sezoni, smo zaprosili delovne organizacije v občini Zalec, ki so nam prispevale pomoč v obliki nagrad. Sedaj, ko pa imamo dve skakalnici, s tem tuji več tekmovalj, posebno to velja za lansko leto, smo pomoči bili deležni le od Strojnog industrijskega podjetja iz Šempetra, Krajevne skupnosti Andraž in OZTK Zalec. Vsa ostala večja podjetja kot je Tovarna nogavic, nam lani za nagrade niso prispevali niti par nogavic. Letos name ravamo prav tako zaprositi za pomoč in upamo, da bomo uspeli, saj so smučarski skoki edini šport v Andražu.

Koliko imate tekmovalcev? Letos računamo na kar dober sestav smučarjev skakalcev. Redno bo treniralo 6 članov, 5 mladincev in pionirjev. Ali ima vsak skakalec svoje smučer? Do sedaj si je moral vsak skakalec kupiti smučer sam. Pred leti smo kupili dva para smučer za pionirje, vendar včasih gremo na tekmovalje tako, da več skakalcev skače z enimi smučerji.

med štirimi očmi

OBVESTILO

Bralcem naše rubrike in vsem tistim, ki se obračate k nam po pomoč, bi radi sporočili naslednje: Nasveti so pri nas brezplačni, zato, ko prosite zanj, ne prilagajte nobenega denarja niti znamk za odgovor. Zgodilo se je že, da je prišel v pismu denar, ki ga nismo mogli vrniti lastniku, ker je bil anonimen. Denar smo potem namenili za dobrodelne namene. Če pa je naslovnik znan, mu ga vrnemo. Ker nam s tem otežkočate delo, prosimo, da ne prilagate v pismu nobenega denarja.

Pa še nekaj! Se vedno prihajajo na naše uredništvo pisma, ki naj bi jih posredovali kot nekaka ženitna posredovalnica. Na primer, prišlo je pismo z naslednjo vsebino: »Jaz ne želim nobenega odgovora, samo želim, da to objavite. Dobil sem pismo neznanega dekleta, ki je dobilo moj naslov čisto slučajno, pa se ni podpisalo. Piše pa mi, naj pišem v rubriko Novega tednika

»Med štirimi očmi«, potem pa mi bo ona spet poslala svoj naslov. Jaz se vam nočem predstaviti, pišite oziroma objavite tole pod šifro »Velenje 63232.«

Takole pa se mi le ne bomo šli, se vam ne zdi! Igranje s šiframi, anonimno dopisovanje po rubrikah in še kaj. Na taka pisma ne bomo odgovarjali, lahko pa si vsakdo izbere anonimno ženitno posredovalnico, za katero v našem listu še ni prostora.

JECLJAM

Jecljam že od sedmega leta naprej. Ne vem, ali sem to dobil pri kakšnem padcu. Zdaj sem že v trindvajsetem letu in obupujem ter mi skratka ni do življenja, ker se zaradi govora ne morem sprostiti. Izogibam se tudi družbe, me pa vleče vanjo. Moji poskusi prilaganja in govorenja v družbi so bili obsojeni na neuspeh.

Nekateri so mi svetovali operacijo, drugi pa so mi jo odsvetovali.

Pričakujem vaš odgovor, ki mi bo vtil nekaj upanja. Imam velike načrte, rad bi skočal osemletko ter se potem vpisal v poklicno šolo.

NATASA

Končujem obupno pismo z upanjem, da mi boste svetovali kako in kaj!

Obupan

Spoštovani tovariš, kako naj odgovorim takšnemu obupancu kot ste vi? Pismo sem, kot ste videli, primerno skrajšala in ga malo bolj posodobila, da ne bi mislil kdo, da pri nas objavljamo pisma na smrt obsojenih. Poznam in razumem vašo stisko, zato jo bova rešila skupaj. Najprej, ne bodite tako črnogledi, kajti če bi bila jaz zdravnik, bi dejala, da vaš črnogledost pogojuje vašo napako. Presojte o vaši motnji zato prepustiva zdravniku ali logopedu. Zdravnika, pravite, da ste že poiskali, za logopeda pa najbrž ne veste. Ta v Celju dela v Posebni šoli ali ob Ljubljanski cesti. Vem, da tam pomaga otrokom, mislim pa, da bo znal in svetoval tudi odraslim. Zato se nemudoma obrnite do njega in mu razložite svoje težave. Veliko vaj in potrpljenja bo potrebno, pa tudi samoobvladovanja, da boste zabeležili kak uspeh. Zato ne smete obupati, če ne boste takoj lepo govorili. Čudim pa se, zakaj se že prej niste obrnili po kakšno pomoč. Jecljanje je v večini primerov psihičnega izvora in le malokdaj je pogojeno z organsko motnjo.

NATASA

ženin vsakdan

BOUTIQUE ZA PLITEK ŽEP

Tudi v postelji je sodobna žena ali dekle moderna. Ljubkost in udobnost v spalnici vam bo sigurno nudila pristrčno predelana srajčka, kupljena ali možu ukradena ter dopolnjena po vašem okusu.

Dekleti na konjičku vam bosta pomagali pri odločitvi za spalno srajčko, tretje dekletke pa tudi ideji za jutranjo haljo oziroma plašč, ki vam pri izdelavi, zaradi svojega enostavnega kroja, sigurno ne bo povzročal težav.

V obeh primerih lahko uporabite blago različnih barv in vzorcev, ne pozabite pa tudi na okrasne sive in obrobe. Bolj boste korajžne, večja bo vaš prikupnost.

J. VERBIC

pogled v preteklost

O PODLOŽNIŠKIH OBVEZNOSTIH: TLAKA

Tlaka so bila vsa dela, ki jih je bila gosposčina upravičena zahtevati od kmetov. Delila se je na tlako, ki jo je bilo treba opraviti v vprego, ročnim delom ali hojo. Dalje se je tlaka delila na nedoločeno ali neodmerjeno, določeno ali odmerjeno. Nedoločena ali neodmerjena tlaka je bila dolžnost tlačana, da dela za graščino, kakor je ukazala ali se ji je zdela potrebno. Pri določeni tlaki je imel podložnik določeno število dni, ki jih je moral opraviti na leto; pri tem je bila vrsta dela navedena ali pa tudi ne. Pri odmerjeni tlaki je bilo

odrejeno, da mora kmet npr. pokositi ta ali oni travnik, pospraviti določen del letine itd.

Tlačan je moral za graščino opravljati najrazličnejša dela na polju ali domu: okopavati, orati, kositi, se udeleževati lova, presti, drvariti itd. Kadar je bila vrsta dela določena, gosposčina ni mogla zahtevati drugačne tlake. Kjer je bilo določeno samo število dni, je morala tlaka obsegati vse vrste del, ne da bi npr. kmet moral opraviti vso tlako s košnjo. Cela kmetija je morala opraviti na leto 156 dni tlake (3 dni na teden), četrtniška kmetija pa 39 dni na leto. Po patentih iz konca 18. stoletja je bilo tudi ukazano, da niti lju. dje niti živina ne smejo biti z delom preobremenjeni. Graščak torej ni mogel zahtevati, da opravi tlačan toliko in toliko dela, moralo je biti te opravljeno dobro in v normalnem obsegu. Tudi ni bilo dovolje-

no zahtevati, da bi posamezna kmetija hkrati opravljala tlako z vprego in ročnim delom. Olajšave so bile tudi v času košnje ali žetve, ko zemljiški gospod ni smel zahtevati, da bi od posamezne hiše prišla na delo več kot dva delavca.

Delovni dan je od oktobra do marca znašal 8 ur, od aprila do septembra pa 12 ur z vmesnim eno ali dveurnim počitkom. Izjema je bila ob sezonskih delih, ko so v primeru potrebe lahko podaljšali delovnik do dve uri. V delovni čas se je štel tudi prihod na delo. Poleg kruha je moral dobiti tlačan tudi dva topla obroka hrane, za živino pa krmo.

Če je bil podložnik dolžan opraviti vožnjo s konji, je moral za dan tlake opraviti 3 milje poti tja in nazaj v krajšem in 4 muje v daljšem letnem času. Za vprego z volji pa eno miljo manj. Pod dolgimi vožnjami so razumeli tiste, ki jih

ni bilo mogoče opraviti v enem dnevu. V nobenem primeru niso smeli od podložnika zahtevati, da bi za dolgo vožnjo prispeval več živine, kot jo je glede na velikost kmetije lahko. Voznik je moral dobiti s seboj hrano za sebe in živino, prav tako denar za prenočišče in razne dajatve (cestnino, mostnino, mitnino itd.). Če je bil podložnik na dolgih vožnjah zaradi raznih ovir brez lastne krivde zadržan, se mu je morala zamuda časa od tlake odšteti, kakor da bi bil dejansko na vožnji. Končno podložnika niso mogli siliti, da bi v času setve, košnje ali žetve moral na dolgo vožnjo.

Iz vsega povedanega vidimo, da je državna oblast ob koncu 18. stoletja v marsičem skušala zaščiti kmeta pred prehudim izkoriščanjem, da pa je pred tem bil izpostavljen hudi samovoljni graščakov v vsem, o čemer je bilo govora.

horoskop

21 marec — 20 april — 24 sept. — 23 okt.

V prihodnjih dneh bodite zelo dovtetni za ravnanje svojega partnerja. Finančno si boste lepo opomogli in še lepše zabavali.

Z vašim načrtom ne bo nič, zato ne poskušajte z glavo skozi zid. Premislite raje o neki ponudbi, ki bo skrajšala pot do cilja.

21. april — 20 maj

24. okt. — 22. nov.

Ne tožite za izgubljenim, ampak se raje usmerite v prihodnost. Razmislite o predlogu prijatelja, morda je boljši kot se zdi.

Ustrelili boste malega kozla, a vas to naj ne vrže s tira. V prihodnjih dneh si boste v marsičem popolnoma na jasnem.

21. maj — 21 junij

23. nov. — 21 dec.

Spustili se boste na spolzka tla tveganja in izgubili nekaj ugleda. Srečanje z neko osebo bo prišlo kot olajšanje po porazu.

Obljubo, ki ste jo dali, bo treba izpolniti, čeprav bo še tako neprijetna. Finančno vam slabo kaže, zato se odprite potovanju.

22. junij — 22. julij

22. dec. — 20. jan.

Enoličnosti ne boste pregnali s tarnanjem, ampak z dejanji. Imeli boste priložnost, da se izkažete. Pričakujete veselo novico.

Radi bi dosegli uspeh, ne da bi se zanj potrudili. Ne zmanjše se za govorice, ki jih bo na vaš račun v nedeljo zelo veliko.

23. julij — 23. avgust

21. jan. — 18. febr.

Za delo, ki so vam ga naložili, ne boste dobili plačila, bo pa dobra naložba za boljši položaj. Potrpeti se脾ača.

S partnerjem niste zadovoljni, a tudi po svoji krivdi. V soboto boste doživeli pomembno spremembo, ki vam bo dala misliti.

24. avgust — 23. sept

19. febr. — 20. marec

Nekdo bi se vam rad približal, ker pričakuje svoje koristi. Ob koncu tedna vas čakata presenečenje in hladen tuš obenem.

V prihodnjih dneh vam bo šlo vse od rok, le v neki malenkosti se bo zataknilo. Ne pozabite nekega datuma, da vam ne bo žal.

humor

Stavni angleški romanopisec Charles Dickens je bil nekaj časa poročevallec v poslanski zbornici. Ko so mu njegovi romani prinesli slavo in blaginjo, je opustil skromni poklic in se posvetil samo lepovednosti. Ob slovesu je dejal podpredsedniku: »Ne zamerite, a po mojem mnenju je edina koristna oseba tu tista starica, ki po končani seji zbornice pomete in zaklene.«

Mea govorom slavnega odvjetnika Enrica Pessine na porotnem sodišču je predsednik porote zaspal. Pessina je umolknil. Ko ga je predsednik sodišča vprašal, zakaj ne nadaljuje, je odgovoril: »Dvanajstina pravice počiva, pa počivam še jaz.«

Sodobni španski slikar Pablo Picasso je ostal v Parizu tudi potem, ko so ga Nemci junija 1940 zasedli.

Nekega dne so Picassa poklicali na nemško poveljstvo, kjer ga je ošaben častnik nahnulil z vprašanjem:

»Ste vi protifašistični slikar?«

»Da, slikar sem!« je mirno odgovoril Picasso.

Nacist mu je pomotil pod nos fotografijo njegove slike Guernica, na kateri je prikaz opustošenja, ki so ga povzročili nemški bombardniki med špansko državljansko vojno.

»Ste to napravili vi?« je zakričal nacist.

»Ne,« je odgovoril slikar, »vi!«

Književniku, časnikarju in dramaturgu Ginu Roccu se je neka lepa in mlada igralca pritoževala, češ da ji njen prijatelj ni hotel kuniti zašoleneo

krznenega plašča.

»Ta reva!« je rekla. »In pri tem se mi drzne reči, angelček moj!«

»Čisto prav je storil,« je razložil Rocca. »Kdaj ste pa že videli angele v krznenih plaščih?«

Angleški kralj Henrik VI. je vprašal zvezdogleda, ali ve, kje bo preživel božične praznike.

»Res ne vem, veličanstvo,« je odgovoril zvezdogled.

»Potemtakem,« je odvrnil kralj, »sem pametnejši kot ti, ker vem, da jih boš ti preživel v Toweru.«

In res je odredil, naj ga primejo in odvedejo v razpito ječo.

Slavni češki čelist in glasbenik David Popper je kramljal s kolegom, ki se je kvačil da je v tujini mnogo zaslužil s svojimi koncerti.

»Uganite, koliko sem za služil,« je rekel.

»Polovico,« je brž odgo-

voril Popper.

»Polovico česa?« je začudeno vprašal prijatelj. »Oh,« je rekel Popper, »polovico tistega, kar mi boste navedli.«

Jean Rostand, slavni francoski biolog, je dejal: »Kdor ubije človeka, je morilec. Kdor pobije milijone ljudi, je zavojevalec. Kdor pobije vse, je bog.«

Slavni dirigent Arturo Toscanini je bil vse življenje silno mršav. Neki lombardski časopis je želel s tem seznaniti bralce in je objavil tole novico: »Včeraj zvečer se je pred Scalo ustavila prazna kočija; iz nje je izstopil Arturo Toscanini.«

Aleksandru Velikemu so povedali, da kralj Darej pripravlja veliko vojsko.

»Volk se ne vznemirja pred veliko čredo,« je odgovoril največji osvajalec starega veka.

ZANESLJIVO ODSTRANI PRHLJAJ

KLINIČNO TESTIRAN

LOSION UPORABLJAJTE TOČNO
PO PRILOŽENEM NAVODILU

LEK LJUBLJANA

RADIO Celje

Začetek dopoldanskih oddaj ob delavnikih ob 8.10 s poročili, 8.20 — dopoldanska srečanja, 8.50 — področni zapisi. Zaključek ob 9.00 uri.

Začetek popoldanskih oddaj ob delavnikih ob 16. uri s poročili, ob 16.05 — naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, ob 16.40 — zabavni globus, 17.00 Kronika, ob 17.15 obvestila, ob 18.00 — zaključek oddaje.

Četrtek, 23. novembra: 8.50 — Poca Konjski goro, 17.30 — Kulturni fejšton, 17.45 — Zabavni zvoki.

Petek, 24. novembra: 8.50 — Po laški občini, 17.30 — Mladinska oddaja, 17.45 — Naši zbori.

Sobota, 25. novembra: 8.50 — Celjski odmevi, 17.30 — Poslušate jih najraje.

Nedelja, 26. novembra: 11.00 — Naspoved časa in sporeda, 11.03 — Pogovor s poslušalci, 11.23 — Obvestila, 11.38 — Zabavni globus, 11.58 — Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo 12.45 — Literarna oddaja, 12.58 — Nedeljske glasbene razglednice, 13.28 — 60 minut na razvedrilo, 14.30 — Zaključek oddaje.

Ponedeljek, 27. novembra: 8.50 — Krizem po Kozjanskem, 17.30 — Športni pregled, 17.45 — Čestitke delovnih kolektivov.

Torek, 28. novembra: 8.50 — Po Savinjski dolini, 17.30 — Tokova reportaža, 17.45 — Čestitke delovnih kolektivov.

Ljubljana

PETEK, 24. NOVOBEMBA: 8.10 Glasbena matineja; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Jože Salamun: Plovne lastnosti bzkov rjave pasme; 12.40 Z domačimi ansambli; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Za otroke, otroške pesmi; 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Napotki za turiste; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Operni koncert; 18.15 »Signal«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s triom Jožeta Burnika; 20.00 Ob 15. letnici delovanja Koroškega akademskega okteta; 20.30 »Top—pops 13«; 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih; 22.15 Besede in zvoki iz logov domačin;

SOBOTA, 25. NOVOBEMBA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pionirski tednik; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Tanja Hlišič: Dosedanji rezultati selekcije oreha in leske; 12.40 Po domače; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 S pesnijo in besedo po Jugoslaviji; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 S kvartetom Helmuta Weglinskega; 17.20 Gramo v kino; 18.15 Dobimo se ob isti uri; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s ansamblom Borisa Kovačiča; 20.00 Spomnavajmo svet in domovino; 22.20 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 6.00—8.00 Dobro jutro! 8.05 Veseli tobogan; 9.05 Srečanje v studiu 14; 10.05 Se pomnite, tovariši... Pred tridesetimi leti je nova Jugoslavija dobila prvi ljudski parlament — AVNOJ. 10.25 Pesni borbe in dela; 10.45—13.00 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; — vmes ob 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 11.50 Pogovor s poslušalci; 13.30 Nedeljska reportaža; 13.50 Z domačimi ansambli; 14.05—16.00 Nedeljsko športno popoldne; 16.30 Humoreska tega tedna — O. Henry: Zgubljena mešanica; 17.05 Radjska igra — Paolo Levi: »Po čem je resnica«; 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 V nedeljo

večer; 22.30 Zaplešite z nami.

PONEDELJEK, 27. NOVOBEMBA: 8.10 Glasbena matineja; 9.05 Pisan svet pravljic in zgod; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Vet. Janez Marinšek — Doma pripravljene mesni izdelki; 12.40 S tujimi pihalnimi godbami; 13.30 Priporočajo vam... 14.30 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Ponedeljkovo glasbeno popoldne; 18.35 »Interna 460«! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s štirimi kovači; 20.00 Stereofonski operni koncert; 21.30 Tipke in godala; 22.15 Za ljubitelje jazza.

TOREK, 28. NOVOBEMBA: 8.10 Glasbena matineja; 9.35 Slovenske narodne; 10.20 Pri vas doma; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.30 Kmetijski nasveti — Inž. Romana Lončar: Godno okolje okrog Celje je ogroženo; 12.40 Z domačimi ansambli in pevci; 13.30 Priporočajo vam... 14.10 Kaj vam glasba pripoveduje; 15.30 Glasbeni intermezzo; 16.00 »Vrtljake«; 17.10 Popoldnanski simfonični koncert; 18.15 V terek na svidenje! 19.00 Lahko noč, otroci! 19.15 Minute s kvartetom »Doo«; 20.00 Prodajalna melodij; 21.30 Majhen koncert lahke glasbe; 22.15 Popevke se vrstijo.

SREDA, 29. NOVOBEMBA: 8.05 Umetniška priprava — Tone Seliskar: Deklica z unaškim srcem; 9.05 Jugoslovanska lahka orkestralna glasba; 10.05 Silvo Matelič: Vsi naporci v korist delovnega človeka; 10.30 Pesni junaka preteklosti; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.10 Čestitke za praznik; 13.30 Viktor Konjar: Mladi v samopravljanju; 14.05 Jugoslavija poje; 15.15 Po čemda se s pevci, godci in vokalnimi ansambli; 16.00 Humor v partizanih; 17.05 Sprehod po Ljubljani; 18.00 Radjska igra — Rodoljub Čolaković — Mirislav Belović: Hiša žalosti; 19.07 Lahko noč, otroci! 19.15 Glasbene razglednice; 20.00 Modest Musorgski: Boris Godunov, radjska priredba; 22.15 Malo glasbe za pies in razvedrilo.

ČETRTEK, 30. NOVOBEMBA: 8.05 Veseli tobogan; 9.05 Iz slovenske vokalne in instrumentalne zabavne glasbe; 10.35 Pesni o jeseni; 11.00 Poročila — Turistični napotki za naše goste iz tujine; 12.10 Opoldnanski očetni; 13.30 Sredi dela in življenja; 14.05 »Pa vseeno vas imamo rad«; 15.05 Drago Košmrlj: Jugoslavi a in sedanji trenutek v svetu; 15.35 Za vsakogar nekaj; 17.05 Rezervirano za glasbeno oddajo; 18.20 Branko Šomen: Vrt konopljaste barve; 19.00 Lahko noč otroci! 19.15 Petnajst minut za EP; 20.00 Četrtekove večer domačih pesmi in napevov; 21.00 Večer s pesnikom Petrom Levcom; 22.15 Pileta popevk in plesnih ritmov.

TV spored

NEDELJA, 26. XI.
9.05 Po domače s Koroškim oktetom (Lj)
9.45 Proslava ob 30-letnici AVNOJA — prenos iz Bihaca Sarajeva (Lj)
11.00 Kmetijska oddaja (Lj)
11.45 Mozaik (Lj)
11.50 Otroška matineja: Vitez Vihar, Vsi vlaki sveta (Lj)
12.40 Poročila (Lj)
12.45 Mestece Peyton (Lj)
13.35 TV kašipot (do 13.05) (Lj)
NEDELJSKO POPOLDNE
18.15 Poročila (Lj)
18.20 Dvanajst stolov — barvni film (Lj)
19.40 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Mojstri — humoristična oddaja (Bgd)
21.15 S tih in pesem (Zgb)
21.30 Športni pregled (JRT)
22.00 Poročila (Lj)

PONEDELJEK, 27. XI.
16.45 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.00) — (Bgd)
17.50 Gori, dol, naokoli: Voda — barvna oddaja (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Kremenski — serijski barvni film (Lj)
18.55 Mozaik (Lj)
19.00 Maksimeter (Bgd)
19.45 Risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Mala antologija jugoslovanske TV drame — G. Mihic: Gospod tujen — drama TV Beograd (Lj)

21.35 Diagonale (Lj)
21.35 Poročila (Lj)
TOREK, 28. XI.
17.15 Madžarski TV pregled (Pohorje, Plešivec do 17.30) — (Bgd)
17.50 Vrtljak ugank (Lj)
18.05 Risanka (Lj)
18.15 Obzornik (Lj)
18.30 Zbor glasbene Matice iz Ljubljane (Lj)
19.00 Mozaik (Lj)
19.05 Regionalna arhitektura: Alpska hiša (Lj)
19.25 Tehnika upravljanja (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Odprti ekran (Sar)
21.30 Film iz serije VOS (Lj)
22.10 Zapoj srce partizanske (Lj)
22.35 Poročila (Lj)
22.40 Boks: polfinale prvakov — posnetek (Lj)

SREDA, 29. XI.
15.25 Vitez Vihar (Lj)
15.50 Poročila (Lj)
15.55 Mozaik (Lj)
16.00 Boks — finale prvakov — (Bgd)
18.15 Desant na Drvar — celovečerni film (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Z. Sintič: Korito ponikalnice — TV drama (Lj)
21.40 Jugoslavija v partizanski pesmi (Lj)
22.40 Poročila (Lj)

ČETRTEK, 30. XI.
17.40 Poročila (Lj)
17.45 Se enkrat o Münchnu (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Četrtekovi razgledi: Tone Cufar (Lj)
21.40 G. Eliot: Mlin na reki Floss — 4. oddaja (Lj)
22.30 W. Euk: Joan von Zarissa
23.15 Poročila (Lj)
— baletna oddaja (Lj)

PETEK, 1. XII.
18.10 Obzornik (Lj)
18.25 Namizni tenis — oddaja iz cikla Rekreatija (Lj)
18.35 Ekonomsko izrazoslovje: Narodna banka Jugoslavije (Lj)
18.40 Praški madrigalisti (Lj)
19.00 Mozaik (Lj)
19.05 Titovi delavci — reportaža TV Zagreb (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Reportaža (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Jesensko listje — celovečerni film (Lj)
22.15 Sedem morij — barvna serija (Lj)
23.05 Poročila (Lj)
SOBOTA, 2. XII.
18.00 Obzornik (Lj)
18.15 Gospod Piper — barvni film (Lj)
19.10 Mozaik (Lj)
19.15 Humoristična oddaja (Bgd)
19.45 Filmska burleska (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Večer s Mojmirom Sepetom, njegovimi gosti in Porlom (Lj)
21.35 Na poti k zvezdam — barvna oddaja (Lj)
22.00 Medicinski center — serijski barvni film (Lj)
22.50 TV kašipot (Lj)
23.10 Poročila (Lj)

POSLUŠATE NAJRAJŠE

Spoštovani bralci Novega tednika in ljubitelji POP lestvice »Te« prisrčno pozdravljeni!

Pop lestvico »Te« smo sestavili kot običajno po podatkih, ki so nam jih posredovale Tehnocomercatorjeve prodajalne »Radios«, »Elektro in Veleblagovnica »Te«. Ime izžrebanke: ELICA RAMSAK, Loke 55, Mozirje

POP LESTVICA »Te«:

1. ALFI NIPIC	BOLFENK
2. NEW SWING QUARTET	AMAZING GRACE
3. DUŠKO LOKIN	NE PLACI VOLJENA
4. ANA STEFOK	S DRUGE STRANE ULICE
5. DUBROVACKI TRUBADURI	MI SMO DECKI, KAJ PIJEMO STOJECKI
6. PRO ARTE	NE PLACI, MARI
7. DIANA ROSS	I'M A WINNER
8. MIRKO CETINSKI	MOJE LUDO SRCE
9. ROLAND SUSTER	U MENI ZIVIS TI
10. MISO KOVAC	NEK TEKU VODE

Ime in priimek:

Točen naslov:

Naslov skladbe:

Plošče kupujem v: Veleblagovnici »Te«, »Elektros«, »Radios« (ustrezno obkroži)

Kupone pošljite do črka, 28. 11. 1972 do 12. ure na naslov: »NOVI TEDNIK« Celje, Gregorčičeva ul. 5.

TEHNO-MERCATOR CELJE

T TEHNO-MERCATOR CELJE

ŽE VSE VESTE?

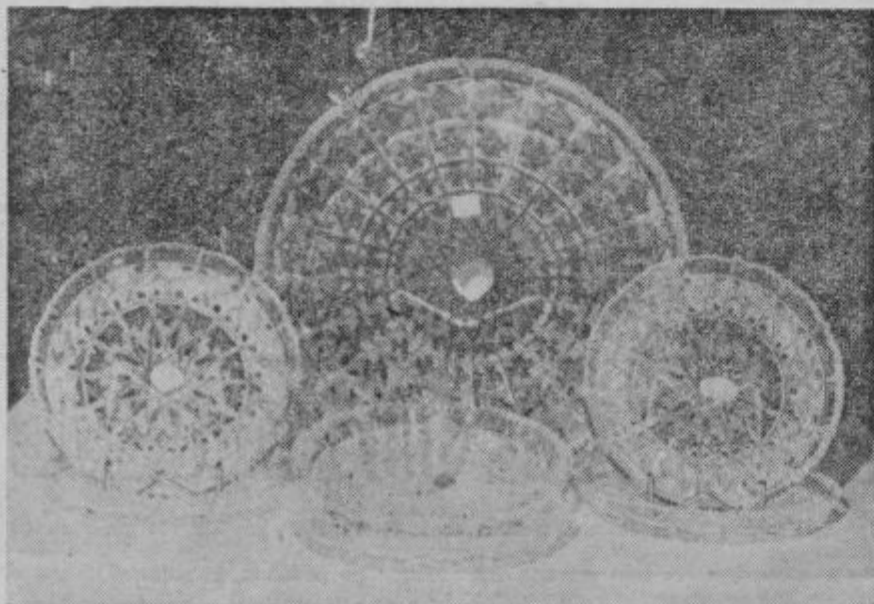
Zelite moderno ikebano ali pa kaj lepega za v dnevno sobo?

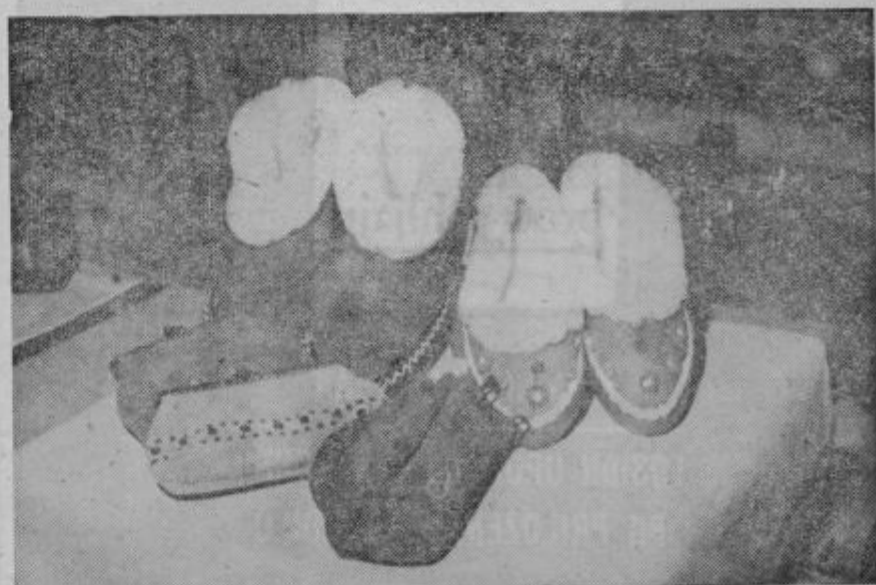
Tudi to je lep okras — na pohištvu, mizici...

Kaj pa? No, da, že vse veste, kaj imajo v TEHNO-MERCATORJEVIH trgovinah, zdaj, ko se bližajo praznični dnevi, novo leto bo kmalu tukaj, dedek Mráz bo potrkal na vrata...

Sicer pa, preprosto pojdite v TEHNO-MERCATORJEVE TRGOVINE in sami se prepričajte, da še prav gotovo ne veste vsega. Vse polno je še najrazličnejših artiklov, ki jih še niste videli ali pa vam bo pogled nanje olajšal izbiro pri nakupu novoletnih daril. Danes vam predstavljamo samo nekatere.

Ličen kristalni servis — tudi cena je dostopna

Prikupne copatke... zima je pač tukaj in mošnjiček za cvenk...

In kaj porečete na tole porcelanasto garnituro?

Kristal — velika želja vsakega. Vaza, pa še kaj...

mali oglasi

PRODAM

GRADBENO parcelo 1250 kv. metrov ob glavni cesti — odcep Zreče prodam. V. ljem Črešnar, Nova Dobrava 73 Zreče.

MOTORNO kolo BMW 250 dobro ohranjeno prodam. Kozole Mirko Arclin 48 Vojnik.

SIMCO 1000 letnik 1964 zelo ugodno prodam po delih. Vprašati pri Lavrič, Frankolovo 27.

STEDILNIK »Gorenjek« na trdo gorivo dobro ohranjen in nove lesene stopnice 3 metre prodam. Zg. Hudinja, Bezenškova 43.

BLIZU Rogaške Slatine v lepem razvijajočem se kraju prodam več gradbenih parcel. Vknjižba, omogočena. Interesenti naj dajo ponudbe pod »Parcelas«.

NOVE zimске gume Semperit 5.90 — 13 za Opel 1500 ugodno prodam. Gorenšek Janez Ulica XIV divizije 8 Celje.

FIAT 600 motor 750 v voznem stanju ugodno prodam. Bernard Stanko Breg 4 Celje.

NOVO leseno montažno garažo 4 krat 2,30 prodam. Plahuta Alojz Lopata 24 Celje.

MOTORNO žago znamke »Stihl« 0-50AV — novo ugodno prodam. Vojnik št. 7.

FIAT 850 letnik 1969 ugodno prodam. Vlado Veber, Cankarjeva 2 Zalec.

ZIMSKE gume Metzeler 155 SR-15 ugodno prodam. Tone Maslo, Celje, Ljubljanska 33. Telefon 23 704.

PEČ na olje »FeniKS« 7500 prodam. Kač, Ložnica 46 Zalec.

MOTORNO žago — lažjo, rabljeno — prodam. Uratnik Jože, Podvin 39 Polzela.

KRAVO 8 mesecev brejo, mlado, vozno, hlevski gnoj kakovosten dostavim na na dom in 4 kub. m. drv mešanih prodam. Košec Rudi Glinsko 7a Ljubecna.

SKORAJ novo otroško posteljico in globok otroški voziček prodam. Novak Vilma, Trnovlje 200 Celje.

GLOBOK otroški voziček (rdeč z vezom) prodam. Pezdevšek, Celje Šaranovičeva 9.

DVOSOBNO stanovanje takoj vseljivo, lepo, prodam. Vrunčeva ul. 37 Ogled od 15. do 16. ure.

HIŠO z vrtom prodam v Celju. Zamenjava trisobnega stanovanja v bloku v Celju. Ponudbe pod »Dogovor«.

UGODNO prodam 2400 kom. enozarezne rabljene opeke. Kunst Jože, Arja vas 40.

KRAVO, vozno sedem mesecev brejo prodam. Koželj Rudolf, Medlog 41 Celje.

ELEKTRICNI biljard — nov — prodam. Bevc Rajko, Dom pod Javorjem Partizanski vrh, Troovlje.

ZARADI selitve takoj prodam spalnico z vložki, hladilnik, štedilnik na trdo gorivo, ponivalno korito in jedilni kot Marija Arlič, Prekorje 8 Škofja vas Celje.

HIŠO, starejšo, vseljivo, v lepi okolici Celja prodam po ugodni ceni za takojšnjo gotovino 60.000 din. Električka, vodovod. Ponudbe pod »Lep topel čim«.

ZAGO za hlodovino (reže deske in fosne vseh dimenzij) in za tesanje prodam. Vprašati Dobrna 58 — nad Zdraviliščem.

STRESNO opeko prodam 1,50 din. Brinarjeva 2 — Nova vas Celje.

STANOVANJE

NA STANOVANJE sprejemem enega fanta. Mariborska 176.

MIREN profesor išče v Celju mirno in ogrevano sobo. Ponudbe pod »Profesora«.

DEKLE išče sobo v centru ali bližini mesta s souporabo kopalnice. Ponudbe pod šifro »Čimprej«.

OPREMLJENO sobo v centru mesta nujno iščem. Ponudbe pod »Prodajalka«.

ZAKONCA iščeta neopremljeno dvosobno stanovanje v Celju ali okolici. Ponudbe pod »Plačava dobro«.

MIREN študent nujno išče ogrevano sobo v Celju. Ponudbe pod »Sobaa«.

KUPIM

VEČJO količino stare zidne opeke za velbanje kupim. Vinter Lopata 55.

KARAMBOLIRANO školjko Zastava 750 novejši tip z ohranjenim prednjim delom kupim. Pinter Janez, Sevc 6 Rumske Toplice.

TRAJNO gorečo peč »Küperbusche« kupim. Posedel Marija Sentrupert 24.

GUMI voz 12 col in enobrazdni plug standardni kupim. Ponudbe pod »Plug«.

V CELJU ali bližnji okolici kupim hišo ali začeto gradnjo. V račun dam nov F.1300. Bevc Rajko, Dom pod Javorjem — Partizanski vrh Trbovlje.

ZAPOSILITEV

MOSKEGA vajenca za žensko in moško frizerstvo sprejme frizerski salon R. Grobelnik, Celje Kocenova 2 — poleg Hotela Evropa.

V POPOLDANSKEM času grem čistit pisarniške prostore nekaj ur dnevno. Ponudbe pod »Čistilka«.

PODJETJE Koteks Tobus, odkupna postaja Celje, Cesta v Trnovlje 19 sprejme takoj mlajšega delavca za dela v skladišču kož.

RAZNO

INSTRUIRAM angleščino za gimnazijo in osnovno solo. Ponudbe pod »Angleščina«.

KOBE Ivan, Ljubljanska c. 73 Celje vam nudi vrtnice vseh barv po din 9,00. Priporoča se za naročila.

Z NOVIMI pričeskami in barvo las po dunajski modi sezone 1972-73 se priporoča in vabi k obisku ZENSKO IN MOŠKO FRIZERSTVO REZI GROBELNIK, Celje — Kocenova 2 — poleg Hotela »Evropa«.

ZAMENJAM osebni avto Peugeot 404 letnik 1964 za traktor po možnosti Steier. Telefon 230-94 ali Arčan Ervin, Kasaze 66 Petrovče.

USLUZBENKA srednjih let s stanovanjem, avtomobilom in dobrimi OD išče inteligenta za skupno življenje po možnosti s šoferskim izpitom. Ponudbe pod »Tudi jesen je lepa«.

ZAMENJAM garažo v Vrunčevi ulici v Celju (pri I. osnovni šoli) za garažo Na otoku II ali III v Celju. Vse informacije do 14. ure na telefon 23-395 Vidmar Celje.

IŠCEM garažo v centru mesta. Ponudbe pod »1. decembra«.

KMETOVALCI pozor! Koruzo v storžih (tudi svežo) in v zrnju kvalitetno meljem. Mirnik, Lopata 55.

TELEVIZIJA - OKNO V SVET

naša
VELEBLAGOVNICA
okno v svet mode in
novitet

**VELEBLAGOVNICA
TEKONINA
CELJE**

ODPRTO NONSTOP

OBJAVA

**DOM UPOKOJENCEV
v ustanovitvi**

objavlja
še določeno število prostih kapacitet za nastanitev upokojencev v novem domu.

Upokojenci bodo sprejeti v dom na podlagi odločitve komisije za sprejem.

Vlogi je priložiti zdravniško spričevalo in jamstvo o sposobnosti plačila oskrbine.

Ostale informacije se dobijo v pisarni doma ali na podružnici Društva upokojencev Celje.

DELOVNA SKUPNOST

**VETERINARSKÉ POSTAJE
MOZIRJ**

razpisuje
na osnovi 172. člena statuta in sklepa seje delovne skupnosti od 10. 11. 1972 delovno mesto

VETERINARJA

splošne prakse za območje Luče in Solčava s sedežem v Lščah.

Pogoji nastavitve:
diploma veterinarske fakultete in najmanj 2 leti prakse v veterinarski stroki.

Osební dohodek po pravilniku. Stanovanja ni. Pisarne ponudbe z dokazili se sprejemajo 15 dni od razpisa.

Komisija za delovna razmerja

**PODJETJA
ZA ELEKTRIFIKACIJO PROG**

razglašá:

1. 10 delovnih mest KV ELEKTRICARJEV — jaki tok — za montažo vozne mreže na odseku Ljubljana—Celje—Maribor

Prošnje sprejema Komisija za delovna razmerja do zasedbe delovnih mest.

VZEMITE NAJBOLJŠE

merx
kava
zlata
kava

NA KRILIH DC 9

ALI ZAPIS O TEM, KAKO ČLOVEK DANES PREMIERI DALJAVO PETINE ZEMELJSKE OBLE, SKOČI S SREDIŠČA ENE CELINE V SREDIŠČE DRUGE, MIMOGREDE POSEDI ZA URICO V TREH PRESTOLNICA — VSE SKUPAJ PA V PIČLIH DVANAJSTIH URAH.

NAMESTO UVODA — POVZETEK PRIDIGE!

«Vi ste nemiren značaj in, oprostite, nervozni tudi. Oči vam nemirno begajo, kretnje vas izdajajo, da ste v nekakšni stiski. Ostanite pri nas leto dni. Vpeljali vas bomo v spretnost jogi, v kontrolo svoje duhovne osebnosti. Čez leto dni boste odšli od nas drugačen človek, če...»

Tu je pomenljivo zastal s svojo pridigo in na kratko končal:

«Če boste še sploh hoteli oditi.»

Zakaj za uvod tale pridiga sikhskega duhovna iz delhijskega templja Gudwara Sis Ganj?

Preprosto zato, ker se možak res ni motil. Toda rad bi videl tega gurujevskega filozofa, kje bi bil njegov mir, če bi bil teden dni izpostavljen takšnim hitrim spremembam, če bi ga dogodki s takšno vrto glavo hitrico zasuli z množico vtisov.

K. Sikhom, k učenju njihovih svetnikov ali guujev se bomo še povrnili, kajti zdaj moram k začetku, ko se je plaz dogodkov sprožil.

PREVRAT V ČASU IN RAZDALJAH

V soboto 11. novembra sem bil zvečer še v Brezi nad Laškim, kjer je imela krajevna skupnost »likof ob zaključku letošnjih del pri gradnji ceste Breze—Osrednek. Bilo je Martono, pa smo se pridno zalivali z moštom, ki se je poslavljajal.

Po prekrajki noči, v nedeljo 12. novembra, sem na Brnikih zvrnil kozarec rdečega. Ni bil ravno šentjanževac, ki je pri Slovencih »žegena« za suho grlo ob slovesu.

Zunaj na betonski stezi nas je čakal mogočen ptič.

Ob dveh popoldne so nas spustili po stopnicah DC 9, letala Inex-Adria. Posedli smo v sedeže, se prepasali z varnostnimi pasovi, motorja sta zahrumela, jekleni ptič je zdrsel po vzletu.

šču, se strmo dvignil in pustil za sabo zasnežene vršake Julijcev in Karavank.

Pod nami so se kopasti oblaki spremenili v megleno morje. Na levi se je v daljavi bleščalo morje v soncu, ki se je nagibalo na zahod. Letali smo 9.000 metrov visoko. Sem in tja je v morju oblakov štrlel skozi belino kak vrh.

Cez dobro uro in pol.

Spuščamo se na letališče v Carigradu. Privežite se! Zravajte sedeže, ugasnite cigarete. Hvala lepa!

DC 9 upočasni hitrost. Drsimo navzdol. Neprijeten

je občutek, ko smo sredi gostih oblakov, ko da bi plavali v mleku. Oblačna odeja je predrta. Pod nami Marmorno morje, v daljavi v prvem mračku luči cesarskega Carigrada, Konstantinopla in še starejšega antičnega Helēsponta.

Dolgočasje v tranzitnem oddelku letališke stavbe preganjamo z ogledovanjem pravtako dolgočasnih turških uradnikov, oni pa z nekoliko več zanimanja naše mlajše sopotnice. Ura mine. DC 9 ima spet polno »kleta«. Spet šinemmo pod nebo. Mala Azija je brez oblakov. Za nami je 1.390 kilometrov, pred nami do naslednjega pristanaka 2.070 kilometrov. Večerjamo in ko pogasnejo luči v temi opazujemo, kako v globini devetih kilometrov pod nami bleščijo kupčki razsutih kristalov, luči mest.

Teheran. V letalu smo vsi na nogah in tiščimo nosove na mala okenca. Kamor seže oko, ena sama blesteča preproga luči. Tisočletni Darijev Persepolis ima v Teheranu modernega tekmeča.

ZARES V PRAVI AZIJI

Naše letalo malone podrsa po ravnih strehah Teherana, zdrvi po betonski

stezi sredi velemesta pred ogromne hangarje. Po lokalnem času je zdaj deveta ura, po Greenwichu pet pred sedmo popoldne. V letališki stavbi nas z velike fotografije prav po športno pozdravlja Šah Reza Pahlavi, v letališkem »Duty Shop« pa pisana, lesketajoča, vabljliva gora spominkov, od filigrana, usnjenih oblačil, krzna, rezbarij, narodnih noš. Seveda. V središču Srednjega vzhoda smo. Na stenah šah s Farah Dibo, Farah Diba s princem, Farah Diba ko reže velikansko torto.

Perzijski trgovci nimajo srede. Vsak stiska svoj devizni zaklad ljubosumno v žepu. Prodajajo le barmani, čeprav v iranski prestolici ni vroče. Ni čudno. Teheran je nekje na višini Kredarice sredi Iranske visoravnj.

Po dobri uri spet vzletimo soncu naproti. Najdaljši kos poleta je za nami. Polet postaja nezanimiv. Čeprav je jasno, na tleh so lučke vse redkeje. Se 1.950 kilometrov in glas stevardese nas zdrima iz dremavice. Spuščamo se v Karači, glavno mesto Zahodnega Pakistana, ki kot polmesec obdaja razsežen zaliv ob izlivu Inda. Letalo pristane na pragu Indijskega podkontinenta. Prizemljili smo se še v temi in po uri postanka nas je pozdravilo svitanje z vzhoda. Veletok Ind se je zvil pod krili letala, ko smo krenili na zadnji, 1.370 kilometrov dolg polet. To je bila najkrajša

Jugoslovan si v prijateljski Indiji zlahka najde prijatelja. Tako sem se v teh petih dneh bivanja seznanil z mnogimi, z upokojenim letalskim podčastnikom sahibom Sardar Singhom pa sva postala prava prijatelja. Ure, preživete z njim, bom opisal v enem naslednjih poglavij potopisa.

noč v mojem življenju. Trajala je osem ur, kot ob kresu.

Srebrnoplavi DC 9 se je lesketal nad rjavosivo pu-

ščavo Thar, kjer se je s svojimi vojskami zaustavil Aleksander Veliki na svojem pohodu na vzhod. Ko pa so se v peščinah pokazale prve oaze grmičevja in drevja, ko so se zalesketale prve žile namakalnih kanalov in krpice umetnih jezer, smo že bili blizu svojega cilja. Pod nami je bila planota Dekan, dežela petih rek, starosvetni Hindustan s svojo večtisočletno zgodovino in kulturo, s svojo krčevito sedanostjo in hotenji, da se izvije iz zaostalosti v moderno družbo.

Letalo se spušča. Iz sivorjave ravnine sem in tja bodejo tektonske gube gričevij. Pred nami se v daljavi zasveti bleščec trak

kot kača zvite reke Yamuna. Zaokrožimo nad mestom, razprostranjenim na levem bregu reke. Še smo v veliki višini, a New Delhiju ne vidimo obrobij. Kakšna prostranost, kakšna raztegnjenost? Če bi zložili dve Savinjski dolini vstric, bi ne bilo dovolj prostora za Delhi. Z višine 3.000 metrov je prestolnica prijateljske Indije izgledala kot drzen načrt moderne arhitekta-urbanista. Ravnave avenije iz središča vodijo navzven kot sončni žarki, povezujejo jih krožne ceste kot prečne vezi pajčevino. Ko bi bil vedel, da je samo s ptičje perspektive moč videti to veliko mesto, bi se bil manj ukvarjal s svojo prtijago.

Doma je bila polnoč, tu pa je sonce močno pripekalo na betonsko letališko ploščad. Dvanajst ur je preteklo od trenutka, ko sem po martinovanju v Brezi vstal in se spravljajal na pot. Zdej sem bil 6.700 kilometrov daleč, da tistih devetdeset kilometrov od doma do Brnikov sploh ne računam. Malone ena petina zemeljskega obsega v pičlih devetih urah čistega poleta.

Pa bi po vsem tem, in tistem, kar je sledilo do srečanja v templju Gudwara Sis Ganj, človek ne bil nemiren in nervozen?

Pristali smo, pred tem pa še naravnali kazalce svojih ur za štiri ure in pol naprej.

Dober dan, Indija!

Letalo DC 9 — Inex-Adria aviopromet, ki je na poletu, namenjenem vrnitvi naše himalajske odprave, vzelo na »krov« okoli sto potnikov — turistov v Indijo in Nepal.

KOVINOTEHNA

Prodajalna KURIVO

(vhod iz Vrnčeve ulice) je preuredila svoje poslovne prostore.

Samoizbiren način nakupa vseh vrst gradbenega materiala na osnovi vzorcev ali projektov.

Veletrgovina KOVINOTEHNA

je v tej prodajalni priskrbela najpopolnejšo izbiro vseh gradbenih materialov različnih proizvajalcev.

NOVI tednik